

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2018/1999 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 decembrie 2018

privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) și articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Prezentul regulament stabilește fundamentul legislativ necesar pentru o guvernare fiabilă, favorabilă incluziunii, eficientă din punctul de vedere al costurilor, transparentă și previzibilă a uniunii energetice și a acțiunilor climatice (mecanismul de guvernare), care să asigure atingerea obiectivelor uniunii energetice prevăzute pentru anul 2030 și pe termen lung în conformitate cu Acordul de la Paris din 2015 asupra schimbărilor climatice încheiat în urma celei de a 21-a sesiuni a Conferinței părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („Acordul de la Paris”), prin eforturi complementare, coerente și ambițioase din partea Uniunii și a statelor sale membre, limitând totodată complexitatea administrativă.
- (2) Uniunea energetică ar trebui să acopere cinci dimensiuni: securitatea energetică, piața internă a energiei, eficiența energetică, decarbonizarea și cercetarea, inovarea și competitivitatea.
- (3) Scopul unei uniuni energetice reziliente care are în centru o politică ambițioasă în domeniul climei este să ofere consumatorilor din Uniune, inclusiv gospodăriilor și întreprinderilor, o energie sigură, durabilă, competitivă și la prețuri accesibile, precum și să încurajeze cercetarea și inovarea prin atragerea de investiții, ceea ce presupune o transformare fundamentală a sistemului energetic al Europei. O astfel de transformare este strâns legată și de necesitatea de a menține, proteja și ameliora calitatea mediului, precum și de a promova utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale, în special prin promovarea eficienței energetice și a economiilor de energie

⁽¹⁾ JO C 246, 28.7.2017, p. 34.

⁽²⁾ JO C 342, 12.10.2017, p. 111.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 13 noiembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 decembrie 2018.

și prin promovarea producerii energiei din noi surse regenerabile de energie. Acest obiectiv nu poate fi atins decât printr-o acțiune coordonată, care combină atât acte legislative, cât și acte nelegislative la nivelul Uniunii și la nivel regional, național și local.

- (4) O uniune energetică pe deplin funcțională și rezilientă ar transforma Uniunea într-o regiune de avangardă pentru inovare, investiții, creștere și dezvoltare socială și economică, oferind și un bun exemplu legat de modul în care urmărirea unor obiective ambițioase în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice se îmbină cu măsurile de stimulare a inovării, a investițiilor și a creșterii.
- (5) În paralel cu prezentul regulament, Comisia a elaborat și adoptat o serie de inițiative în domeniul politicii energetice sectoriale, mai ales în ceea ce privește energia din surse regenerabile, eficiența energetică, inclusiv performanța energetică a clădirilor, și organizarea pieței. Aceste inițiative formează un pachet în cadrul temei generale a „eficienței energetice înainte de toate”, a rolului de lider mondial al Uniunii în domeniul energiei din surse regenerabile și a unei soluții echitabile pentru consumatorii de energie, inclusiv prin abordarea sărăciei energetice și prin promovarea concurenței loiale pe piața internă.
- (6) În concluziile sale din 23 și 24 octombrie 2014, Consiliul European a aprobat cadrul de politici al Uniunii privind energia și clima pentru 2030, bazat pe patru obiective principale la nivelul Uniunii: o reducere de cel puțin 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) la nivelul întregii economii, un obiectiv orientativ de îmbunătățire cu cel puțin 27 % a eficienței energetice, care să fie revizuit înainte de 2020 în vederea atingerii unui nivel de 30 %, o pondere de cel puțin 27 % a energiei din surse regenerabile consumate în Uniune și cel puțin 15 % interconectare a rețelelor electrice. Consiliul European a precizat că obiectivul privind producerea energiei din surse regenerabile este obligatoriu la nivelul Uniunii și că va fi îndeplinit prin contribuțiile statelor membre motivate de necesitatea de a atinge în mod colectiv obiectivul Uniunii. Prin reformarea Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ a fost introdus un nou obiectiv obligatoriu al Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030 de cel puțin 32 %, prevăzându-se inclusiv o revizuire în vederea creșterii obiectivului la nivelul Uniunii până în 2023. Prin modificările aduse Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ a fost fixat obiectivul la nivelul Uniunii de îmbunătățire a eficienței energetice în 2030 la cel puțin 32,5 %, prevăzându-se inclusiv o revizuire în vederea creșterii obiectivelor la nivelul Uniunii.
- (7) Obiectivul obligatoriu de reducere internă cu cel puțin 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii până în 2030 comparativ cu 1990 a fost aprobat în mod formal, drept contribuția preconizată stabilită la nivel național a Uniunii și a statelor sale membre la Acordul de la Paris, cu ocazia reuniunii Consiliului Mediu din 6 martie 2015. Acordul de la Paris a fost ratificat de Uniune la 5 octombrie 2016 ⁽³⁾ și a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016. Acesta înlocuiește abordarea adoptată în temeiul Protocolului de la Kyoto din 1997, aprobat de Uniune prin Decizia 2002/358/CE a Consiliului ⁽⁴⁾, și care nu va fi continuată după 2020. Sistemul Uniunii pentru monitorizarea și raportarea emisiilor și a absorbțiilor ar trebui să fie actualizat în consecință.
- (8) Acordul de la Paris a stabilit obiective mai ambițioase la nivel mondial în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice și stabilește un obiectiv pe termen lung în conformitate cu obiectivul de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile pentru limitarea creșterea temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale.
- (9) În eforturile sale de a atinge obiectivele referitoare la temperatură stabilite în Acordul de la Paris, Uniunea ar trebui să urmărească să realizeze cât mai curând posibil un echilibru între emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți ale gazelor cu efect de seră și, după caz, să înregistreze emisii negative ulterior.
- (10) Pentru sistemul climatic, emisiile antropice totale cumulate de-a lungul timpului sunt relevante pentru concentrația totală de gaze cu efect de seră în atmosferă. Comisia ar trebui să analizeze diferitele scenarii privind contribuția Uniunii la obiectivele pe termen lung, printre altele un scenariu privind atingerea unui nivel de emisii nete de gaze cu efect de seră egal cu zero în Uniune până în 2050 și de emisii negative ulterior, precum și implicațiile acestor scenarii asupra bugetului de carbon rămas la nivel mondial și la nivelul Uniunii. Comisia ar trebui să pregătească o analiză în vederea unei strategii a Uniunii pe termen lung privind contribuția Uniunii la

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

⁽²⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

⁽³⁾ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, 15.5.2002, p. 1).

angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile pentru limitarea creșterea temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, inclusiv diferite scenarii, printre altele un scenariu privind atingerea unui nivel de emisii nete de gaze cu efect de seră egal cu zero în Uniune până în 2050 și de emisii negative ulterior, precum și implicațiile acestor scenarii asupra bugetului de carbon rămas la nivel mondial și la nivelul Uniunii.

- (11) Cu toate că Uniunea s-a angajat să realizeze reduceri ambițioase ale emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, amenințarea reprezentată de schimbările climatice este o problemă la nivel mondial. Uniunea și statele sale membre ar trebui, prin urmare, să colaboreze cu partenerii lor internaționali pentru a asigura un nivel ridicat de ambiție în rândul tuturor părților, în concordanță cu obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris.
- (12) În concluziile sale din 23 și 24 octombrie 2014, Consiliul European a convenit, de asemenea, că ar trebui dezvoltat un mecanism de guvernare fiabil și transparent, fără sarcini administrative inutile, dar cu un grad suficient de flexibilitate pentru statele membre, pentru a contribui la asigurarea îndeplinirii de către Uniune a obiectivelor sale privind politica energetică, respectând totodată pe deplin libertatea statelor membre de a-și stabili mixul energetic. Consiliul a subliniat faptul că acest mecanism de guvernare ar trebui să se bazeze pe elementele structurale existente, cum sunt programele naționale privind schimbările climatice și planurile naționale pentru energia din surse regenerabile și pentru eficiența energetică, precum și pe necesitatea de a raționaliza și de a cumula direcțiile separate de planificare și de raportare. De asemenea, Consiliul a convenit să se sporească rolul și drepturile consumatorilor, transparența și previzibilitatea pentru investitori, printre altele prin monitorizarea sistematică a indicatorilor-cheie pentru un sistem energetic accesibil, sigur, competitiv, securizat și durabil, să faciliteze coordonarea politicilor climatice și energetice naționale și să stimuleze cooperarea regională dintre statele membre.
- (13) În Comunicarea sa din 25 februarie 2015 privind o strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice, Comisia menționează necesitatea unui mecanism de guvernare integrat pentru a se asigura că toate acțiunile în domeniul energiei de la nivelul Uniunii, precum și de la nivel regional, național și local contribuie la realizarea obiectivelor uniunii energetice, extinzând astfel domeniul de aplicare al guvernării – dincolo de cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 – la toate cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice.
- (14) În Comunicarea sa din 18 noiembrie 2015 privind starea uniunii energetice, Comisia a precizat, în plus, că planurile naționale integrate privind energia și clima, care includ toate cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, sunt instrumente necesare pentru o planificare mai strategică a politicilor în domeniul climei și al energiei. În cadrul respectivei comunicări, orientările Comisiei pentru statele membre privind planurile naționale integrate privind energia și clima au oferit statelor membre baza necesară pentru a începe elaborarea planurilor naționale pentru perioada 2021-2030 și au conturat pilonii principali ai mecanismului de guvernare. De asemenea, comunicarea a precizat că această guvernare ar trebui să fie ancorată în lege.
- (15) În concluziile sale din 26 noiembrie 2015 privind sistemul de guvernare al uniunii energetice, Consiliul a recunoscut că guvernarea uniunii energetice va fi un instrument esențial pentru construirea efectivă și eficientă a uniunii energetice și pentru realizarea obiectivelor acesteia. Consiliul a subliniat faptul că mecanismul de guvernare ar trebui să se bazeze pe principiile integrării planificării strategice și raportării cu privire la punerea în aplicare a politicilor în domeniul climei și al energiei și pe coordonarea dintre actorii responsabili cu politicile din domeniul energiei și al climei, la nivelul Uniunii, precum și la nivel regional și național. De asemenea, a evidențiat faptul că mecanismul de guvernare ar trebui să asigure îndeplinirea obiectivelor privind energia și clima convenite pentru 2030 și ar trebui să monitorizeze progresele colective înregistrate de Uniune în direcția realizării obiectivelor de politică la nivelul tuturor celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice.
- (16) Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2015 intitulată „Către o uniune europeană a energiei” a solicitat un mecanism de guvernare ambițios, fiabil, transparent, democratic, care să implice pe deplin Parlamentul European și să asigure realizarea obiectivelor privind clima și energia pentru 2030.
- (17) Consiliul European a subliniat în repetate rânduri că este nevoie să se ia măsuri urgente pentru a se asigura realizarea unui obiectiv minim de 10 % pentru interconectarea rețelelor electrice. În concluziile sale din 23 și 24 octombrie 2014, Consiliul European a decis că Comisia, sprijinită de statele membre, va adopta măsuri urgente pentru a garanta îndeplinirea în regim de urgență a unui obiectiv minim de 10 % pentru interconectarea rețelelor electrice și, cel târziu în 2020, cel puțin pentru statele membre care nu au atins încă un nivel minim de integrare pe piața internă a energiei. Comunicarea Comisiei din 23 noiembrie 2017 privind consolidarea rețelelor energetice europene evaluează progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivului de 10 % pentru interconectare și propune modalități de operaționalizare a obiectivului de 15 % pentru interconectare pentru 2030.

- (18) Prin urmare, obiectivul principal al mecanismului de guvernanta ar trebui să fie de a permite realizarea obiectivelor uniunii energetice și, în special, a obiectivelor cadrului de politici privind clima și energia pentru 2030, în domeniul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, al energiei din surse regenerabile și al eficienței energetice. Aceste obiective decurg din politica Uniunii în domeniul energiei și din necesitatea de a se menține, de a se proteja și de a se îmbunătăți calitatea mediului, precum și de a se promova utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale, astfel cum se prevede în tratatele UE. Niciunul dintre aceste obiective, care sunt legate în mod indisolubil, nu poate fi considerat secundar în raport cu celălalt. Prin urmare, prezentul regulament este legat de legislația sectorială de punere în aplicare a obiectivelor privind clima și energia pentru 2030. Deși statele membre au nevoie de flexibilitate pentru a alege politicile care corespund cel mai bine mixului și preferințelor lor energetice naționale, această flexibilitate ar trebui să fie compatibilă cu o integrare mai mare a pieței, cu sporirea concurenței, cu realizarea obiectivelor privind clima și energia și cu trecerea treptată la o economie durabilă cu emisii scăzute de carbon.
- (19) O tranziție acceptabilă din punct de vedere social și echitabilă către o economie durabilă cu emisii scăzute de carbon necesită schimbări ale comportamentului investițional, atât în ceea ce privește investițiile publice, cât și cele private, precum și stimulente la nivelul întregului spectru politic, ținând seama de cetățenii și de regiunile asupra cărora tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon ar putea avea un impact negativ. Realizarea de reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră necesită o creștere a eficienței și a inovării în economia europeană și, în special, ar trebui, de asemenea, să creeze locuri de muncă durabile, inclusiv în sectoarele de înaltă tehnologie, și să conducă la îmbunătățirea calității aerului și a sănătății publice.
- (20) Având în vedere angajamentele internaționale asumate în cadrul Acordului de la Paris, statele membre ar trebui să raporteze cu privire la acțiunile pe care le întreprind pentru a elimina treptat subvențiile pentru energie, în special pentru combustibilii fosili. În cadrul raportării, statele membre pot alege să se bazeze pe definițiile existente ale subvențiilor pentru combustibilii fosili utilizate pe plan internațional.
- (21) Întrucât gazele cu efect de seră și poluanții atmosferici provin în mare parte din surse comune, politicile concepute să reducă emisiile de gaze cu efect de seră pot avea beneficii conexe pentru sănătatea publică și calitatea aerului, mai ales în zonele urbane, care ar putea compensa costurile pe termen scurt asociate atenuării gazelor cu efect de seră. Deoarece datele raportate în temeiul Directivei (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ reprezintă o contribuție importantă la elaborarea inventarului gazelor cu efect de seră și la întocmirea planurilor naționale, ar trebui recunoscută importanța compilării și raportării unor date care să fie coerente între Directiva (UE) 2016/2284 și inventarul gazelor cu efect de seră.
- (22) Experiența punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ a indicat necesitatea unor sinergii și a coerenței cu raportarea în temeiul altor acte juridice, în special Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ și Regulamentul (CE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. Utilizarea de date coerente pentru raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră este esențială pentru a asigura calitatea raportării emisiilor.
- (23) În conformitate cu angajamentul ferm al Comisiei pentru o mai bună reglementare și în concordanță cu o politică ce promovează cercetarea, inovarea și investițiile, mecanismul de guvernanta ar trebui să aibă ca rezultat reducerea semnificativă a sarcinii administrative și a complexității pentru statele membre și pentru părțile interesate relevante, pentru Comisie și pentru alte instituții ale Uniunii. De asemenea, ar trebui să contribuie la asigurarea coerenței și adecvării politicilor și măsurilor la nivelul Uniunii și la nivel național în ceea ce privește transformarea sistemului energetic către o economie durabilă cu emisii scăzute de carbon.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 66/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO L 304, 14.11.2008, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 (JO L 150, 20.5.2014, p. 195).

- (24) Realizarea obiectivelor uniunii energetice ar trebui asigurată printr-o combinație de inițiative ale Uniunii și politici naționale coerente stabilite în cadrul unor planuri naționale integrate privind energia și clima. Legislația sectorială a Uniunii în domeniul energiei și al climei stabilește cerințe de planificare, care au fost instrumente utile pentru a produce schimbări la nivel național. Introducerea acestora în momente diferite a dus la suprapuneri și la o insuficientă luare în considerare a sinergiilor și a interacțiunilor dintre domeniile de politică, în detrimentul eficienței din punctul de vedere al costurilor. Prin urmare, cerințele actuale disparate în materie de planificare, de raportare și de monitorizare în domeniul climei și al energiei ar trebui să fie raționalizate și integrate cât mai mult posibil.
- (25) Planurile naționale integrate privind energia și clima ar trebui să acopere perioade de zece ani și să ofere o imagine de ansamblu a situației actuale a sistemului energetic și a politicilor în materie de energie. Acestea ar trebui să stabilească obiective naționale pentru fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, precum și politicile și măsurile corespunzătoare necesare în vederea îndeplinirii acestor obiective, și să aibă o bază analitică. Planurile naționale integrate privind energia și clima care acoperă prima perioadă, 2021-2030, ar trebui să acorde o atenție deosebită obiectivelor pentru 2030 privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile, eficiența energetică și interconectarea rețelelor electrice. Statele membre ar trebui să urmărească să se asigure că planurile naționale integrate privind energia și clima sunt consecvente cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite și contribuie la realizarea acestora. În planurile lor naționale integrate privind energia și clima, statele membre se pot baza pe strategiile sau planurile naționale existente. Pentru primul proiect și pentru planul național final integrat privind energia și clima se prevede un termen diferit față de cele pentru planurile ulterioare, pentru a le oferi statelor membre timpul necesar pentru pregătirea primelor lor planuri după adoptarea prezentului regulament. Cu toate acestea, statele membre sunt încurajate să își prezinte primele proiecte de planuri naționale integrate privind energia și clima cât mai curând posibil în 2018, pentru a permite o pregătire corespunzătoare, mai ales pentru dialogul de facilitare ce va fi organizat în 2018 în conformitate cu Decizia 1/CP.21 a Conferinței părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC).
- (26) În cadrul elaborării planurilor naționale integrate privind energia și clima, statele membre ar trebui să evalueze numărul gospodăriilor afectate de sărăcie energetică, ținând seama de serviciile energetice interne de care este nevoie pentru a garanta un nivel de trai minim în contextul național relevant, de politicile sociale și de alte politici pertinente existente, precum și de îndrumarea orientativă a Comisiei privind indicatorii pertinenti, inclusiv dispersia geografică, bazați pe o abordare comună pentru sărăcia energetică. În cazul în care un stat membru constată că are un număr semnificativ de gospodării afectate de sărăcie energetică, acesta ar trebui să includă în planul său un obiectiv orientativ național pentru reducerea sărăciei energetice.
- (27) Ar trebui stabilit un model obligatoriu pentru planurile naționale integrate privind energia și clima, pentru a se asigura faptul că toate planurile naționale sunt suficient de cuprinzătoare și pentru a facilita compararea și agregarea planurilor naționale, asigurând în același timp suficientă flexibilitate statelor membre pentru a stabili detaliile planurilor naționale astfel încât să reflecte preferințele și particularitățile naționale.
- (28) Punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor în domeniul energiei și în cel al climei are un impact asupra mediului. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că publicul beneficiază din timp de posibilități efective de a participa și de a fi consultat cu privire la elaborarea planurilor naționale integrate privind energia și clima, în conformitate, după caz, cu dispozițiile Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ și cu Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu din 25 iunie 1998 („Convenția de la Aarhus”). De asemenea, statele membre ar trebui să asigure implicarea partenerilor sociali în elaborarea planurilor naționale integrate privind energia și clima și să urmărească să limiteze complexitatea administrativă atunci când își îndeplinesc obligațiile legate de consultarea publică.
- (29) Atunci când desfășoară consultări publice și în conformitate cu Convenția de la Aarhus, statele membre ar trebui să urmărească să asigure o participare egală, să se asigure că publicul este informat prin anunțuri publice sau alte mijloace adecvate, cum ar fi mijloacele electronice de comunicare, să se asigure că publicul poate accesa toate documentele pertinente și că sunt puse în aplicare măsuri de ordin practic legate de participarea publicului.
- (30) Fiecare stat membru ar trebui să stabilească un dialog permanent pe mai multe niveluri pe tema energiei, care să reunească autorități locale, organizații ale societății civile, mediul de afaceri, investitori și alte părți interesate relevante, pentru a discuta diferitele opțiuni avute în vedere pentru politicile privind energia și clima. În cadrul

(1) Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

acestui dialog ar trebui să poată fi discutate planul național integrat privind energia și clima al statului membru, precum și strategia sa pe termen lung. Dialogul se poate desfășura prin intermediul oricărei structuri naționale, ca de exemplu un site web, o platformă de consultare publică sau un alt instrument de comunicare interactiv.

- (31) Cooperarea regională este esențială pentru a asigura o realizare efectivă a obiectivelor uniunii energetice într-o manieră optimă din punctul de vedere al costurilor. Comisia ar trebui să faciliteze acest tip de cooperare între statele membre. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prezenta observații cu privire la planurile naționale integrate privind energia și clima ale altor state membre înainte ca acestea să fie finalizate, pentru a se evita neconcordanțele și posibilele efecte negative asupra altor state membre și pentru a se asigura că obiectivele comune sunt îndeplinite în mod colectiv. Cooperarea regională privind elaborarea și finalizarea planurilor naționale integrate privind energia și clima, precum și privind punerea în aplicare ulterioară a acestora ar trebui să fie esențială pentru îmbunătățirea eficacității și a eficienței măsurilor și pentru stimularea integrării pieței și a securității energetice.
- (32) Atunci când cooperează în cadrul instituit prin prezentul regulament, statele membre ar trebui să țină seama de forurile de cooperare regională existente, cum ar fi planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică (BEMIP), mecanismul de conectare a rețelelor de gaze în Europa Centrală și de Sud-Est (CESEC), piața regională a energiei din zona centrală și de vest (CWREM), inițiativa pentru o rețea offshore a țărilor cu deschidere la mările septentrionale (NSCOGI), Forumul pentalateral pentru energie electrică, interconexiunile în Europa de sud-vest și Parteneriatul euro-mediteranean. Statele membre sunt încurajate să aibă în vedere cooperarea cu semnatarii Tratatului de instituire a Comunității Energiei, cu țările terțe care fac parte din Spațiul Economic European și, după caz, cu alte țări terțe relevante. În plus, pentru a promova integrarea pieței, politicile eficiente din punctul de vedere al costurilor, cooperarea eficace, parteneriatele și consultările, Comisia poate identifica și alte posibilități de cooperare regională care vizează una sau mai multe dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice în conformitate cu prezentul regulament, cu o viziune pe termen lung pe baza condițiilor de piață existente.
- (33) Comisia poate purta discuții cu țările terțe relevante pentru a explora posibilitatea de a extinde la acestea aplicarea dispozițiilor stabilite în prezentul regulament, în special a celor legate de cooperarea regională.
- (34) Planurile naționale integrate privind energia și clima ar trebui să fie stabile, pentru a asigura transparența și previzibilitatea politicilor și măsurilor naționale, în vederea asigurării siguranței investițiilor. Planurile naționale ar trebui însă actualizate o dată în decursul perioadei de zece ani vizate, pentru a oferi statelor membre posibilitatea de a se adapta la schimbări de circumstanțe semnificative. Pentru planurile care acoperă perioada 2021-2030, statele membre ar trebui să își actualizeze planurile până la 30 iunie 2024. Obiectivele și contribuțiile ar trebui modificate doar pentru a reflecta un nivel global de ambiție mai mare, mai ales în ceea ce privește obiectivele privind energia și clima pentru 2030. În cadrul actualizărilor, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a atenua orice impact negativ asupra mediului care este constatată în cadrul raportării integrate.
- (35) Strategiile stabile, pe termen lung sunt esențiale pentru a contribui la transformarea economică, la crearea de locuri de muncă, la creșterea economică și la realizarea obiectivelor mai ample de dezvoltare durabilă, precum și pentru a avansa în mod echitabil și rentabil în direcția obiectivului pe termen lung stabilit prin Acordul de la Paris. Mai mult, părțile la Acordul de la Paris sunt invitate să comunice, până în 2020, strategiile proprii de dezvoltare cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră pe termen lung, până la mijlocul secolului. În acest context, Consiliul European a invitat Comisia, la 22 martie 2018, să prezinte, până în primul trimestru al anului 2019, o propunere de strategie pentru reducerea pe termen lung a emisiilor de gaze cu efect de seră ale Uniunii în conformitate cu Acordul de la Paris, ținând seama de planurile naționale integrate privind energia și clima.
- (36) Statele membre ar trebui să dezvolte strategii pe termen lung, cu o perspectivă de cel puțin 30 de ani, care să contribuie la onorarea angajamentelor statelor membre asumate în temeiul CCONUSC și cu Acordul de la Paris, în contextul obiectivului din Acordul de la Paris de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2° C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile de limitare a acestei creșteri a temperaturii la 1,5°C peste nivelurile preindustriale, precum și de a realiza reducerea pe termen lung a emisiilor de gaze cu efect de seră și de a spori absorbțiile de către absorbanți în toate sectoarele, în conformitate cu obiectivul Uniunii. Statele membre ar trebui să își dezvolte strategiile pe termen lung în mod deschis și transparent și ar trebui să asigure oportunități efective ale publicului de a participa la elaborarea acestora. Planurile naționale integrate privind energia și clima și strategiile pe termen lung ale acestora ar trebui să fie coerente între ele.
- (37) Sectorul exploatarea terenurilor, al schimbării destinației terenurilor și al silviculturii (LULUCF) este deosebit de expus și extrem de vulnerabil la schimbările climatice. În același timp, acest sector dispune de un potențial enorm de a asigura beneficii climatice pe termen lung și de a contribui în mod semnificativ la îndeplinirea obiectivelor climatice pe termen lung ale Uniunii și internaționale. El poate contribui la atenuarea schimbărilor climatice în mai multe moduri, în special prin reducerea emisiilor și menținerea și îmbunătățirea absorbanților și a stocurilor

de carbon, precum și prin furnizarea de biomateriale care pot înlocui materiile fosile sau materialele care implică emisii ridicate de carbon. Strategiile pe termen lung care stau la baza investițiilor durabile ce vizează creșterea sechestrării eficiente a carbonului, gestionarea durabilă a resurselor și stabilitatea și adaptabilitatea pe termen lung a rezervoarelor de carbon sunt esențiale.

- (38) Atunci când sunt dezvoltate noi interconexiuni, este important să se realizeze o evaluare completă a costurilor și beneficiilor, inclusiv o evaluare deplină a impactului tehnic, socioeconomic și ecologic al acestora, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, și să se țină seama de externalitățile pozitive ale interconexiunilor, cum ar fi integrarea surselor regenerabile, siguranța alimentării cu energie și o concurență mai intensă pe piața internă.
- (39) Ca și în cazul planificării, legislația sectorială a Uniunii în domeniul energiei și în cel al climei stabilește cerințele de raportare, dintre care multe au fost instrumente utile pentru a produce schimbări la nivel național, complementare reformelor pieței, însă aceste cerințe au fost introduse în momente diferite, ceea ce a dus la suprapuneri și la ineficiență din punctul de vedere al costurilor, precum și la o insuficientă luare în considerare a sinergiilor și a interacțiunilor dintre domeniile de politică, precum atenuarea gazelor cu efect de seră, energia din surse regenerabile, eficiența energetică și integrarea pieței. Pentru a găsi echilibrul corect între necesitatea de a asigura o monitorizare adecvată a punerii în aplicare a planurilor naționale integrate privind energia și clima și necesitatea de a reduce complexitatea administrativă, statele membre ar trebui să întocmească rapoarte intermediare bienale cu privire la punerea în aplicare a planurilor și la alte evoluții din sistemul energetic. Ar fi însă în continuare necesare unele raportări anuale, în special având în vedere cerințele de raportare în domeniul climei care decurg din CCONUSC și din dreptul Uniunii.
- (40) Rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima ale statelor membre ar trebui să reflecte elementele indicate în modelul pentru planurile naționale integrate privind energia și clima. Ar trebui detaliat, în acte de punere în aplicare subsecvente, un model pentru rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima, având în vedere natura lor tehnică și faptul că primele rapoarte intermediare trebuie prezentate în anul 2023. Rapoartele intermediare ar trebui realizate pentru a se asigura transparența față de Uniune, față de alte state membre, față de autoritățile regionale și locale, față de actorii de pe piață, inclusiv față de consumatori, și față de orice alte părți interesate relevante și publicul larg. Ele ar trebui să fie cuprinzătoare, la nivelul tuturor celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice, și pentru prima perioadă să pună în același timp accentul pe domeniile vizate de obiectivele cadrului de politici privind clima și energia pentru 2030.
- (41) În temeiul CCONUSC, Uniunea și statele sale membre sunt obligate să elaboreze, să actualizeze periodic, să publice și să comunice Conferinței părților inventare naționale ale emisiilor antropice de către surse și ale absorbțiilor de către absorbții ale tuturor gazelor cu efect de seră, folosind metodologii comparabile aprobate de Conferința părților. Inventarele gazelor cu efect de seră sunt esențiale pentru a permite urmărirea progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a dimensiunii „decarbonizare” și pentru a evalua conformitatea cu actele legislative în domeniul climei, în special cu Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și cu Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (42) Decizia 1/CP.16 a Conferinței părților la CCONUSC impune instituirea unor mecanisme naționale pentru estimarea emisiilor antropice de către surse și a absorbțiilor de către absorbții ale tuturor gazelor cu efect de seră. Prezentul regulament ar trebui să permită instituirea respectivelor mecanisme naționale.
- (43) Experiența acumulată în ceea ce privește punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 a demonstrat importanța transparenței, a preciziei, a consecvenței, a integralității și a comparabilității informațiilor. Pe baza acestei experiențe, prezentul regulament ar trebui să asigure că statele membre utilizează date și ipoteze solide și consecvente la nivelul celor cinci dimensiuni și pun la dispoziția publicului informații complete privind ipotezele, parametrii și metodologiile utilizate pentru scenariile și prognozele finale, luând în considerare restricțiile de ordin statistic, datele sensibile din punct de vedere comercial și respectarea normelor privind protecția datelor, și prezintă rapoarte cu privire la propriile politici și măsuri, precum și la prognoze, aceasta fiind o componentă-cheie a rapoartelor intermediare. Informațiile din aceste rapoarte ar trebui să fie esențiale pentru a demonstra

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 (JO L 115, 25.4.2013, p. 39).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

punerea în aplicare la timp a angajamentelor asumate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842. Operarea și îmbunătățirea în permanență a sistemelor la nivelul Uniunii și al statelor membre, împreună cu îndrumări mai bune privind raportarea, ar trebui să contribuie în mod semnificativ la consolidarea constantă a informațiilor necesare pentru a urmări progresele în ceea ce privește dimensiunea „decarbonizare”.

- (44) Prezentul regulament ar trebui să asigure raportarea de către statele membre în ceea ce privește adaptarea la schimbările climatice și furnizarea de sprijin financiar, tehnologic și pentru consolidarea capacităților în favoarea țărilor în curs de dezvoltare, facilitând astfel punerea în aplicare a angajamentelor Uniunii asumate în cadrul CCONUSC și al Acordului de la Paris. Mai mult, informațiile cu privire la sprijinul și la acțiunile naționale de adaptare sunt, de asemenea, importante în contextul planurilor naționale integrate privind energia și clima, în special în ceea ce privește adaptarea la efectele negative ale schimbărilor climatice legate de securitatea aprovizionării cu energie a Uniunii, cum ar fi disponibilitatea apei de răcire pentru centralele electrice și disponibilitatea biomasei pentru energie, precum și informațiile privind sprijinul relevant pentru dimensiunea externă a uniunii energetice.
- (45) În Acordul de la Paris se reafirmă că, atunci când iau măsuri de combatere a schimbărilor climatice, părțile ar trebui să respecte, să promoveze și să ia în considerare obligațiile lor respective în privința drepturilor omului și a egalității de gen. Statele membre ar trebui, prin urmare, să integreze în mod corespunzător dimensiunile referitoare la drepturile omului și la egalitatea de gen în planurile lor naționale integrate privind energia și clima și în strategiile pe termen lung. Prin intermediul rapoartelor lor intermediare bienale, ar trebui să prezinte informații despre modul în care punerea în aplicare a planurilor lor naționale integrate privind energia și clima contribuie la promovarea atât a drepturilor omului, cât și a egalității de gen.
- (46) Pentru a limita sarcina administrativă a statelor membre și a Comisiei, aceasta din urmă ar trebui să instituie o platformă online (platformă electronică) pentru a facilita comunicarea, a promova cooperarea și a facilita accesul publicului la informații. Acest lucru ar trebui să faciliteze prezentarea la timp a rapoartelor, precum și o mai bună transparență privind raportarea națională. Platforma electronică ar trebui să completeze, să se bazeze pe și să beneficieze de procesele de raportare, bazele de date și instrumentele electronice existente, cum ar fi cele ale Agenției Europene de Mediu, ale Eurostat și ale Centrului Comun de Cercetare, precum și pe experiența acumulată în cadrul sistemului de management de mediu și audit al Uniunii.
- (47) Comisia ar trebui să se asigure să planurile naționale finale integrate privind energia și clima sunt disponibile public online. Comisia ar trebui să utilizeze platforma electronică, odată ce aceasta este funcțională, pentru a găzdui și face publice planurile naționale finale integrate privind energia și clima, actualizările acestora, strategiile pe termen lung și alte informații relevante pentru raportare furnizate de către statele membre. Înainte ca platforma electronică să devină funcțională, Comisia își va utiliza propriul site web pentru a facilita accesul public online la planurile naționale finale integrate privind energia și clima.
- (48) În ceea ce privește datele care trebuie furnizate Comisiei prin intermediul planificării și raportării naționale, informațiile furnizate de statele membre nu ar trebui să dubleze datele și statisticile care au fost deja puse la dispoziție, prin intermediul Eurostat, în contextul Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, în aceeași formă ca în cazul obligațiilor în materie de planificare și de raportare stabilite în prezentul regulament, și care sunt puse la dispoziție în continuare de Comisie (Eurostat) cu aceleași valori. Atunci când sunt disponibile și adecvate din punct de vedere temporal, datele și prognozele raportate și incluse în planurile naționale integrate privind energia și clima ar trebui să se bazeze pe și să fie consecvente cu datele Eurostat și cu metodologia utilizată pentru raportarea statisticilor europene în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 223/2009.
- (49) În vederea realizării în mod colectiv a obiectivelor strategiei pentru uniunea energetică, în special pentru crearea unei uniuni energetice pe deplin funcționale și reziliente, va fi esențială evaluarea de către Comisie a proiectelor de planuri naționale integrate privind energia și clima, a planurilor naționale integrate privind energia și clima și, pe baza rapoartelor intermediare, a punerii lor în aplicare. Pentru prima perioadă de zece ani, aceasta privește în special îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind energia și clima pentru 2030 și a contribuțiilor naționale la obiectivele respective. Această evaluare ar trebui realizată la fiecare doi ani și numai dacă este necesar o dată pe an și ar trebui să fie consolidată în rapoartele Comisiei privind starea uniunii energetice.
- (50) Respectând în mod corespunzător dreptul de inițiativă al Comisiei, procedura legislativă ordinară și echilibrul instituțional al puterilor, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să abordeze, în fiecare an, progresele realizate de uniunea energetică în privința tuturor dimensiunilor legate de politicile privind energia și clima.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).

- (51) Comisia ar trebui să evalueze impactul general al politicilor și măsurilor din planurile naționale integrate privind energia și clima asupra funcționării măsurilor de politică ale Uniunii privind clima și energia, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în vederea îmbunătățirii necesare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor în Uniune în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris.
- (52) Aviația are un impact asupra climei globale prin emisiile de CO₂, dar și prin alte emisii, inclusiv emisiile de oxizi de azot, și mecanisme, precum creșterea stratului de nori cirrus. Având în vedere evoluția rapidă a înțelegerii din punct de vedere științific a acestui impact, o evaluare actualizată a impactului altor emisii ale aviației decât cele de CO₂ asupra climei globale este deja prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 525/2013. Modelarea utilizată în acest sens ar trebui adaptată la progresele științifice. Pe baza propriilor evaluări ale acestui impact, Comisia ar trebui să prezinte, până la 1 ianuarie 2020, o analiză actualizată a altor efecte ale aviației decât cele legate de CO₂, însoțită, după caz, de o propunere privind modul cel mai adecvat de a aborda respectivele efecte.
- (53) În conformitate cu orientările actuale din CCONUSC privind raportarea gazelor cu efect de seră, calculul și raportarea emisiilor de metan se bazează pe potențialul de încălzire globală (GWP) raportat la un interval de timp de 100 de ani. Dat fiind potențialul ridicat de încălzire globală și durata de viață în atmosferă relativ scurtă a metanului, ceea ce duce la un impact semnificativ asupra climei pe termen scurt și mediu, Comisia ar trebui să analizeze implicațiile punerii în aplicare a unor politici și măsuri de reducere a impactului pe termen scurt și mediu al emisiilor de metan asupra emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii. Comisia ar trebui să analizeze opțiunile de politică pentru a aborda rapid problema emisiilor de metan și ar trebui să prezinte un plan strategic al Uniunii privind metanul, ca parte integrantă a strategiei pe termen lung a Uniunii.
- (54) Pentru a contribui la asigurarea coerenței între politicile naționale și ale Uniunii și obiectivele uniunii energetice, Comisia și statele membre, precum și, după caz, statele membre între ele ar trebui să poarte un dialog constant. După caz, Comisia ar trebui să emită recomandări adresate statelor membre, inclusiv cu privire la nivelul de ambiție al proiectelor de planuri naționale integrate privind energia și clima, la punerea în aplicare ulterioară a politicilor și a măsurilor aferente planurilor naționale integrate notificate privind energia și clima, precum și cu privire la alte politici și măsuri naționale relevante pentru realizarea uniunii energetice. Deși recomandările nu sunt obligatorii, după cum se prevede la articolul 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre ar trebui totuși să țină seama în mod corespunzător de aceste recomandări și să explice în rapoartele intermediare ulterioare modalitatea prin care au făcut acest lucru. În ceea ce privește energia din surse regenerabile, evaluarea Comisiei se bazează pe criterii obiective. În cazul în care Comisia emite o recomandare referitoare la proiectul de plan național al unui stat membru, ar trebui să procedeze cât mai rapid posibil, ținând seama, pe de o parte, de necesitatea Comisiei de a primi un anumit număr de contribuții cantificate planificate din partea tuturor statelor membre pentru a putea evalua nivelul de ambiție la nivelul Uniunii și, pe de altă parte, de necesitatea de a i se oferi statului membru în cauză suficient timp pentru a lua în considerare în mod corespunzător recomandările Comisiei înainte de finalizarea planului său național, precum și de necesitatea de a se evita riscul unei întârzieri a planului național al statului membru.
- (55) Utilizarea energiei din surse regenerabile într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor este unul dintre criteriile obiective esențiale pentru evaluarea contribuțiilor statelor membre. Structura costurilor generate de utilizarea energiei din surse regenerabile este complexă și variază în mod semnificativ de la un stat membru la altul. Ea include nu numai costurile schemelor de sprijin, ci și, printre altele, costurile pentru conectarea instalațiilor, pentru sistemele de rezervă și pentru securizarea sistemelor, precum și costurile care trebuie suportate pentru respectarea restricțiilor de mediu. Astfel, atunci când se fac comparații între statele membre pe baza acestui criteriu, ar trebui să se ia în calcul toate costurile legate de utilizare, indiferent dacă sunt suportate de statul membru, de consumatorii finali sau de promotorii de proiecte. Recomandările Comisiei referitoare la nivelurile de ambiție ale statelor membre în privința energiei din surse regenerabile ar trebui să se bazeze pe o formulă stabilită în prezentul regulament, bazată pe criterii obiective. Astfel, evaluarea nivelurilor de ambiție ale statelor membre în privința energiei din surse regenerabile ar trebui să indice efortul relativ depus de statele membre, ținând totodată seama de circumstanțele relevante care influențează dezvoltarea energiei din surse regenerabile. Evaluarea ar trebui să includă, de asemenea, date provenind din surse independente de date cantitative sau calitative.
- (56) În cazul în care nivelul de ambiție al planurilor naționale integrate privind energia și clima sau al actualizărilor acestora este insuficient pentru realizarea colectivă a obiectivelor uniunii energetice și, pentru prima perioadă, în special, a obiectivelor pentru 2030 privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică, Comisia ar trebui să ia măsuri la nivelul Uniunii pentru a asigura realizarea colectivă a acestor obiective (eliminând astfel orice „decalaj în materie de ambiție”). În cazul în care progresele înregistrate de Uniune în vederea atingerii

acestor obiective sunt insuficiente pentru realizarea acestora, Comisia ar trebui, în plus față de emiterea de recomandări, să propună măsuri și să își exercite competențele la nivelul Uniunii sau statele membre ar trebui să ia măsuri suplimentare pentru a asigura îndeplinirea acestor obiective (eliminând astfel orice „decalaj în materie de finalizare”). De asemenea, astfel de măsuri ar trebui să țină seama de eforturile timpurii depuse de statele membre în vederea atingerii obiectivului privind energia din surse regenerabile pentru 2030, ajungând în 2020 sau înainte de 2020 la o pondere a energiei din surse regenerabile peste nivelul obiectivului lor național obligatoriu sau obținând progrese timpurii către realizarea obiectivului național obligatoriu pentru 2020 sau în punerea în aplicare a contribuției lor la obiectivul obligatoriu al Uniunii de cel puțin 32 % energie din surse regenerabile în 2030. În domeniul energiei din surse regenerabile, aceste măsuri pot include și contribuțiile financiare voluntare ale statelor membre la un mecanism al Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile gestionat de Comisie, care ar fi utilizate pentru sprijinirea proiectelor cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor privind energia din surse regenerabile din întreaga Uniune, oferindu-le astfel statelor membre opțiunea de a contribui la realizarea obiectivului Uniunii cu cel mai mic cost posibil. Obiectivele naționale pentru 2020 ale statelor membre privind energia din surse regenerabile ar trebui să servească drept ponderi de referință pentru energia din surse regenerabile începând din anul 2021 și ar trebui menținute pe toată durata perioadei. În domeniul eficienței energetice, măsurile suplimentare pot urmări, în special, îmbunătățirea eficienței energetice a produselor, a clădirilor și a transporturilor.

- (57) Obiectivele naționale pentru 2020 ale statelor membre privind energia din surse regenerabile, astfel cum sunt prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, ar trebui să servească drept punct de plecare pentru traiectoria lor națională orientativă pentru perioada 2021-2030, cu excepția cazului în care un stat membru decide în mod voluntar să stabilească un punct de plecare mai ridicat. În plus, ele ar trebui să constituie o pondere de referință obligatorie pentru această perioadă, care să facă de asemenea parte din Directiva (UE) 2018/2001. În consecință, ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al fiecărui stat membru nu ar trebui să se afle în această perioadă sub nivelul ponderii sale de referință.
- (58) Dacă un stat membru nu își menține ponderea de referință măsurată pe o perioadă de un an, el ar trebui să ia, în decurs de un an, măsuri suplimentare pentru a elimina acest decalaj față de scenariul său de referință. În cazul în care a luat în mod efectiv astfel de măsuri necesare și și-a îndeplinit obligația de eliminare a decalajului, ar trebui să se considere că statul membru a îndeplinit cerințele obligatorii din scenariul său de referință atât în temeiul prezentului regulament, cât și în temeiul Directivei (UE) 2018/2001, din momentul în care s-a produs decalajul în cauză.
- (59) Pentru a se permite monitorizarea adecvată și luarea de măsuri corective timpurii de către statele membre și de către Comisie, precum și pentru a se evita efectul de oportunist, traiectoriile orientative ale tuturor statelor membre, și în consecință și traiectoria orientativă a Uniunii, ar trebui să atingă, în 2022, în 2025 și în 2027, cel puțin anumite procentaje minime din creșterea totală a energiei din surse regenerabile prevăzută pentru 2030, după cum se prevede în prezentul regulament. Atingerea acestor „puncte de referință” în 2022, în 2025 și în 2027 va fi evaluată de Comisie, printre altele pe baza rapoartelor naționale intermediare integrate privind energia și clima pe care statele membre ar trebui să le prezinte. Statele membre situate sub punctele lor de referință ar trebui să explice în următorul lor raport intermediar cum intenționează să acopere decalajul. Dacă punctele de referință orientative ale Uniunii nu sunt atinse, statele membre care se află sub nivelul punctelor lor de referință ar trebui să elimine decalajul prin punerea în aplicare de măsuri suplimentare.
- (60) Uniunea și statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a furniza informații cât mai actualizate posibil cu privire la propriile emisii și absorbții de gaze cu efect de seră. Prezentul regulament ar trebui să permită întocmirea unor astfel de estimări în cel mai scurt timp posibil prin utilizarea informațiilor statistice și de alt tip, cum ar fi, după caz, datele spațiale furnizate de programul Copernicus instituit prin Regulamentul (UE) nr. 377/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și de alte sisteme de sateliți.
- (61) În temeiul Regulamentului (UE) 2018/842, abordarea bazată pe ciclul de angajamente anuale adoptată prin Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ ar trebui continuată. Această abordare presupune o revizuire cuprinzătoare a inventarelor gazelor cu efect de seră ale statelor membre, pentru a permite evaluarea conformității și aplicarea de măsuri corective, dacă este cazul. Este necesar un proces de revizuire la nivelul Uniunii a inventarelor gazelor cu efect de seră transmise de statele membre, astfel încât să se asigure o evaluare credibilă, coerentă, transparentă și actuală a conformității cu Regulamentul (UE) 2018/842.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (a se vedea pagina 82 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 377/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 de instituire a programului Copernicus și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 911/2010 (JO L 122, 24.4.2014, p. 44)

⁽³⁾ Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

- (62) Statele membre și Comisia ar trebui să asigure o cooperare strânsă cu privire la toate aspectele legate de realizarea uniunii energetice, cu implicarea strânsă a Parlamentului European în privința aspectelor legate de prezentul regulament. Comisia ar trebui, după caz, să sprijine statele membre în punerea în aplicare a prezentului regulament, mai ales în ceea ce privește stabilirea planurilor naționale integrate privind energia și clima și măsurile asociate de consolidare a capacităților, inclusiv prin mobilizarea resurselor interne ale capacității de modelare internă și, după caz, a specialiștilor externi.
- (63) Statele membre ar trebui să se asigure că planurile lor naționale integrate privind energia și clima iau în considerare cele mai recente recomandări specifice fiecărei țări emise în contextul semestrului european.
- (64) Statele membre ar trebui să aplice principiul „eficiența energetică înainte de toate”, care înseamnă că, înainte de a lua decizii legate de planificarea energetică, de politici și de investiții, ar trebui să se analizeze dacă există măsuri de eficiență energetică alternative eficiente din punctul de vedere al costurilor și solide din punct de vedere tehnic, economic și ecologic care să înlocuiască total sau parțial măsurile de planificare, de politică și de investiții avute în vedere, însă atingând totodată obiectivele respectivelor decizii. Aceasta include, în special, considerarea eficienței energetice drept element esențial și aspect-cheie al viitoarelor decizii de investiții privind infrastructura energetică a Uniunii. Astfel de alternative eficiente din punctul de vedere al costurilor includ măsuri de eficientizare a cererii și a ofertei de energie, în special prin economiile de energie la nivelul utilizării finale pe baza optimizării costurilor, prin inițiative de participare activă a cererii și prin eficientizarea conversiei, transportului și a distribuției de energie. Statele membre ar trebui, de asemenea, să încurajeze răspândirea acestui principiu la nivelul administrațiilor regionale și locale, dar și în sectorul privat.
- (65) Agenția Europeană de Mediu ar trebui să ofere asistență Comisiei, după caz și în conformitate cu programul său anual de lucru, prin activități de evaluare, de monitorizare și de raportare.
- (66) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea cadrului general al modelului planurilor naționale integrate privind energia și clima model, în vederea adaptării modelului la modificările aduse cadrului de politici al Uniunii privind clima și energia care sunt legate în mod direct și specific de contribuțiile Uniunii în temeiul CCONUSC și al Acordului de la Paris, pentru a ține seama de modificările survenite la nivelul GWP și al orientărilor privind inventarierea convenite la nivel internațional, pentru a stabili cerințe de fond pentru sistemul de inventariere al Uniunii și pentru a înființa registrele. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții ar trebui să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate. Dacă este necesar, Comisia ar trebui să țină seama, de asemenea, de deciziile adoptate în temeiul CCONUSC și al Acordului de la Paris.
- (67) Ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima; raportarea integrată cu privire la acțiunile naționale de adaptare, la sprijinul financiar și tehnologic acordat țărilor în curs de dezvoltare și la veniturile din licitații; raportarea anuală cu privire la inventarele armonizate de gaze cu efect de seră, inventarele de gaze cu efect de seră și emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră contabilizate; mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile; sistemele de inventariere naționale; revizuirea inventarelor; sistemele Uniunii și sistemele naționale pentru politici, măsuri și prognoze; și raportarea privind politicile, măsurile și prognozele în domeniul gazelor cu efect de seră. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.
- (68) Pentru a-și exercita competențele de executare prevăzute în prezentul regulament, Comisia ar trebui să fie asistată, pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, de un comitet privind schimbările climatice, care reprezintă restabilirea Comitetului privind schimbările climatice înființat prin articolul 8 din Decizia 93/389/CEE, articolul 9 din Decizia 280/2004/CE și prin articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013, și de un comitet al uniunii energetice. În cadrul punerii în aplicare a prezentului regulament, pentru a se garanta coerența politicilor și a se asigura o sinergie maximă între sectoare, la reuniunile ambelor comitete ar trebui invitați atât experți în domeniul climei, cât și experți din domeniul energiei.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (69) Comisia ar trebui să revizuiască punerea în aplicare a prezentului regulament în 2024 și, ulterior, la fiecare cinci ani și, după caz, să prezinte propuneri de modificare pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și realizarea obiectivelor acestuia. Revizuirile respective ar trebui să țină seama de evoluția situației și să se bazeze pe rezultatele bilanțului la nivel mondial prevăzut prin Acordul de la Paris.
- (70) Prezentul regulament ar trebui să integreze, să modifice, să înlocuiască și să retragă anumite obligații de planificare, de raportare și de monitorizare prevăzute în prezent în actele legislative sectoriale ale Uniunii privind energia și clima, pentru a asigura o abordare raționalizată și integrată a principalelor direcții de planificare, de raportare și de monitorizare. Așadar, următoarele acte legislative ar trebui să fie modificate în consecință:
- Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
 - Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾;
 - Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
 - Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾;
 - Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾;
 - Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾;
 - Directiva 2009/119/CE a Consiliului ⁽⁷⁾;
 - Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾;
 - Directiva 2012/27/UE;
 - Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾;
 - Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului ⁽¹⁰⁾.
- (71) Pentru a asigura coerența și securitatea juridică, niciun element al prezentului regulament nu ar trebui să împiedice aplicarea derogărilor prevăzute în actele legislative sectoriale corespunzătoare ale Uniunii în domeniul energiei electrice și al pregătirii de riscuri legate de energia electrică.
- (72) De asemenea, prezentul regulament ar trebui să integreze pe deplin dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 525/2013. Drept urmare, Regulamentul (UE) nr. 525/2013 ar trebui abrogat începând cu 1 ianuarie 2021. Cu toate acestea, pentru a se asigura faptul că Decizia nr. 406/2009/CE se aplică în continuare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și că anumite aspecte legate de punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto sunt în continuare consacrate prin lege, este necesar ca anumite dispoziții să rămână în vigoare după această dată.
- (73) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând singure și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

⁽¹⁾ Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor (JO L 164, 30.6.1994, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

⁽³⁾ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei (JO L 200, 31.7.2009, p. 31).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (JO L 211, 14.8.2009, p. 36).

⁽⁶⁾ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94).

⁽⁷⁾ Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țitei și/sau de produse petroliere (JO L 265, 9.10.2009, p. 9).

⁽⁸⁾ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

⁽⁹⁾ Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 178, 28.6.2013, p. 66).

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului din 20 aprilie 2015 de stabilire a metodelor de calcul și a cerințelor de raportare în temeiul Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei (JO L 107, 25.4.2015, p. 26).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește un mecanism de guvernare pentru:
- (a) punerea în aplicare a unor strategii și măsuri, coerente cu Acordul de la Paris, concepute pentru a îndeplini obiectivele uniunii energetice și angajamentele pe termen lung asumate de Uniune în legătură cu emisiile de gaze cu efect de seră și, în special pentru prima perioadă de zece ani (2021-2030), obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030;
 - (b) stimularea cooperării dintre statele membre, inclusiv la nivel regional, dacă este cazul, pentru a îndeplini obiectivele uniunii energetice;
 - (c) asigurarea unei raportări actuale, transparente, exacte, coerente, comparabile și complete din partea Uniunii și a statelor sale membre către secretariatul CCONUSC și al Acordului de la Paris;
 - (d) realizarea unei contribuții la sporirea securității normative și a securității investitorilor și realizarea unei contribuții la exploatarea deplină a oportunităților de dezvoltare economică, stimularea investițiilor, crearea de locuri de muncă și coeziune socială.

Mecanismul de guvernare se bazează pe strategii pe termen lung, pe planuri naționale integrate privind energia și clima care acoperă perioade de zece ani începând cu perioada 2021-2030, pe rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima corespunzătoare, prezentate de statele membre, și pe măsurile de monitorizare integrate ale Comisiei. Mecanismul de guvernare îi asigură publicului oportunități efective de a participa la elaborarea respectivelor planuri naționale și a respectivelor strategii pe termen lung. El conține un proces structurat, transparent și iterativ între Comisie și statele membre, în vederea finalizării planurilor naționale integrate privind energia și clima și a punerii în aplicare ulterioare a acestora, inclusiv în ceea ce privește cooperarea regională și acțiunea corespunzătoare a Comisiei.

- (2) Prezentul regulament se aplică celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice, care sunt strâns legate între ele și se consolidează reciproc:
- (a) securitatea energetică;
 - (b) piața internă a energiei;
 - (c) eficiența energetică;
 - (d) decarbonizarea; și
 - (e) cercetarea, inovarea și competitivitatea.

Articolul 2

Definiții

Se aplică următoarele definiții:

1. „politici și măsuri” înseamnă toate instrumentele care contribuie la îndeplinirea obiectivelor planurilor naționale integrate privind energia și clima și/sau la punerea în aplicare a angajamentelor asumate în temeiul articolului 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din CCONUSC, care le pot include pe cele care nu au ca obiectiv principal limitarea și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră sau modificarea sistemului energetic;
2. „politici și măsuri existente” înseamnă politici și măsuri puse în aplicare și politici și măsuri adoptate;
3. „politici și măsuri puse în aplicare” înseamnă politici și măsuri pentru care, la data prezentării planului național integrat privind energia și clima sau a raportului național intermediar integrat privind energia și clima, se aplică una sau mai multe dintre următoarele situații: legislația națională sau europeană direct aplicabilă este în vigoare, au fost stabilite unul sau mai multe acorduri voluntare, au fost alocate resurse financiare, au fost mobilizate resurse umane;

4. „politici și măsuri adoptate” înseamnă politici și măsuri pentru care a fost luată o decizie guvernamentală oficială până la data prezentării planului național integrat privind energia și clima sau a raportului național intermediar integrat privind energia și clima și pentru care există un angajament clar de a proceda la punerea în aplicare;
5. „politici și măsuri planificate” înseamnă opțiuni aflate în discuție care au o șansă reală de a fi adoptate și puse în aplicare după data prezentării planului național integrat privind energia și clima sau a raportului național intermediar integrat privind energia și clima;
6. „sistem pentru politici, măsuri și prognoze” înseamnă un sistem de măsuri instituționale, juridice și procedurale stabilit în vederea raportării politicilor și a măsurilor, precum și a prognozelor referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră și la sistemul energetic, printre altele astfel cum se impune la articolul 39;
7. „prognoze” înseamnă previziuni referitoare la emisiile antropice de către surse și la absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră sau referitoare la evoluții ale sistemului energetic, inclusiv cel puțin estimări cantitative pentru o succesiune de patru ani viitori care se termină cu 0 sau cu 5, imediat următorii anului de raportare;
8. „prognoze fără măsuri” înseamnă prognoze referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți ale gazelor cu efect de seră, care exclud efectele tuturor politicilor și măsurilor planificate, adoptate sau puse în aplicare după anul ales drept începutul prognozei respective;
9. „prognoze cu măsuri” înseamnă prognoze referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră, care cuprind efectele, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră sau evoluțiile sistemului energetic, ale politicilor și măsurilor adoptate și puse în aplicare;
10. „prognoze cu măsuri suplimentare” înseamnă prognoze referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră sau referitoare la evoluții ale sistemului energetic, care cuprind efectele, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ale politicilor și măsurilor adoptate și puse în aplicare pentru atenuarea schimbărilor climatice sau pentru îndeplinirea obiectivelor energetice, precum și ale politicilor și măsurilor planificate în acest scop;
11. „obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030” înseamnă obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii de reducere internă cu cel puțin 40 % față de anul 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii, care trebuie îndeplinit până în 2030, obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii privind o pondere de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile consumate în Uniune în anul 2030, obiectivul principal la nivelul Uniunii de îmbunătățire cu cel puțin 32,5 % a eficienței energetice în 2030 și obiectivul de 15 % privind interconectarea rețelelor electrice pentru 2030 sau orice obiective ulterioare convenite în acest sens de Consiliul European sau de Parlamentul European și de Consiliu pentru anul 2030;
12. „sistem național de inventariere” înseamnă un sistem de măsuri instituționale, juridice și procedurale stabilite într-un stat membru pentru estimarea emisiilor antropice de către surse și a absorbțiilor de către absorbanți ale gazelor cu efect de seră, precum și pentru raportarea și arhivarea informațiilor referitoare la inventar;
13. „indicator” înseamnă un factor sau o variabilă cantitativ(ă) sau calitativ(ă) care contribuie la o mai bună înțelegere a evoluției punerii în aplicare;
14. „indicatori-cheie” înseamnă indicatorii progreselor înregistrate în ceea ce privește cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, propuși de Comisie;
15. „corecții tehnice” înseamnă ajustările aduse estimărilor din cadrul inventarului național al gazelor cu efect de seră, care sunt efectuate în contextul revizuirii desfășurate în temeiul articolului 38, atunci când datele de inventar transmise sunt incomplete sau sunt elaborate într-un mod neconform cu normele sau cu orientările internaționale sau ale Uniunii relevante, și care sunt destinate a înlocui estimări transmise inițial;
16. „asigurarea calității” înseamnă un sistem planificat de proceduri de revizuire care să garanteze îndeplinirea obiectivelor privind calitatea datelor și raportarea celor mai bune estimări și informații posibile pentru a sprijini eficacitatea programului de control al calității și pentru a asista statele membre;
17. „controlul calității” înseamnă un sistem de activități tehnice de rutină pentru măsurarea și controlul calității informațiilor și a estimărilor compilate cu scopul de a asigura integritatea, corectitudinea și integralitatea datelor, de a identifica și a rezolva erorile și omisiunile, de a documenta și a arhiva datele și alte materiale folosite și de a înregistra toate activitățile de asigurare a calității;

18. „principiul ”eficiența energetică înainte de toate,” înseamnă că în planificarea energetică și în deciziile de politici și de investiții se ține seama în mod strict de măsurile alternative rentabile privind eficiența energetică, care să eficientizeze cererea și oferta de energie, în special prin economiile de energie la nivelul utilizării finale rentabile din punct de vedere al costurilor, prin inițiative de participare activă a cererii și prin eficientizarea conversiei, transportului și a distribuției de energie, fiind îndeplinite totodată obiectivele deciziilor respective;
19. „Planul SET” înseamnă Planul strategic privind tehnologiile energetice, astfel cum este stabilit în Comunicarea Comisiei din 15 septembrie 2015 intitulată „Către un Plan strategic integrat privind tehnologiile energetice (SET): Accelerarea transformării sistemului energetic european”;
20. „eforturi timpurii” înseamnă:
 - (a) în contextul determinării unui posibil decalaj între obiectivul Uniunii pe 2030 privind energia din surse regenerabile și contribuțiile colective ale statelor membre, realizarea de către un stat membru a unei ponderi a energiei din surse regenerabile peste nivelul obiectivului său național obligatoriu pentru 2020, astfel cum se prevede în anexa I la Directiva (UE) 2018/2001 sau realizarea din timp de către un stat membru a unor progrese în vederea îndeplinirii obiectivului său național obligatoriu pentru 2020;
 - (b) în contextul recomandărilor Comisiei bazate pe evaluarea efectuată în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (b) cu privire la energia din surse regenerabile, realizarea timpurie de către un stat membru a contribuției sale la obiectivul obligatoriu al Uniunii privind realizarea în 2030 a unei ponderi de cel puțin 32 % de energie din surse regenerabile, măsurată în raport cu punctele sale naționale de referință privind energia din surse regenerabile;
21. „cooperare regională” înseamnă cooperarea între două sau mai multe state membre angajate într-un parteneriat care acoperă una sau mai multe dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice;
22. „energie din surse regenerabile” sau „energie regenerabilă” înseamnă energie din surse regenerabile sau energie regenerabilă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001;
23. „consum final brut de energie” înseamnă consum final brut de energie în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din Directiva (UE) 2018/2001;
24. „schemă de sprijin” înseamnă schemă de sprijin în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Directiva (UE) 2018/2001;
25. „re tehnologizare” înseamnă re tehnologizare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 10 din Directiva (UE) 2018/2001;
26. „comunitate de energie din surse regenerabile” înseamnă o comunitate de energie din surse regenerabile astfel cum este definită la articolul 2 punctul 16 din Directiva (UE) 2018/2001;
27. „încălzire centralizată” sau „răcire centralizată” înseamnă încălzire centralizată sau răcire centralizată în sensul definiției de la articolul 2 punctul 19 din Directiva (UE) 2018/2001;
28. „deșeuri” înseamnă deșeuri în sensul definiției de la articolul 2 punctul 23 din Directiva (UE) 2018/2001;
29. „biomasă” înseamnă biomasă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 24 din Directiva (UE) 2018/2001;
30. „biomasă agricolă” înseamnă biomasă agricolă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 25 din Directiva (UE) 2018/2001;
31. „biomasă forestieră” înseamnă biomasă forestieră în sensul definiției de la articolul 2 punctul 26 din Directiva (UE) 2018/2001;
32. „combustibili din biomasă” înseamnă combustibili din biomasă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 27 din Directiva (UE) 2018/2001;
33. „biogaz” înseamnă biogaz în sensul definiției de la articolul 2 punctul 28 din Directiva (UE) 2018/2001;
34. „biolichide” înseamnă biolichide în sensul definiției de la articolul 2 punctul 32 din Directiva (UE) 2018/2001;
35. „biocombustibili” înseamnă biocombustibili în sensul definiției de la articolul 2 punctul 33 din Directiva (UE) 2018/2001;
36. „biocombustibili avansați” înseamnă biocombustibili avansați în sensul definiției de la articolul 2 punctul 34 din Directiva (UE) 2018/2001;
37. „combustibili pe bază de carbon reciclat” înseamnă combustibili pe bază de carbon reciclat în sensul definiției de la articolul 2 punctul 35 din Directiva (UE) 2018/2001;
38. „culturi bogate în amidon” înseamnă culturi bogate în amidon în sensul definiției de la articolul 2 punctul 39 din Directiva (UE) 2018/2001;
39. „culturi alimentare și furajere” înseamnă culturi alimentare și furajere în sensul definiției de la articolul 2 punctul 40 din Directiva (UE) 2018/2001;

40. „materiale ligno-celulozice” înseamnă materiale ligno-celulozice în sensul definiției de la articolul 2 punctul 41 din Directiva (UE) 2018/2001;
41. „reziduu” înseamnă reziduu în sensul definiției de la articolul 2 punctul 43 din Directiva (UE) 2018/2001;
42. „consum de energie primară” înseamnă consum de energie primară în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2012/27/UE;
43. „consum de energie finală” înseamnă consumul final de energie în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Directiva 2012/27/UE;
44. „eficiență energetică” înseamnă eficiență energetică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2012/27/UE;
45. „economii de energie” înseamnă economii de energie în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2012/27/UE;
46. „îmbunătățirea eficienței energetice” înseamnă îmbunătățirea eficienței energetice în sensul definiției de la articolul 2 punctul 6 din Directiva 2012/27/UE;
47. „serviciu energetic” înseamnă serviciu energetic în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2012/27/UE;
48. „suprafață totală utilă” înseamnă suprafață totală utilă în sensul definiției de la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2012/27/UE;
49. „sistem de gestionare a energiei” înseamnă sistem de gestionare a energiei în sensul definiției de la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2012/27/UE;
50. „parte obligată” înseamnă parte obligată în sensul definiției de la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2012/27/UE;
51. „autoritate publică de punere în aplicare” înseamnă autoritate publică de punere în aplicare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 17 din Directiva 2012/27/UE;
52. „acțiune individuală” înseamnă acțiune individuală în sensul definiției de la articolul 2 punctul 19 din Directiva 2012/27/UE;
53. „distribuitor de energie” înseamnă distribuitor de energie în sensul definiției de la articolul 2 punctul 20 din Directiva 2012/27/UE;
54. „operator de distribuție” înseamnă operator de distribuție în sensul definiției de la articolul 2 punctul 6 din Directiva 2009/72/CE și de la articolul 2 punctul 6 din Directiva 2009/73/CE;
55. „furnizor de energie” înseamnă furnizor de energie în sensul definiției de la articolul 2 punctul 22 din Directiva 2012/27/UE;
56. „furnizor de servicii energetice” înseamnă furnizor de servicii energetice în sensul definiției de la articolul 2 punctul 24 din Directiva 2012/27/UE;
57. „contract de performanță energetică” înseamnă contract de performanță energetică în sensul definiției de la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2012/27/UE;
58. „cogenerare” înseamnă cogenerare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 30 din Directiva 2012/27/UE;
59. „clădire” înseamnă o clădire în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2010/31/UE;
60. „clădire al cărei consum de energie este aproape egal cu zero” înseamnă clădire al cărei consum de energie este aproape egal cu zero în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2010/31/UE;
61. „pompa de căldură” înseamnă pompa de căldură în sensul definiției de la articolul 2 punctul 18 din Directiva 2010/31/UE;
62. „combustibili fosili” înseamnă surse de energie neregenerabile pe bază de carbon, cum ar fi combustibili solizi, gaze naturale și petrol.

CAPITOLUL 2

Planurile naționale integrate privind energia și clima

Articolul 3

Planurile naționale integrate privind energia și clima

(1) Până la 31 decembrie 2019 și apoi până la 1 ianuarie 2029 și, ulterior, la fiecare zece ani, fiecare stat membru îi notifică Comisiei un plan național integrat privind energia și clima. Planurile conțin elementele stabilite la alineatul (2) din prezentul articol și în anexa I. Primul plan vizează perioada 2021-2030, ținând seama de perspectiva pe termen mai lung. Planurile ulterioare vizează perioada de zece ani imediat următoare sfârșitului perioadei vizate de planul anterior.

- (2) Planurile naționale integrate privind energia și clima sunt compuse din următoarele secțiuni principale:
- (a) o prezentare generală a procesului urmat pentru stabilirea planului național integrat privind energia și clima, constând într-un rezumat, o descriere a consultării și implicării publice a părților interesate și a rezultatelor acestora, precum și a cooperării regionale cu alte state membre în procesul de elaborare a planului, astfel cum se stabilește la articolele 10, 11 și 12 și în partea 1 secțiunea A punctul 1 din anexa I;
 - (b) o descriere a obiectivelor și a contribuțiilor naționale referitoare la dimensiunile uniunii energetice, astfel cum se prevede la articolul 4 și în anexa I;
 - (c) o descriere a politicilor și a măsurilor planificate în raport cu obiectivele și contribuțiile corespunzătoare stabilite la litera (b), precum și o prezentare generală a investițiilor necesare pentru realizarea obiectivelor și a contribuțiilor corespunzătoare;
 - (d) o descriere a situației actuale a celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice, inclusiv în ceea ce privește sistemul energetic și emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră, precum și prognozele legate de obiectivele menționate la litera (b) în raport cu politicile și cu măsurile deja existente;
 - (e) dacă este cazul, o descriere a obstacolelor și barierelor normative și de altă natură în calea realizării obiectivelor sau a contribuțiilor legate de energia din surse regenerabile și eficiența energetică;
 - (f) o evaluare a impactului politicilor și măsurilor planificate pentru realizarea obiectivelor menționate la litera (b), inclusiv a coerenței lor cu obiectivele pe termen lung de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Acordului de la Paris și cu strategiile pe termen lung menționate la articolul 15;
 - (g) o evaluare generală a impactului politicilor și măsurilor planificate asupra competitivității legate de cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice;
 - (h) o anexă, întocmită în conformitate cu cerințele și cu structura prevăzute în anexa III la prezentul regulament, care să stabilească metodologiile și măsurile de politică ale statului membru pentru îndeplinirea cerinței de economisire a energiei în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2012/27/UE și cu anexa V la aceasta.
- (3) În ceea ce privește planurile naționale integrate privind energia și clima, statele membre:
- (a) limitează complexitatea administrativă și costurile pentru toate părțile interesate vizate;
 - (b) iau în considerare interacțiunile dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, în special principiul „eficiența energetică înainte de toate”;
 - (c) utilizează date și ipoteze consecvente și solide la nivelul tuturor celor cinci dimensiuni, acolo unde este cazul;
 - (d) evaluează numărul gospodăriilor afectate de sărăcie energetică, ținând seama de serviciile energetice interne de care este nevoie pentru a garanta un nivel de trai minim în contextul național respectiv, politicile sociale și alte politici pertinente existente, precum și îndrumarea orientativă a Comisiei privind indicatorii pertinenti pentru sărăcia energetică.
- În cazul în care un stat membru constată, în temeiul literei (d) de la primul paragraf, că are un număr semnificativ de gospodării afectate de sărăcie energetică, pe baza evaluării sale a datelor ce pot fi verificate, acesta include în planul său un obiectiv orientativ național pentru reducerea sărăciei energetice. Statele membre în cauză prezintă în planurile lor naționale integrate privind energia și clima politicile și măsurile care au ca scop eliminarea sărăciei energetice, dacă aceasta există, inclusiv măsurile de politică socială și alte programe naționale pertinente.
- (4) Fiecare stat membru pune la dispoziția publicului planul său național integrat privind energia și clima prezentat Comisiei în temeiul prezentului articol.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 43, pentru a modifica partea 1 secțiunea A punctele 2.1.1 și 3.1.1 din anexa I și secțiunea B punctele 4.1 și 4.2.1, precum și partea 2 punctul 3 din anexa I, în vederea adaptării lor la modificările aduse cadrului de politici al Uniunii privind clima și energia, care sunt legate în mod direct și specific de contribuțiile Uniunii în temeiul CCONUSC și al Acordului de la Paris.

Articolul 4

Obiectivele și contribuțiile naționale pentru cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice

Fiecare stat membru stabilește, în planul său național integrat privind energia și clima, următoarele obiective și contribuții principale, astfel cum sunt specificate în secțiunea A punctul 2 din anexa I:

- (a) referitor la dimensiunea „decarbonizare”:
 1. referitor la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră și pentru a contribui la realizarea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii:
 - (i) obiectivul național obligatoriu al statului membru privind emisiile de gaze cu efect de seră și limitele anuale naționale obligatorii în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842;

- (ii) angajamentele statului membru în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841;
- (iii) dacă este cazul, realizarea obiectivelor uniunii energetice și a angajamentelor pe termen lung ale Uniunii privind reducerea gazelor cu efect de seră, în conformitate cu Acordul de la Paris, alte obiective, inclusiv obiective sectoriale și obiective de adaptare;

2. referitor la energia din surse regenerabile:

în vederea realizării obiectivului obligatoriu al Uniunii de cel puțin 32 % de energie din surse regenerabile în 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001, o contribuție la acest obiectiv în ceea ce privește ponderea ce revine statului membru a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie în 2030, cu o traiectorie orientativă pentru această contribuție începând din anul 2021. Până în 2022, traiectoria orientativă ajunge la un punct de referință de cel puțin 18 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030. Până în 2025, traiectoria orientativă ajunge la un punct de referință de cel puțin 43 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030. Până în 2027, traiectoria orientativă ajunge la un punct de referință de cel puțin 65 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030.

Până în 2030, traiectoria orientativă ajunge cel puțin la nivelul contribuției planificate a statului membru. Dacă un stat membru estimează că își va depăși obiectivul național obligatoriu pentru 2020, traiectoria sa orientativă poate începe la nivelul prevăzut a fi atins. Traiectoriile orientative ale statelor membre constituie împreună punctele de referință ale Uniunii în 2022, în 2025 și în 2027 și obiectivul obligatoriu al Uniunii de cel puțin 32 % de energie din surse regenerabile în 2030. Pe lângă contribuția sa la obiectivul Uniunii și traiectoria sa orientativă în sensul prezentului regulament, un stat membru poate să indice niveluri mai ambițioase în cadrul politicilor naționale;

(b) referitor la dimensiunea „eficiență energetică”:

1. contribuția orientativă privind eficiența energetică pe plan național pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind eficiența energetică de cel puțin 32,5 % în 2030, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2012/27/UE, bazată fie pe consumul de energie primară sau finală, fie pe economiile de energie primară sau finală, fie pe intensitatea energetică.

Statele membre își exprimă contribuția ca nivel absolut al consumului de energie primară și al consumului de energie finală în 2020 și ca nivel absolut al consumului de energie primară și al consumului de energie finală în 2030, cu o traiectorie orientativă pentru contribuția respectivă începând din 2021. Ele explică metodologia pe care au utilizat-o și factorii de conversie folosiți;

2. cantitatea cumulată de economii de energie la nivelul utilizării finale care trebuie realizate în perioada 2021-2030 în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b), privind obligațiile de economisire a energiei, din Directiva 2012/27/UE;
3. etapele orientative ale strategiei pe termen lung pentru renovarea parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, foaia de parcurs cu indicatori ai progresului măsurabili, stabiliți la nivel intern, o estimare bazată pe dovezi a economiilor de energie preconizate și a altor beneficii și contribuțiile la obiectivele Uniunii în materie de eficiență energetică în temeiul Directivei 2012/27/UE, în conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE;
4. suprafața totală care urmează să fie renovată sau economiile de energie anuale echivalente care trebuie realizate în perioada 2021-2030 în temeiul articolului 5 din Directiva 2012/27/UE referitor la rolul de exemplu al clădirilor organismelor publice;

(c) referitor la dimensiunea „securitate energetică”:

1. obiectivele naționale în ceea ce privește:

- sporirea gradului de diversitate a surselor de energie și a aprovizionării cu energie din țări terțe, care ar putea avea ca scop reducerea dependenței de importurile de energie;
- creșterea flexibilității sistemului energetic național; și
- gestionarea diminuării sau a întreruperii aprovizionării cu o sursă de energie, pentru a îmbunătăți capacitatea de rezistență a sistemelor energetice regionale și naționale, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele;

- (d) referitor la dimensiunea „piața internă a energiei”:
1. nivelul de interconectivitate a rețelelor electrice spre care tinde statul membru în 2030, având în vedere obiectivul de interconectare a rețelelor electrice de cel puțin 15 % pentru 2030, cu o strategie în care nivelul începând din 2021 este stabilit în strânsă cooperare cu statele membre afectate, ținând seama de obiectivul de 10 % privind interconectarea prevăzut pentru 2020 și de indicatorii gradului de urgență al măsurilor necesare pe baza diferențelor de preț de pe piața angro, a capacității nominale de transport a interconexiunilor în raport cu vârful de sarcină și a puterii instalate de producere din surse regenerabile, astfel cum se prevede în partea 1 secțiunea A punctul 2.4.1 din anexa I. Fiecare interconexiune nouă face obiectul unei analize cost-beneficiu din punct de vedere socioeconomic și de mediu și este implementată numai în cazul în care beneficiile potențiale sunt mai mari decât costurile;
 2. proiectele esențiale privind infrastructura de transport al energiei electrice și al gazului și, dacă este cazul, proiectele de modernizare, care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor din cadrul celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice;
 3. obiectivele naționale referitoare la alte aspecte ale pieței interne a energiei, precum: creșterea gradului de flexibilitate a sistemului, în special prin politici și măsuri legate de stabilirea prețului pe baza condițiilor de piață, cu respectarea legislației aplicabile; integrarea și cuplarea piețelor, cu scopul de a spori capacitatea comercializabilă a interconexiunilor existente, rețelele inteligente, agregarea, participarea activă a cererii stocarea, producerea distribuită, mecanismele pentru dispecerizare, redispecerizare și limitare și semnalele de preț în timp real, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele, precum și alte obiective naționale legate de piața internă a energiei, astfel cum se prevede în partea 1 secțiunea A punctul 2.4.3 din anexa I;
- (e) referitor la dimensiunea „cercetare, inovare și competitivitate”:
1. obiectivele naționale și obiectivele de finanțare privind inovarea și cercetarea publică și, dacă sunt disponibile date, inovarea și cercetarea privată legată de uniunea energetică, inclusiv, dacă este cazul, un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele; reflectarea priorităților strategiei pentru uniunea energetică și, după caz, ale Planului SET. La stabilirea obiectivelor și a contribuțiilor sale, statul membru poate să se bazeze pe strategiile sau planurile naționale existente care sunt compatibile cu legislația Uniunii;
 2. dacă sunt disponibile, obiectivele naționale pentru 2050 referitoare la promovarea tehnologiilor pentru energie nepoluantă.

Articolul 5

Procesul de stabilire a contribuțiilor statelor membre în domeniul energiei regenerabile

- (1) La stabilirea contribuției privind propria pondere a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie în 2030 și în ultimul an al perioadei vizate pentru planurile naționale ulterioare, în conformitate cu articolul 4 litera (a) punctul 2, fiecare stat membru ia în considerare toate următoarele elemente:
- (a) măsurile prevăzute de Directiva (UE) 2018/2001;
 - (b) măsurile adoptate în vederea realizării obiectivului în materie de eficiență energetică adoptat în temeiul Directivei 2012/27/UE;
 - (c) orice altă măsură existentă de promovare a energiei din surse regenerabile în cadrul statului membru și, dacă este cazul, la nivelul Uniunii;
 - (d) obiectivul național obligatoriu pentru 2020 privind energia din surse regenerabile în consumul final brut de energie, prevăzut în anexa I la Directiva (UE) 2018/2001;
 - (e) toate circumstanțele relevante care afectează utilizarea surselor regenerabile de energie, cum ar fi:
 - (i) distribuția echitabilă a instalațiilor în întreaga Uniune;
 - (ii) condițiile economice și potențialul economic, inclusiv PIB-ul pe cap de locuitor;
 - (iii) potențialul instalării rentabile a surselor regenerabile de energie;
 - (iv) constrângerile geografice, de mediu și naturale, inclusiv cele din zonele și regiunile care nu sunt interconectate;
 - (v) nivelul de interconectare a rețelelor electrice între statele membre;
 - (vi) alte împrejurări pertinente, în special eforturile timpurii.

În ceea ce privește litera (e) de la primul paragraf, fiecare stat membru indică în planul său național integrat privind energia și clima circumstanțele care afectează utilizarea surselor regenerabile de energie de care a ținut cont.

(2) Statele membre asigură în mod colectiv faptul că suma contribuțiilor lor se ridică cel puțin la ponderea de 32 % de energie din surse regenerabile în consumul final brut de energie la nivelul Uniunii până în 2030.

Articolul 6

Procesul de stabilire a contribuțiilor statelor membre în domeniul eficienței energetice

(1) La stabilirea contribuției orientative privind eficiența energetică pe plan național pentru 2030 și pentru ultimul an al perioadei vizate pentru planurile naționale ulterioare, în conformitate cu articolul 4 litera (b) punctul 1, fiecare stat membru ține seama de faptul că, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2012/27/UE, consumul de energie al Uniunii pentru 2020 trebuie să fie de maximum 1 483 Mtep de energie primară sau de maximum 1 086 Mtep de energie finală și că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 273 Mtep de energie primară și/sau de maximum 956 Mtep de energie finală.

În plus, fiecare stat membru ține seama de:

(a) măsurile prevăzute de Directiva (UE) 2012/27/UE;

(b) alte măsuri de promovare a eficienței energetice în cadrul statului membru și la nivelul Uniunii.

(2) La stabilirea contribuției menționate la alineatul (1), fiecare stat membru poate ține seama de circumstanțele interne care afectează consumul de energie primară și finală, precum:

(a) potențialul rămas de economisire rentabilă a energiei;

(b) evoluția și previziunea produsului intern brut;

(c) schimbările înregistrate la nivelul importurilor și exporturilor de energie;

(d) schimbarea mixului energetic și dezvoltarea captării și stocării dioxidului de carbon; și

(e) acțiuni timpurii.

În legătură cu primul paragraf, fiecare stat membru indică în planul său național integrat privind energia și clima care sunt circumstanțele pertinente care afectează consumul de energie primară și finală dacă de care a ținut seama, după caz.

Articolul 7

Politicile și măsurile naționale pentru fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice

În propriile planuri naționale integrate privind energia și clima, statele membre descriu, în conformitate cu anexa I, principalele politici și măsuri existente și planificate pentru a realiza în special obiectivele stabilite în planurile naționale, inclusiv, dacă este cazul, măsuri referitoare la cooperarea regională și finanțarea adecvată la nivel național și regional, inclusiv mobilizarea programelor și instrumentelor Uniunii.

Statele membre realizează o prezentare generală a investițiilor necesare pentru realizarea obiectivelor și contribuțiilor incluse în planurile naționale, precum și o evaluare generală a surselor pentru aceste investiții.

Articolul 8

Baza analitică a planurilor naționale integrate privind energia și clima

(1) Statele membre descriu, în conformitate cu structura și formatul specificate în anexa I, situația actuală pentru fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, inclusiv a sistemului energetic și a emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră, la momentul prezentării planului național integrat privind energia și clima sau pe baza celor mai recente informații disponibile. De asemenea, statele membre stabilesc și descriu prognozele pentru fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, cel puțin pentru durata planului respectiv, care sunt preconizate să rezulte din politicile și măsurile existente. Statele membre depun eforturi pentru a descrie perspective suplimentare pe termen mai lung pentru cele cinci dimensiuni, dincolo de durata planului național integrat privind energia și clima, după caz și în măsura posibilului.

- (2) În cadrul propriilor planuri naționale integrate privind energia și clima, statele membre își descriu evaluarea la nivel național și, dacă este cazul, regional privind:
- (a) impactul asupra evoluției sistemului energetic și a emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră pentru durata planului și pentru o durată de zece ani care urmează ultimului an vizat de plan, în contextul politicilor și măsurilor sau al grupurilor de măsuri planificate, inclusiv o comparație cu prognozele bazate pe politicile și măsurile sau grupurile de măsuri existente menționate la alineatul (1);
 - (b) impactul la nivel macroeconomic și, în măsura în care este posibil, la nivelul sănătății, social, precum și asupra mediului și a competențelor, al politicilor și măsurilor sau al grupurilor de măsuri planificate menționate la articolul 7 și specificate mai detaliat în anexa I, pentru prima perioadă de zece ani, cel puțin până în anul 2030, inclusiv o comparație cu prognozele bazate pe politicile și măsurile sau grupurile de măsuri existente menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Metodologia utilizată pentru a evalua acest impact se publică;
 - (c) interacțiunile dintre politicile și măsurile sau grupurile de măsuri existente și cele planificate din cadrul unei dimensiuni de politică și dintre politicile și măsurile sau grupurile de măsuri existente și cele planificate din cadrul unor dimensiuni diferite, pentru prima perioadă de zece ani, cel puțin până în anul 2030. Prognozele referitoare la siguranța alimentării cu energie, la infrastructură și la integrarea pieței se corelează cu scenarii robuste în materie de eficiență energetică;
 - (d) modul în care politicile și măsurile existente și cele planificate vor atrage investițiile necesare pentru punerea lor în aplicare.
- (3) Statele membre pun la dispoziția publicului informații complete privind ipotezele, parametrii și metodologiile utilizate pentru scenariile și prognozele finale, luând în considerare restricțiile de ordin statistic, datele sensibile din punct de vedere comercial și respectarea normelor privind protecția datelor.

Articolul 9

Proiectele de planuri naționale integrate privind energia și clima

- (1) Până la 31 decembrie 2018 și apoi până la 1 ianuarie 2028 și, ulterior, la fiecare zece ani, fiecare stat membru elaborează și prezintă Comisiei un proiect al planului național integrat privind energia și clima în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) și cu anexa I.
- (2) Comisia evaluează proiectele de planuri naționale integrate privind energia și clima și poate formula recomandări specifice adresate fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 34, cu cel puțin șase luni înainte de termenul pentru prezentarea respectivelor planuri naționale integrate privind energia și clima. Aceste recomandări pot viza în special:
- (a) nivelul de ambiție al obiectivelor și contribuțiilor în vederea realizării în mod colectiv a obiectivelor uniunii energetice, în special a obiectivelor Uniunii pentru 2030 privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică, precum și nivelul de interconectivitate a rețelelor electrice spre care tinde statul membru pentru 2030 potrivit articolului 4 litera (d), ținând seama în mod corespunzător de circumstanțele relevante care afectează utilizarea surselor regenerabile de energie și consumul de energie, astfel cum sunt indicate de statul membru în cauză în proiectul de plan național integrat privind energia și clima și de indicatorii gradului de urgență a măsurilor de asigurare a interconectivității prevăzuți în partea I secțiunea A punctul 2.4.1 din anexa I;
 - (b) politicile și măsurile legate de obiectivele la nivelul statelor membre și al Uniunii, precum și alte politici și măsuri cu o potențială relevanță transfrontalieră;
 - (c) orice politică și măsură suplimentară ce ar putea fi necesară în cadrul planurilor naționale integrate privind energia și clima;
 - (d) consecvența și interacțiunile dintre politicile și măsurile existente și cele planificate incluse în planul național integrat privind energia și clima din cadrul unei singure dimensiuni și între dimensiuni diferite ale uniunii energetice.
- (3) Fiecare stat membru acordă atenția corespunzătoare tuturor recomandărilor din partea Comisiei în planul său național integrat privind energia și clima. Dacă statul membru în cauză nu dă curs unei recomandări sau unei părți considerabile dintr-o recomandare, acesta prezintă o justificare, pe care o face publică.
- (4) În contextul consultărilor publice menționate la articolul 10, fiecare stat membru pune la dispoziția publicului proiectul său de plan național integrat privind energia și clima.

*Articolul 10***Consultarea publică**

Fără a aduce atingere niciunei alte cerințe legislative a Uniunii, fiecare stat membru se asigură că publicul beneficiază din timp de posibilități efective de a participa la elaborarea proiectului de plan național integrat privind energia și clima (în ceea ce privește planurile pentru perioada 2021-2030, la elaborarea planului final cu mult înainte de adoptarea acestuia), precum și la elaborarea strategiilor pe termen lung menționate la articolul 15. Fiecare stat membru anexează la aceste documente prezentate Comisiei un rezumat al opiniilor publicului sau al opiniilor provizorii. În măsura în care se aplică Directiva 2001/42/CE, consultările efectuate în privința proiectului în conformitate cu directiva în cauză sunt considerate a îndeplini obligațiile de consultare a publicului prevăzute de prezentul regulament.

Fiecare stat membru se asigură că publicul este informat. Fiecare stat membru stabilește termene rezonabile prin care acordă publicului timp suficient pentru a se informa, a participa și a-și exprima opiniile.

La punerea în aplicare a prezentului articol, fiecare stat membru reduce complexitatea administrativă.

*Articolul 11***Dialogul pe mai multe niveluri pe tema energiei și a climei**

Statele membre înființează un dialog pe mai multe niveluri pe tema energiei și a climei, în conformitate cu normele interne, în cadrul cărora autoritățile locale, organizațiile societății civile, comunitatea de afaceri, investitorii și alte părți interesate vizate, precum și publicul larg pot participa activ și discuta diferitele scenarii preconizate pentru politicile privind energia și clima, inclusiv pentru cele pe termen lung, și să analizeze progresele realizate, cu excepția cazului în care au deja o structură care îndeplinește această funcție. În cadrul acestui dialog pot fi discutate planurile naționale integrate privind energia și clima.

*Articolul 12***Cooperarea regională**

(1) Statele membre cooperează între ele, ținând seama de toate formele de cooperare regională existente și potențiale, pentru a realiza în mod eficace obiectivele și contribuțiile stabilite în propriile planuri naționale integrate privind energia și clima.

(2) Cu mult înainte de a prezenta Comisiei proiectul de plan național integrat privind energia și clima în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) (în ceea ce privește planurile pentru perioada 2021-2030, la elaborarea planului final, cu mult înainte de adoptarea acestuia), fiecare stat membru identifică posibilitățile de cooperare regională și consultă statele membre învecinate, inclusiv în cadrul forurilor de cooperare regională. Dacă statul membru care elaborează planul consideră că este cazul, respectivul stat membru poate consulta alte state membre sau țări terțe care și-au exprimat interesul. Statele membre insulare fără interconexiuni de rețele electrice cu alte state membre desfășoară astfel de consultări cu statele membre învecinate cu care au frontiere maritime. Statelor membre consultate ar trebui să li se acorde un termen rezonabil în care să reacționeze. În cadrul propriului proiect de plan național integrat privind energia și clima (în ceea ce privește planurile pentru perioada 2021-2030, în cadrul planului final privind energia și clima), fiecare stat membru prezintă cel puțin rezultatele provizorii ale acestor consultări regionale, inclusiv, dacă este cazul, modul în care au fost luate în considerare observațiile statelor membre sau ale țărilor terțe consultate.

(3) Statele membre pot să elaboreze în comun unele părți ale planurilor naționale integrate privind energia și clima și ale rapoartelor intermediare, inclusiv în cadrul forurilor de cooperare regională. În acest caz, rezultatul obținut înlocuiește părțile respective din planurile naționale integrate privind energia și clima ale acestora și din rapoartele lor intermediare. La cererea a două sau mai multe state membre, Comisia facilitează acest exercițiu.

(4) Pentru a facilita integrarea pieței și elaborarea de politici și măsuri rentabile, în perioada dintre termenul-limită pentru prezentarea proiectelor de planuri naționale integrate privind energia și clima și termenul-limită pentru prezentarea planurilor finale, statele membre prezintă părțile relevante ale planurilor lor naționale integrate privind energia și clima în cadrul forurilor corespunzătoare de cooperare regională, în vederea finalizării acestora. Dacă este necesar, Comisia facilitează această cooperare și consultare între statele membre, iar dacă identifică posibilități pentru extinderea cooperării regionale, poate să le ofere statelor membre orientări în vederea facilitării procesului de cooperare și consultare efectivă.

- (5) În propriile planuri naționale finale integrate privind energia și clima, statele membre iau în considerare observațiile primite de la alte state membre în temeiul alineatelor (2) și (3) și explică în planurile respective modul în care au fost luate în considerare observațiile respective.
- (6) În scopurile menționate la alineatul (1), statele membre continuă să coopereze la nivel regional și, dacă este cazul, în cadrul forurilor de cooperare regională, pentru punerea în aplicare a politicilor și măsurilor relevante aferente planurilor lor naționale integrate privind energia și clima.
- (7) Statele membre pot să aibă în vedere, de asemenea, cooperarea cu semnatarii Tratatului de instituire a Comunității Energiei și cu țările terțe care fac parte din Spațiul Economic European.
- (8) În măsura în care sunt aplicabile dispozițiile Directivei 2001/42/CE, se consideră că consultarea transfrontalieră întreprinsă în legătură cu proiectul în conformitate cu articolul 7 din respectiva directivă satisface obligațiile privind cooperarea regională în temeiul prezentului regulament, cu condiția să fie îndeplinite cerințele din prezentul articol.

Articolul 13

Evaluarea planurilor naționale integrate privind energia și clima

Pe baza planurilor naționale integrate privind energia și clima și a actualizărilor acestora notificate în temeiul articolelor 3 și 14, Comisia evaluează, în special, dacă:

- (a) obiectivele și contribuțiile sunt suficiente pentru realizarea în mod colectiv a obiectivelor uniunii energetice și, în special pentru prima perioadă de zece ani, a obiectivelor cadrului de politici al Uniunii privind clima și energia pentru 2030;
- (b) planurile respectă cerințele de la articolele 3-12, iar statele membre au ținut seama în mod corespunzător de recomandările Comisiei emise în temeiul articolului 34.

Articolul 14

Actualizarea planului național integrat privind energia și clima

- (1) Până la 30 iunie 2023 și apoi până la 1 ianuarie 2033 și, ulterior, la fiecare 10 ani, fiecare stat membru prezintă Comisiei un proiect de actualizare a planului național integrat privind energia și clima care a fost notificat cel mai recent sau prezintă Comisiei motivele pentru care nu este necesară actualizarea planului.
- (2) Până la 30 iunie 2024 și apoi până la 1 ianuarie 2034 și, ulterior, la fiecare 10 ani, fiecare stat membru prezintă Comisiei o actualizare a planului său național integrat privind energia și clima care a fost notificat cel mai recent, cu excepția cazului în care au prezentat motivele pentru care nu este necesară actualizarea planului, în conformitate cu alineatul (1).
- (3) În actualizarea menționată la alineatul (2), fiecare stat membru își modifică obiectivul național sau contribuția națională referitoare la oricare dintre obiectivele cuantificate sau contribuțiile cuantificate ale Uniunii prevăzute la articolul 4 litera (a) punctul 1, pentru a reflecta un nivel de ambiție mai mare în comparație cu cel stabilit în planul său național integrat privind energia și clima care a fost notificat cel mai recent. În actualizarea menționată la alineatul (2), fiecare stat membru își modifică obiectivul național sau contribuția națională referitoare la oricare dintre obiectivele cuantificate sau contribuțiile cuantificate ale Uniunii prevăzute la articolul 4 litera (a) punctul 2 și la articolul 4 litera (b), pentru a reflecta un nivel de ambiție mai mare sau egal cu cel stabilit în planul său național integrat privind energia și clima care a fost notificat cel mai recent.
- (4) Statele membre depun eforturi pentru a atenua, în planul lor actualizat național integrat privind energia și clima, orice impact negativ asupra mediului care este constatată în cadrul raportării integrate în efectuate temeiul articolelor 17-25.
- (5) În actualizările sale menționate la alineatul (2), statele membre țin seama de cele mai recente recomandări specifice fiecărei țări emise în contextul semestrului european, precum și de obligațiile ce decurg din Acordul de la Paris.
- (6) Procedurile stabilite la articolul 9 alineatul (2) și la articolele 10 și 12 se aplică elaborării și evaluării planurilor actualizate naționale integrate privind energia și clima.

(7) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului statelor membre de a-și modifica și de a-și adapta în orice moment politicile naționale prezentate sau menționate în planurile lor naționale integrate privind energia și clima, cu condiția ca astfel de modificări și adaptări să fie incluse în raportul național intermediar integrat privind energia și clima.

CAPITOLUL 3

Strategii pe termen lung

Articolul 15

Strategii pe termen lung

(1) Până la 1 ianuarie 2020 și apoi până la 1 ianuarie 2029 și, ulterior, la fiecare zece ani, fiecare stat membru elaborează și prezintă Comisiei strategia sa pe termen lung, cu o perspectivă de cel puțin 30 de ani. Dacă este necesar, statele membre trebuie să-și actualizeze strategiile respective la fiecare cinci ani.

(2) În vederea realizării obiectivelor globale privind clima menționate la alineatul (3), Comisia adoptă până la 1 aprilie 2019 o propunere de strategie a Uniunii pe termen lung pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu Acordul de la Paris, ținând seama de proiectele de planuri naționale integrate ale statelor membre privind energia și clima. Strategia pe termen lung menționată la prezentul alineat conține o analiză ce vizează cel puțin:

(a) diverse scenarii privind contribuția Uniunii la obiectivele prezentate la alineatul (3), inclusiv un scenariu pentru realizarea în cadrul Uniunii, până în 2050, a nivelului zero în ceea ce privește emisiile nete de gaze cu efect de seră și, ulterior, a unui nivel negativ de emisii;

(b) implicațiile pe care le au scenariile menționate la litera (a) pentru bugetul de carbon rămas la nivel mondial și la nivelul Uniunii, pentru a contribui la o dezbatere privind eficiența din punctul de vedere al costurilor, eficacitatea și echitatea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră.

(3) Strategiile pe termen lung ale statelor membre și cea a Uniunii contribuie la:

(a) îndeplinirea angajamentelor Uniunii și ale statelor membre, asumate în temeiul CCONUSC și al Acordului de la Paris, de a reduce emisiile antropice de gaze cu efect de seră, de a spori absorbțiile de către absorbanți și de a promova sporirea cantității de dioxid de carbon sechestrat;

(b) îndeplinirea obiectivului din cadrul Acordului de la Paris de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile de limitare a acestei creșteri a temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale;

(c) realizarea pe termen lung a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a sporirii absorbțiilor de către absorbanți în toate sectoarele, în conformitate cu obiectivul Uniunii, în contextul reducerilor necesare potrivit Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) de a reduce în mod eficient din punctul de vedere al costurilor emisiile de gaze cu efect de seră ale Uniunii și de a spori absorbțiile de către absorbanți în vederea atingerii obiectivelor referitoare la temperatură stabilite în Acordul de la Paris, pentru a realiza în cadrul Uniunii cât mai curând posibil un echilibru între emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră și, după caz, pentru a înregistra emisii negative imediat după aceasta;

(d) un sistem energetic în cadrul Uniunii foarte eficient în ceea ce privește consumul de energie și bazat în foarte mare măsură pe surse de energie regenerabile.

(4) Strategiile pe termen lung ale statelor membre ar trebui să conțină elementele prevăzute în anexa IV. De asemenea, strategiile pe termen lung ale statelor membre și cea a Uniunii vizează:

(a) reducerea totală a emisiilor de gaze cu efect de seră și sporirea absorbțiilor de către absorbanți;

(b) reducerea emisiilor și sporirea absorbțiilor în sectoare individuale, inclusiv în sectorul energiei electrice, sectorul industriei, sectorul transporturilor, sectorul încălzirii și răcirii și sectorul construcțiilor (rezidențial și terțiar), sectorul agricol, sectorul deșeurilor și sectorul LULUCF (exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura);

(c) progresele preconizate în ceea ce privește trecerea la o economie cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră, inclusiv intensitatea emisiilor de gaze cu efect de seră, intensitatea CO₂ a produsului intern brut, estimările aferente privind investițiile pe termen lung și strategiile aferente în materie de cercetare, dezvoltare și inovare;

(d) în măsura în care este posibil, efectul socioeconomic preconizat al măsurilor de decarbonizare, inclusiv aspectele ce țin de dezvoltarea macroeconomică și socială, riscurile și beneficiile pentru sănătate și protecția mediului;

(e) legăturile cu alte obiective, planificări și alte politici, măsuri și investiții pe termen lung la nivel național.

- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 43, pentru a modifica anexa IV în vederea adaptării acesteia la evoluțiile strategiei pe termen lung a Uniunii sau ale cadrului de politici al Uniunii privind clima și energia, care sunt legate în mod direct și specific de deciziile corespunzătoare adoptate în conformitate cu CCONUSC și, în special, cu Acordul de la Paris.
- (6) Planurile naționale integrate privind energia și clima trebuie să fie consecvente cu strategiile pe termen lung menționate la prezentul articol.
- (7) Statele membre și Comisia informează publicul și pun de îndată la dispoziția publicului strategiile lor respective pe termen lung și orice actualizări ale acestora, inclusiv prin intermediul platformei electronice menționate la articolul 28. Statele membre și Comisia pun la dispoziția publicului datele pertinente legate de rezultatele finale, ținând seama de datele sensibile din punct de vedere comercial și de respectarea normelor privind protecția datelor.
- (8) Comisia sprijină statele membre în elaborarea strategiilor lor pe termen lung prin transmiterea de informații cu privire la stadiul cunoștințelor științifice pertinente și la oportunitățile pentru schimbul de cunoștințe și bune practici, inclusiv, dacă este cazul, oferindu-le statelor membre orientări în etapa de elaborare și punere în practică a strategiilor lor.
- (9) Comisia evaluează dacă strategiile naționale pe termen lung sunt adecvate pentru realizarea în mod colectiv a obiectivelor uniunii energetice stabilite la articolul 1 și oferă informații cu privire la orice lacună rămasă la nivel colectiv.

Articolul 16

Plan strategic privind metanul

Dat fiind potențialul ridicat de încălzire globală și durata de viață relativ scurtă în atmosferă a metanului, Comisia analizează implicațiile pentru punerea în practică de politici și măsuri în vederea reducerii impactului pe termen scurt și mediu al emisiilor de metan asupra emisiilor de gaze cu efect de seră ale Uniunii. Luând în considerare obiectivele economiei circulare, după caz, Comisia analizează opțiunile de politică pentru a aborda rapid problema emisiilor de metan și prezintă un plan strategic al Uniunii privind metanul, ca parte integrantă a strategiei pe termen lung a Uniunii menționate la articolul 15.

CAPITOLUL 4

Raportare

Secțiunea 1

Rapoartele intermediare bienale și măsuri ulterioare acestora

Articolul 17

Rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima

- (1) Fără a aduce atingere articolului 26, până la 15 martie 2023 și, ulterior, la fiecare doi ani, fiecare stat membru raportează Comisiei cu privire la stadiul punerii în aplicare a planului său național integrat privind energia și clima, prin intermediul unui raport național intermediar integrat privind energia și clima care acoperă toate cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice.
- (2) Raportul național intermediar integrat privind energia și clima include următoarele elemente:
- informații cu privire la progresele înregistrate în direcția realizării obiectivelor și contribuțiilor stabilite în planul național integrat privind energia și clima, precum și în direcția finanțării și punerii în aplicare a politicilor și măsurilor necesare pentru realizarea acestora, inclusiv o analiză a investițiilor efective în raport cu ipotezele inițiale privind investițiile;
 - dacă este cazul, informații cu privire la progresele înregistrate în direcția stabilirii dialogului menționat la articolul 11;
 - informațiile menționate la articolele 20-25 și, dacă este cazul, actualizările referitoare la politici și la măsuri, în conformitate cu articolele respective;
 - informații cu privire la adaptare în conformitate cu articolul 4 litera (a) punctul 1;
 - în măsura posibilului, cuantificarea impactului politicilor și măsurilor din planul național integrat privind energia și clima în ceea ce privește calitatea aerului și emisiile de poluanți atmosferici.

Uniunea și statele membre prezintă secretariatului CCONUSC rapoarte bienale în conformitate cu Decizia 2/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC, precum și comunicări naționale în conformitate cu articolul 12 din CCONUSC.

(3) Raportul național intermediar integrat privind energia și clima cuprinde informațiile conținute în rapoartele anuale menționate la articolul 26 alineatul (3) și informațiile cu privire la politicile și măsurile și prognozele referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră incluse în rapoartele menționate la articolul 18.

(4) Comisia, asistată de Comitetul uniunii energetice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (b), adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul, detaliile tehnice și procedurile pentru informațiile menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (6).

(5) Frecvența și amploarea informațiilor și a actualizărilor menționate la alineatul (2) litera (c) se echilibrează în raport cu necesitatea de a asigura suficientă certitudine pentru investitori.

(6) În cazul în care Comisia a formulat recomandări în temeiul articolului 32 alineatul (1) sau (2), statul membru în cauză include în raportul său național intermediar integrat privind energia și clima informații privind politicile și măsurile adoptate sau prevăzute a fi adoptate și puse în aplicare pentru a aborda respectivele recomandări. Dacă este cazul, aceste informații cuprind un calendar detaliat de punere în aplicare.

Dacă un stat membru vizat decide să nu dea curs unei recomandări sau unei părți considerabile dintr-o recomandare, acesta prezintă o justificare.

(7) Statele membre pun la dispoziția publicului rapoartele transmise Comisiei în temeiul prezentului articol.

Articolul 18

Raportarea integrată cu privire la politicile și măsurile în domeniul gazelor cu efect de seră și cu privire la prognoze

(1) Până la 15 martie 2021 și, ulterior, la fiecare doi ani, statele membre prezintă Comisiei informații cu privire la:

- (a) propriile politici și măsuri sau grupuri de măsuri naționale, astfel cum se prevede în anexa VI; și
- (b) propriile prognoze naționale referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră, defalcate pe gazele sau grupele de gaze (hidrofluorocarburi și perfluorocarburi) enumerate în anexa V partea 2. Prognozele naționale țin seama de toate politicile și măsurile adoptate la nivelul Uniunii și cuprind informațiile stabilite în anexa VII.

(2) Statele membre raportează cu privire la cele mai actuale prognoze disponibile. În cazul în care un stat membru nu prezintă estimări complete aferente prognozelor la fiecare doi ani, până la data de 15 martie, iar Comisia a stabilit că statul membru respectiv nu poate completa lacunele din estimări odată ce acestea sunt identificate prin procedurile de asigurare a calității sau de control al calității ale Comisiei, Comisia poate elabora estimările necesare pentru a compila prognoze la nivelul Uniunii în consultare cu statul membru în cauză.

(3) În cazul unor modificări substanțiale ale informațiilor raportate în temeiul alineatului (1) pe parcursul primului an al perioadei de raportare, statul membru în cauză comunică aceste modificări Comisiei până la data de 15 martie a anului care urmează raportului anterior.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului, în format electronic, propriile prognoze naționale în temeiul alineatului (1) și orice evaluare relevantă a costurilor și a efectelor politicilor și măsurilor naționale cu privire la punerea în aplicare a politicilor Uniunii care prezintă relevanță pentru limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră, împreună cu orice raport tehnic justificativ relevant. Aceste prognoze și evaluări ar trebui să includă descrieri ale modelelor și ale abordărilor metodologice folosite, definiții și ipotezele aferente.

Articolul 19

Raportarea integrată cu privire la acțiunile naționale de adaptare, la sprijinul financiar și tehnologic acordat țărilor în curs de dezvoltare și la veniturile din licitații

(1) Până la 15 martie 2021 și, ulterior, la fiecare doi ani, statele membre raportează Comisiei informații privind planificarea și strategiile naționale proprii de adaptare la schimbările climatice, descriind acțiunile puse în aplicare și planificate pentru a facilita adaptarea la schimbările climatice, inclusiv informațiile specificate în partea 1 din anexa VIII și în conformitate cu cerințele de raportare convenite în cadrul CCONUSC și al Acordului de la Paris.

(2) Până la 31 iulie 2021 și, ulterior, în fiecare an (anul X), statele membre prezintă Comisiei informații cu privire la utilizarea veniturilor generate de statul membru respectiv prin licitarea certificatelor în temeiul articolului 10 alineatul (1) și al articolului 3d alineatul (1) sau (2) din Directiva 2003/87/CE, inclusiv informațiile specificate în partea 3 din anexa VIII.

(3) Până la 30 septembrie 2021 și, ulterior, în fiecare an (anul X), statele membre prezintă Comisiei informații cu privire la sprijinul acordat țărilor în curs de dezvoltare, inclusiv informațiile specificate în partea 2 din anexa VIII și în conformitate cu cerințele de raportare relevante convenite în cadrul CCONUSC și al Acordului de la Paris.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului rapoartele prezentate Comisiei în temeiul prezentului articol, cu excepția informațiilor specificate în partea 2 litera (b) din anexa VIII.

(5) Comisia, asistată de Comitetul privind schimbările climatice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (a), adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedurile de transmitere pentru raportarea informațiilor de către statele membre în temeiul prezentului articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (6).

Articolul 20

Raportarea integrată cu privire la energia din surse regenerabile

Statele membre includ în rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima informațiile:

(a) cu privire la punerea în aplicare a următoarelor traiectorii și obiective:

1. traiectoria națională orientativă privind ponderea globală a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie pentru perioada 2021-2030;
2. traiectoriile estimate privind ponderea sectorială a energiei din surse regenerabile în consumul de energie finală pentru perioada 2021-2030 în sectorul energiei electrice, al încălzirii și răcirii și al transporturilor;
3. traiectoriile estimate pentru fiecare tehnologie de obținere a energiei din surse regenerabile pentru a realiza traiectoriile globale și sectoriale pentru energia din surse regenerabile în perioada 2021-2030, inclusiv consumul final brut preconizat total de energie per tehnologie și per sector în Mtep și puterea totală instalată planificată per tehnologie și per sector în MW;
4. traiectoriile privind cererea de bioenergie, defalcată pe căldură, energie electrică și transporturi, precum și privind oferta de biomasă, pe materii prime și proveniență (făcând distincție între producția internă și importuri); pentru biomasa forestieră, o evaluare a sursei și a impactului acesteia asupra absorbantului LULUCF;
5. dacă este cazul, alte traiectorii și obiective naționale, inclusiv cele sectoriale și pe termen lung (cum ar fi ponderea energiei electrice produse din biomasă fără utilizarea căldurii, ponderea energiei din surse regenerabile în încălzirea centralizată, utilizarea energiei din surse regenerabile în clădiri, energia din surse regenerabile produsă de orașe, de comunitățile de energie din surse regenerabile și de autoconsumatorii de energie din surse regenerabile), energia recuperată din nămolul obținut în urma epurării apelor uzate;

(b) cu privire la punerea în aplicare a următoarelor politici și măsuri:

1. politici și măsuri puse în aplicare, adoptate și planificate pentru realizarea contribuției naționale la obiectivul obligatoriu al Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030, indicat la articolul 4 litera (a) punctul 2 din prezentul regulament, inclusiv măsurile specifice pe sector și pe tehnologie, împreună cu o revizuire specifică a punerii în aplicare a măsurilor prevăzute la articolele 23-28 din Directiva (UE) 2018/2001;
2. dacă sunt disponibile, măsurile specifice de cooperare regională;
3. fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, măsurile specifice privind sprijinul financiar, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii, pentru promovarea utilizării energiei din surse regenerabile în sectorul energiei electrice, al încălzirii și răcirii și al transporturilor;
4. dacă este cazul, evaluarea sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile pe care statele membre trebuie să o efectueze în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001;
5. măsurile specifice pentru îndeplinirea cerințelor de la articolele 15-18 din Directiva (UE) 2018/2001;
6. dacă este cazul, măsuri specifice pentru a evalua, a asigura transparența și a reduce nevoia de capacitate obligatorie de funcționare („must-run”) care poate duce la reducerea energiei din surse regenerabile;

7. un rezumat al politicilor și măsurilor prevăzute de cadrul favorabil pe care statele membre au obligația de a-l institui în conformitate cu articolul 21 alineatul (6) și cu articolul 22 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001 pentru a promova și a facilita dezvoltarea autoconsumului de energie din surse regenerabile și a comunităților de energie din surse regenerabile;
 8. măsurile care promovează utilizarea energiei din biomasă, în special pentru mobilizarea de noi surse de biomasă, ținând seama de disponibilitatea biomasei, inclusiv a biomasei durabile, precum și măsurile pentru asigurarea durabilității biomasei produse și utilizate;
 9. măsurile introduse pentru creșterea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și al transporturilor;
 10. politicile și măsurile care facilitează utilizarea contractelor de achiziție de energie electrică;
- (c) stabilite în partea 1 din anexa IX.

Articolul 21

Raportarea integrată cu privire la eficiența energetică

Statele membre includ în rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima informații:

- (a) cu privire la punerea în aplicare a următoarelor traiectorii și obiective naționale:
1. traiectoria orientativă a consumului anual de energie primară și finală în perioada 2021-2030, drept contribuția națională în materie de economii de energie la realizarea obiectivului Uniunii pentru 2030, inclusiv metodologia aferentă;
 2. etapele orientative ale strategiei pe termen lung pentru renovarea parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, și contribuțiile la obiectivele Uniunii în materie de eficiență energetică în temeiul Directivei 2012/27/UE în conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE;
 3. după caz, o actualizare a altor obiective naționale stabilite în planul național;
- (b) cu privire la punerea în aplicare a următoarelor politici și măsuri:
1. politicile, măsurile și programele puse în aplicare, adoptate și planificate pentru a realiza contribuția orientativă privind eficiența energetică pe plan național pentru 2030, precum și alte obiective menționate la articolul 6, inclusiv măsurile și instrumentele planificate (inclusiv de natură financiară) pentru a promova performanța energetică a clădirilor, măsurile de utilizare a potențialului de eficiență energetică al infrastructurii pentru gaz și energie electrică, precum și alte măsuri de promovare a eficienței energetice;
 2. dacă este cazul, instrumentele bazate pe condițiile de piață care stimulează creșterile de eficiență energetică, inclusiv taxele și certificatele legate de energie, dar fără a se limita la acestea;
 3. schema națională de obligații în ceea ce privește eficiența energetică și măsurile alternative în temeiul articolelor 7a și 7b din Directiva 2012/27/UE și în conformitate cu anexa III la prezentul regulament;
 4. strategiile de renovare pe termen lung în conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE;
 5. politicile și măsurile de promovare a serviciilor energetice în sectorul public și măsurile de eliminare a barierelor de reglementare și de altă natură care împiedică adoptarea practicii de a încheia contracte de performanță energetică și a altor modele de servicii de eficiență energetică;
 6. cooperarea regională în domeniul eficienței energetice, dacă este cazul;
 7. fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, măsurile de finanțare, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii în domeniul eficienței energetice la nivel național, dacă este cazul;
- (c) stabilite în partea 2 din anexa IX.

Articolul 22

Raportarea integrată cu privire la securitatea energetică

Statele membre includ în rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima informații cu privire la punerea în aplicare:

- (a) a obiectivelor naționale privind diversificarea surselor de energie și a aprovizionării cu energie;
- (b) dacă este cazul, a obiectivelor naționale în ceea ce privește reducerea dependenței de importurile de energie din țări terțe;

- (c) a obiectivelor naționale privind dezvoltarea capacității de a face față diminuării sau întreruperii aprovizionării cu o sursă de energie, inclusiv gaz și energie electrică;
- (d) a obiectivelor naționale privind creșterea flexibilității sistemului energetic național, în special prin utilizarea surselor interne de energie, participarea activă a cererii și stocarea energiei;
- (e) a politicilor și măsurilor puse în aplicare, adoptate și planificate pentru a atinge obiectivele menționate la literele (a)-(d);
- (f) a cooperării regionale în vederea punerii în aplicare a obiectivelor și politicilor menționate la literele (a)-(d);
- (g) fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, a măsurilor de finanțare, inclusiv a sprijinului acordat de Uniune și a utilizării fondurilor Uniunii în acest domeniu la nivel național, dacă este cazul.

Articolul 23

Raportarea integrată cu privire la piața internă a energiei

- (1) Statele membre includ în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima informații cu privire la punerea în aplicare a următoarelor obiective și măsuri:
- (a) nivelul de interconectivitate a rețelelor electrice la care aspiră statul membru în 2030, având în vedere obiectivul de interconectare a rețelelor electrice pentru 2030 de cel puțin 15 % și indicatorii prevăzuți în partea 1 secțiunea A punctul 2.4.1 din anexa I, precum și măsurile de punere în aplicare a strategiei pentru atingerea acestui nivel, inclusiv cele legate de acordarea autorizațiilor;
 - (b) proiectele esențiale privind infrastructura de transport al energiei electrice și al gazului care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor din cadrul celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice;
 - (c) dacă este cazul, principalele proiecte de infrastructură preconizate, în afara proiectelor de interes comun, inclusiv proiectele de infrastructură care implică țări terțe și, în măsura posibilului, o evaluare generală a compatibilității lor cu obiectivele uniunii energetice, precum și contribuția la aceste obiective;
 - (d) obiectivele naționale referitoare la alte aspecte ale pieței interne a energiei, precum creșterea gradului de flexibilitate a sistemului, integrarea și cuplarea piețelor, cu scopul de a spori capacitatea comercializabilă a interconexiunilor existente, rețelele inteligente, agregarea, participarea activă a cererii stocarea, producerea distribuită, mecanismele pentru dispecerizare, redispecerizare și limitare, semnalele de preț în timp real;
 - (e) dacă este cazul, obiectivele și măsurile naționale legate de participarea nediscriminatorie a energiei din surse regenerabile, participare activă a cererii și stocarea, inclusiv prin agregare, pe toate piețele energiei;
 - (f) dacă este cazul, obiectivele și măsurile naționale privind asigurarea participării consumatorilor la sistemul energetic și beneficiile obținute de pe urma autogenerării și a noilor tehnologii, inclusiv a contoarelor inteligente;
 - (g) măsurile în ceea ce privește asigurarea caracterului adecvat al sistemului energetic;
 - (h) politicile și măsurile puse în aplicare, adoptate și planificate pentru a atinge obiectivele menționate la literele (a)-(g);
 - (i) cooperarea regională în vederea punerii în aplicare a obiectivelor și politicilor menționate la literele (a)-(h);
 - (j) fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, măsurile de finanțare la nivel național, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii în domeniul pieței interne a energiei, inclusiv pentru obiectivul de interconectare a rețelelor electrice, dacă este cazul;
 - (k) măsurile de sporire a flexibilității sistemului energetic în ceea ce privește producția de energie din surse regenerabile, inclusiv introducerea cuplării piețelor intrazilnice și a piețelor de echilibrare transfrontaliere.
- (2) Informațiile furnizate de statele membre în temeiul alineatului (1) sunt consecvente cu și, după caz, se bazează pe raportul autorităților naționale de reglementare menționat la articolul 37 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2009/72/CE și la articolul 41 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2009/73/CE.

Articolul 24

Raportarea integrată cu privire la sărăcia energetică

- În cazul în care se aplică articolul 3 alineatul (3) litera (d) al doilea paragraf, statul membru în cauză include în raportul său național intermediar integrat privind energia și clima:
- (a) informații cu privire la progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivului național orientativ de a reduce numărul de gospodării afectate de sărăcia energetică; și

- (b) informații cantitative privind numărul de gospodării afectate de sărăcia energetică și, dacă sunt disponibile, informații privind politicile și măsurile care abordează sărăcia energetică.

Comisia comunică informațiile transmise de către statele membre în temeiul prezentului articol Observatorului european al sărăciei energetice.

Articolul 25

Raportarea integrată cu privire la cercetare, inovare și competitivitate

Statele membre includ în rapoartele lor naționale intermediare integrate privind energia și clima informații cu privire la punerea în aplicare a următoarelor obiective și măsuri:

- (a) dacă este cazul, obiectivele și politicile naționale care transpun într-un context național obiectivele și politicile Planului SET;
- (b) obiectivele naționale privind cheltuielile publice și, dacă sunt disponibile, cheltuielile private totale pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor energetice curate, precum și pentru acoperirea costurilor tehnologice și îmbunătățirea performanțelor;
- (c) dacă este cazul, obiectivele naționale, inclusiv obiectivele pe termen lung pentru 2050, privind utilizarea tehnologiilor de decarbonizare a sectoarelor industriale mari consumatoare de energie și mari generatoare de emisii de dioxid de carbon și, dacă este cazul, privind infrastructura aferentă de transport, de utilizare și de stocare a dioxidului de carbon;
- (d) obiectivele naționale privind eliminarea treptată a subvențiilor pentru energie, în special pentru combustibilii fosili;
- (e) politicile și măsurile puse în aplicare, adoptate și planificate pentru a atinge obiectivele menționate la literele (b) și (c);
- (f) cooperarea cu alte state membre pentru punerea în aplicare a obiectivelor și politicilor menționate la literele (b)-(d), inclusiv coordonarea politicilor și a măsurilor în contextul Planului SET, cum ar fi alinierea programelor de cercetare și a programelor comune;
- (g) măsurile de finanțare, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii în acest domeniu la nivel național, dacă este cazul.

Secțiunea 2

Raportarea anuală

Articolul 26

Raportarea anuală

- (1) Până la 15 martie 2021 și, ulterior, în fiecare an (anul X), statele membre raportează Comisiei:
- (a) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2009/119/CE;
- (b) informațiile menționate în punctul 3 din anexa IX la Directiva 2013/30/UE, în conformitate cu articolul 25 din aceeași directivă.
- (2) Până la data de 31 iulie 2021 și, ulterior, în fiecare an (anul X), statele membre prezintă Comisiei inventarele lor armonizate de gaze cu efect de seră pentru anul X-1.

În sensul prezentului alineat, pe baza inventarelor armonizate de gaze cu efect de seră prezentate de statele membre sau, dacă un stat membru nu și-a prezentat inventarele armonizate de gaze cu efect de seră până la data respectivă, pe baza propriilor estimări, Comisia compilează anual un inventar armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii. Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului în fiecare an până la data de 30 septembrie.

- (3) Începând din 2023, statele membre stabilesc și raportează Comisiei, până la data de 15 martie a fiecărui an (anul X), datele finale ale inventarelor de gaze cu efect de seră și, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, datele preliminare, incluzând gazele cu efect de seră și informațiile referitoare la inventar enumerate în anexa V. Raportul privind datele finale ale inventarelor de gaze cu efect de seră cuprinde, de asemenea, un raport de inventariere național complet și actualizat. În termen de trei luni de la primirea rapoartelor, Comisia pune la dispoziția Comitetului privind schimbările climatice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (a) informațiile menționate în partea 1 litera (n) din anexa V.

- (4) Statele membre prezintă secretariatului CCONUSC în fiecare an, până la data de 15 aprilie, inventarele naționale cuprinzând informațiile prezentate Comisiei cu privire la datele finale ale inventarelor de gaze cu efect de seră în conformitate cu alineatul (3). În cooperare cu statele membre, Comisia compilează anual un inventar de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și întocmește un raport de inventariere a gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii, pe care le prezintă secretariatului CCONUSC în fiecare an până la data de 15 aprilie.

(5) Statele membre raportează Comisiei datele preliminare și datele finale ale inventarelor naționale, până la data de 15 ianuarie, respectiv 15 martie, în anii 2027 și 2032, întocmite pentru propriile conturi LULUCF în scopul rapoartelor de conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2018/841.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 43 pentru:

- (a) a modifica partea 2 din anexa V prin adăugarea sau eliminarea unor substanțe în/din lista gazelor cu efect de seră, în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele CCONUSC sau ale Acordului de la Paris;
- (b) a completa prezentul regulament prin adoptarea de valori pentru potențialele de încălzire globală și prin specificarea orientărilor în materie de inventariere aplicabile în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele CCONUSC sau ale Acordului de la Paris.

(7) Comisia, asistată de Comitetul privind schimbările climatice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (a), adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, detaliile tehnice, formatul și procedurile de transmitere de către statele membre a inventarelor armonizate de gaze cu efect de seră în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, a inventarelor de gaze cu efect de seră în temeiul alineatului (3) din prezentul articol și a emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră contabilizate în conformitate cu articolele 5 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/841.

Atunci când propune aceste acte de punere în aplicare, Comisia ia în considerare calendarele aferente CCONUSC sau Acordului de la Paris pentru monitorizarea și raportarea informațiilor respective, precum și deciziile relevante adoptate de organismele CCONUSC sau ale Acordului de la Paris pentru a asigura respectarea de către Uniune a obligațiilor de raportare care îi revin în calitate de parte la CCONUSC și la Acordul de la Paris. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, calendarele pentru cooperarea și coordonarea dintre Comisie și statele membre în vederea întocmirii raportului de inventariere a gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (6).

Articolul 27

Raportarea cu privire la obiectivele pentru 2020

Până la 30 aprilie 2022, fiecare stat membru raportează Comisiei cu privire la îndeplinirea obiectivului său național în materie de eficiență energetică pentru 2020 stabilit în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE, prin furnizarea informațiilor prevăzute în partea 2 din anexa IX la prezentul regulament, și cu privire la îndeplinirea obiectivelor naționale globale privind ponderea energiei din surse regenerabile în 2020, după cum se prevede în anexa I la Directiva 2009/28/CE, în versiunea în vigoare la 31 decembrie 2020, prin furnizarea următoarelor informații:

- (a) ponderea sectorială (sectorul energiei electrice, al încălzirii și răcirii și al transporturilor) și globală a energiei din surse regenerabile în 2020;
- (b) măsurile luate pentru a îndeplini obiectivele naționale privind energia din surse regenerabile pentru 2020, inclusiv măsurile legate de schemele de sprijin, garanțiile de origine și simplificarea procedurilor administrative;
- (c) ponderea energiei din biocombustibili și biolichide produse din culturi de cereale și din alte culturi bogate în amidon, de plante zaharoase și de plante oleaginoase în consumul de energie în transporturi;
- (d) ponderea energiei din biocombustibili și biogaze produși din materii prime și utilizați în transporturi și a altor combustibili enumerați în partea A din anexa IX la Directiva 2009/28/CE, în versiunea în vigoare la 31 decembrie 2020, în consumul de energie în transporturi.

Secțiunea 3

Platforma de raportare

Articolul 28

Platforma electronică

(1) Comisia instituie o platformă online (platformă electronică) pentru a facilita comunicarea dintre Comisie și statele membre, pentru a promova cooperarea între statele membre și pentru a facilita accesul publicului la informații.

(2) Statele membre utilizează platforma electronică pentru a prezenta Comisiei rapoartele menționate în prezentul capitol odată ce aceasta devine operațională.

(3) Platforma electronică devine operațională până la 1 ianuarie 2020. Comisia utilizează platforma electronică pentru a facilita accesul public online la rapoartele menționate în prezentul capitol, la planurile naționale finale integrate privind energia și clima, la actualizările acestora și la strategiile pe termen lung menționate la articolul 15, ținând seama de datele sensibile din punct de vedere comercial și de respectarea normelor în materie de protecție a datelor.

CAPITOLUL 5

Evaluare globală a progreselor și a măsurilor de politică luate pentru a asigura realizarea obiectivelor Uniunii – monitorizare de către Comisie

Articolul 29

Evaluarea progreselor

(1) Până la 31 octombrie 2021 și, ulterior, la fiecare doi ani, Comisia evaluează, în special pe baza rapoartelor naționale intermediare integrate privind energia și clima, a altor informații raportate în temeiul prezentului regulament, a indicatorilor și a statisticilor și datelor europene, dacă sunt disponibile:

- (a) progresele realizate la nivelul Uniunii în direcția îndeplinirii obiectivelor uniunii energetice, inclusiv, pentru prima perioadă de zece ani, obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030, în special în vederea evitării oricărei lacune în ceea ce privește obiectivele Uniunii pentru 2030 privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică;
- (b) progresele realizate de fiecare stat membru în direcția îndeplinirii propriilor obiective și contribuții și în direcția punerii în aplicare a politicilor și a măsurilor stabilite în planul său național integrat privind energia și clima;
- (c) impactul general al activităților de aviație asupra climei globale, inclusiv în urma altor efecte sau emisii decât cele de CO₂, pe baza datelor privind emisiile furnizate de statele membre în temeiul articolului 26, îmbunătățind respectiva evaluare prin trimitere la progresele științifice și la datele privind traficul aerian, după caz;
- (d) impactul general al politicilor și măsurilor planurilor naționale integrate privind energia și clima asupra funcționării măsurilor de politică ale Uniunii privind clima și energia;
- (e) impactul general al politicilor și măsurilor incluse în planurile naționale integrate privind energia și clima asupra funcționării sistemului Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) și asupra echilibrului dintre cererea și oferta de certificate de emisii pe piața europeană a carbonului.

(2) În domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul evaluării sale menționate la alineatul (1), Comisia evaluează progresele înregistrate în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut al Uniunii, pe baza unei traiectorii orientative a Uniunii care pornește de la 20 % în 2020, atinge puncte de referință de cel puțin 18 % în 2022, 43 % în 2025 și 65 % în 2027 din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2020 și obiectivul Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030, și atinge obiectivul Uniunii în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030 de cel puțin 32 % în 2030.

(3) În domeniul eficienței energetice, în cadrul evaluării sale menționate la alineatul (1), Comisia evaluează progresele înregistrate în direcția atingerii în mod colectiv a unui consum maxim de energie la nivelul Uniunii de 1 273 Mtep energie primară și de 956 Mtep energie finală în 2013 în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2012/27/UE.

În cadrul evaluării sale, Comisia întreprinde următoarele acțiuni:

- (a) analizează măsura în care a fost atins reperul Uniunii de maximum 1 483 Mtep de energie primară și de maximum 1 086 Mtep de energie finală în 2020;
- (b) evaluează măsura în care progresele statelor membre indică faptul că Uniunea în ansamblul său este în grafic pentru a putea să atingă nivelul consumului de energie în 2030 menționat la primul paragraf, ținând seama de evaluarea informațiilor furnizate de statele membre în cadrul rapoartelor naționale intermediare integrate privind energia și clima;
- (c) utilizează rezultatele obținute din exercițiile de modelare în ceea ce privește tendințele viitoare ale consumului de energie la nivelul Uniunii și la nivel național și utilizează alte analize complementare;
- (d) ține seama în mod corespunzător de circumstanțele relevante care afectează consumul de energie primară și finală indicat de statele membre în planurile lor naționale integrate privind energia și clima, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).

(4) În domeniul pieței interne a energiei, în cadrul evaluării sale prevăzute la alineatul (1), Comisia evaluează progresele înregistrate în direcția obținerii nivelului de interconectivitate a rețelelor electrice la care aspiră statul membru în 2030.

(5) Până la 31 octombrie 2021 și, ulterior, în fiecare an, Comisia evaluează, îndeosebi pe baza informațiilor raportate în temeiul prezentului regulament, dacă Uniunea și statele sale membre au înregistrat progrese suficiente în direcția îndeplinirii următoarelor cerințe:

- (a) angajamentele asumate în temeiul articolului 4 din CCONUSC și al articolului 3 din Acordul de la Paris, astfel cum au fost stabilite în deciziile adoptate de Conferința părților la CCONUSC sau de Conferința părților la CCONUSC care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris;
 - (b) obligațiile stabilite la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/842 și la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841;
 - (c) obiectivele stabilite în planul național integrat privind energia și clima în vederea realizării obiectivelor uniunii energetice și, pentru prima perioadă de zece ani, în vederea atingerii obiectivelor privind energia și clima pentru 2030.
- (6) În cadrul evaluării sale, Comisia ar trebui să ia în considerare cele mai recente recomandări specifice fiecărei țări emise în contextul semestrului european.
- (7) Comisia raportează cu privire la evaluarea sa în conformitate cu prezentul articol în cadrul raportului privind starea uniunii energetice menționat la articolul 35.

Articolul 30

Neconcordanțele cu obiectivele generale ale uniunii energetice și cu obiectivele asumate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842

- (1) Pe baza evaluării în temeiul articolului 29, Comisia emite recomandări către un stat membru, în temeiul articolului 34, în cazul în care evoluțiile politicilor din statul membru respectiv prezintă neconcordanțe cu obiectivele generale ale uniunii energetice.
- (2) Un stat membru care intenționează să recurgă la mecanismul de flexibilitate prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2018/842 include în planul național integrat privind energia și clima, odată ce informațiile devin disponibile, nivelul de utilizare preconizat și politicile și măsurile planificate pentru a îndeplini cerințele stabilite la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841 pentru perioada 2021-2030.

Articolul 31

Reacții la nivelul insuficient de ambiție al planurilor naționale integrate privind energia și clima

(1) În cazul în care, pe baza evaluării sale a proiectelor de planuri naționale integrate privind energia și clima în temeiul articolului 9 sau pe baza evaluării sale a proiectelor de actualizare a planurilor finale în temeiul articolului 14 și ca parte a procesului iterativ, Comisia conchide că obiectivele și contribuțiile statelor membre sunt insuficiente pentru realizarea colectivă a obiectivelor uniunii energetice și, în special, pentru prima perioadă de zece ani, a obiectivului obligatoriu al Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și a obiectivului Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030, aceasta emite – în ceea ce privește obiectivul Uniunii privind energia din surse regenerabile – și poate emite – în ceea ce privește celelalte obiective ale uniunii energetice – recomandări statelor membre ale căror contribuții le consideră insuficiente pentru ca acestea să își sporească nivelul de ambiție, în vederea asigurării unui nivel suficient de ambiție colectivă.

(2) Atunci când apare un decalaj între obiectivul Uniunii pentru 2030 și contribuțiile colective ale statelor membre în domeniul energiei din surse regenerabile, Comisia își bazează evaluarea pe formula stabilită în anexa II care are la bază criteriile obiective enumerate la articolul 5 alineatul (1) primul paragraf litera (e) punctele (i)-(v), ținând seama totodată în mod corespunzător de circumstanțele relevante care afectează utilizarea surselor regenerabile de energie, astfel cum se precizează la articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf.

Dacă apare un decalaj între obiectivul Uniunii pentru 2030 și suma contribuțiilor naționale în domeniul eficienței energetice, Comisia evaluează, în special, circumstanțele relevante enumerate la articolul 6 alineatul (2), informațiile furnizate de statele membre în planurile lor naționale integrate privind energia și clima, rezultatele obținute din exercițiile de modelare în ceea ce privește tendințele viitoare ale consumului de energie și alte analize complementare, după caz.

Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentului articol și în unicul scop de a evalua dacă apare un decalaj între obiectivul Uniunii pentru 2030 și contribuțiile colective ale statelor membre, Comisia emite, în cadrul evaluării sale, o ipoteză privind contribuția națională a statelor membre care nu au transmis proiectele lor de plan național integrat privind energia și clima în conformitate cu articolul 9 alineatul (1).

În ipoteza sa, în domeniul energiei din surse regenerabile, Comisia ține seama de obiectivul național obligatoriu al statului membru pentru 2020 astfel cum este stabilit în anexa I la Directiva (UE) 2018/2001, de rezultatele obținute din exercițiile de modelare în ceea ce privește dezvoltarea energiei din surse regenerabile și de rezultatele formulei prevăzute în anexa II la prezentul regulament. În domeniul eficienței energetice, Comisia ține seama de exercițiile de modelare în ceea ce privește tendințele viitoare ale consumului de energie și de alte analize complementare, după caz.

La evaluarea contribuțiilor legate de energia din surse regenerabile, pe baza formulei stabilite în anexa II, Comisia ține seama de orice eventual impact negativ asupra siguranței alimentării cu energie și asupra stabilității rețelei în sistemele energetice mici sau izolate sau în sistemele statelor membre în care pot rezulta consecințe semnificative din cauza schimbării zonei sincrone.

La evaluarea contribuțiilor legate de eficiența energetică, Comisia ține seama de eventualul impact asupra funcționării sistemului energetic și asupra stabilității rețelei în statele membre în care pot rezulta consecințe semnificative din cauza schimbării zonei sincrone.

(3) Dacă, pe baza evaluării sale a planurilor naționale integrate privind energia și clima și a actualizărilor acestora în temeiul articolului 14, Comisia ajunge la concluzia că obiectivele și contribuțiile planurilor naționale integrate privind energia și clima sau ale actualizărilor acestora sunt insuficiente pentru realizarea colectivă a obiectivelor uniunii energetice și, în special, pentru prima perioadă de zece ani, a obiectivelor Uniunii pentru 2030 privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică, Comisia propune măsuri și își exercită competențele la nivelul Uniunii pentru a asigura realizarea colectivă a acestor obiective. În ceea ce privește energia din surse regenerabile, aceste măsuri țin seama de nivelul de ambiție al contribuțiilor statelor membre la obiectivul Uniunii pentru 2030, stabilite în planurile lor naționale integrate privind energia și clima și în actualizările acestora.

Articolul 32

Reacții la progresele insuficiente în direcția atingerii obiectivelor Uniunii privind energia și clima

(1) Dacă, pe baza evaluării sale în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (b), Comisia ajunge la concluzia că un stat membru a înregistrat progrese insuficiente în direcția realizării obiectivelor și contribuțiilor sale, a atingerii punctelor sale de referință pentru energia din surse regenerabile sau a punerii în aplicare a politicilor și măsurilor stabilite în propriul plan național integrat privind energia și clima, ea emite recomandări către statul membru în cauză în conformitate cu articolul 34.

În recomandările sale în domeniul energiei din surse regenerabile, Comisia ia în considerare circumstanțele relevante indicate de statul membru în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf. De asemenea, Comisia ia în considerare proiectele privind energia din surse regenerabile pentru care a fost luată o decizie finală de investiții, cu condiția ca aceste proiecte să devină operaționale în perioada 2021-2030 și să aibă un impact semnificativ asupra contribuției naționale a unui stat membru.

În recomandările sale în domeniul eficienței energetice, Comisia ține seama în mod corespunzător de criteriile obiective enumerate la articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (b) și de circumstanțele naționale relevante indicate de statul membru în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).

(2) Dacă, pe baza evaluării globale a rapoartelor naționale intermediare integrate privind energia și clima ale statelor membre în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (a) și cu sprijinul altor surse de informații, după caz, Comisia ajunge la concluzia că Uniunea riscă să nu îndeplinească obiectivele uniunii energetice și, în special, pentru prima perioadă de zece ani, obiectivele cadrului de politici privind clima și energia pentru 2030 al Uniunii, ea poate emite recomandări către toate statele membre, în temeiul articolului 34, pentru a atenua acest risc.

În domeniul energiei din surse regenerabile, Comisia evaluează dacă măsurile naționale prevăzute la alineatul (3) sunt suficiente pentru a atinge obiectivele Uniunii privind energia din surse regenerabile. În cazul în care măsurile naționale sunt insuficiente, Comisia propune, după caz, măsuri și își exercită competențele la nivelul Uniunii în plus față de aceste recomandări, pentru a asigura, în special, atingerea obiectivului Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030.

În domeniul eficienței energetice, Comisia, după caz, propune măsuri și își exercită competențele la nivelul Uniunii în plus față de aceste recomandări, pentru a asigura, în special, atingerea obiectivului Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030.

În domeniul eficienței energetice, aceste măsuri suplimentare pot, în special, să îmbunătățească eficiența energetică:

- (a) a produselor, în conformitate cu Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
- (b) a clădirilor, în conformitate cu Directivele 2010/31/UE și 2012/27/UE; și
- (c) a transporturilor.

(3) Dacă, în domeniul energiei din surse regenerabile, Comisia, pe baza evaluării sale în temeiul articolului 29 alineatele (1) și (2), ajunge la concluzia că unul sau mai multe dintre punctele de referință ale traiectoriei orientative a Uniunii pentru 2022, 2025 și 2027 menționate la articolul 29 alineatul (2) nu au fost atinse, statele membre care nu au atins unul sau mai multe dintre punctele lor naționale de referință în 2022, 2025 și 2027, astfel cum sunt menționate la articolul 4 litera (a) punctul 2, se asigură că sunt puse în aplicare măsuri suplimentare în termen de un an de la data la care s-a primit evaluarea Comisiei pentru a elimina decalajul față de punctul lor de referință național, ca de exemplu:

- (a) măsuri naționale de sporire a utilizării energiei din surse regenerabile;
- (b) ajustarea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii, prevăzută la articolul 23 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001;
- (c) ajustarea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor, prevăzută la articolul 25 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001;
- (d) efectuarea unei plăți financiare voluntare către mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile instituit la nivelul Uniunii, care contribuie la proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile și este gestionat direct sau indirect de Comisie, astfel cum se prevede la articolul 33;
- (e) utilizarea mecanismelor de cooperare prevăzute în Directiva (UE) 2018/2001.

Astfel de măsuri țin seama de observațiile Comisiei, astfel cum se prevede la alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul articol. Statele membre în cauză includ aceste măsuri în cadrul raportului lor național intermediar integrat privind energia și clima.

(4) Începând de la 1 ianuarie 2021, ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al fiecărui stat membru nu trebuie să fie mai mică decât o pondere de referință egală cu obiectivul său național global obligatoriu pentru ponderea energiei din surse regenerabile în 2020, după cum se prevede la articolul 3 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001. Dacă un stat membru nu își menține ponderea de referință, astfel cum a fost măsurată pe o perioadă de un an, statul membru în cauză ia, în termen de un an, măsuri suplimentare precum cele prevăzute la alineatul (3) primul paragraf literele (a)-(e) din prezentul articol, care să fie suficiente pentru a elimina decalajul în termen de un an.

Se consideră că statele membre care îndeplinesc obligația de a elimina decalajul față de ponderea de referință respectă, pe parcursul întregii perioade în care s-a produs decalajul, obligațiile stabilite la primul paragraf prima teză din prezentul alineat și la articolul 3 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001.

În sensul alineatului (3) primul paragraf litera (d) din prezentul articol, statele membre pot utiliza propriile venituri din certificatele anuale de emisii în temeiul Directivei 2003/87/CE.

(5) În cazul în care ponderea de energie din surse regenerabile a unui stat membru scade sub nivelul unuia sau al mai multor puncte naționale de referință în 2022, 2025 și 2027 astfel cum sunt menționate la articolul 4 litera (a) punctul 2, acesta include în următorul raport integrat transmis Comisiei în temeiul articolului 17 o explicație privind modul în care va elimina decalajul față de punctele sale naționale de referință.

(6) Dacă, în domeniul eficienței energetice, fără a aduce atingere altor măsuri la nivelul Uniunii în temeiul alineatului (2) al treilea paragraf din prezentul articol și pe baza evaluării sale în temeiul articolului 29 alineatele (1) și (3), efectuate până în anii 2022, 2025 și 2027, Comisia ajunge la concluzia că progresele realizate în direcția atingerii în mod colectiv a obiectivelor Uniunii în materie de eficiență energetică menționate la articolul 29 alineatul (3) primul paragraf sunt insuficiente, ea propune măsuri și își exercită competența la nivelul Uniunii, în plus față de cele prevăzute în Directiva 2010/31/UE și în Directiva 2012/27/UE, pentru a se asigura că obiectivele Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030 sunt îndeplinite.

(7) Fiecare stat membru în cauză menționat la alineatul (3) din prezentul articol detaliază măsurile suplimentare puse în aplicare, adoptate și planificate în cadrul următorului său raport intermediar, menționat la articolul 17.

⁽¹⁾ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

(8) Dacă, în domeniul interconexiunilor, Comisia, pe baza evaluării sale în temeiul articolului 29 alineatele (1) și (4), ajunge în anul 2025 la concluzia că progresele sunt insuficiente, aceasta cooperează cu statele membre în cauză până în 2026 în scopul remedierii circumstanțelor apărute.

Articolul 33

Mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile

(1) Până la 1 ianuarie 2021, Comisia instituie mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile menționat la articolul 32 alineatul (3) litera (d), pentru a oferi sprijin pentru noi proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile desfășurate în Uniune în scopul eliminării unui decalaj față de traiectoria orientativă a Uniunii. Sprijinul poate fi oferit, printre altele, sub forma unei prime plătite în plus față de prețurile pieței și este alocat proiectelor care solicită cel mai mic cost sau cea mai mică primă.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol, mecanismul de finanțare contribuie la cadrul favorabil în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001 cu scopul de a sprijini utilizarea energiei din surse regenerabile în întreaga Uniune, indiferent dacă există un decalaj față de traiectoria orientativă a Uniunii. În acest scop:

- (a) plățile din partea statelor membre menționate la articolul 32 pot fi completate din surse suplimentare, ca de exemplu fonduri ale Uniunii, contribuții ale sectorului privat sau plăți suplimentare din partea statelor membre cu scopul de a contribui la realizarea obiectivului Uniunii;
- (b) mecanismul de finanțare poate, printre altele, oferi sprijin sub forma unor împrumuturi cu dobânzi reduse sau a unor granturi sau a unei combinații dintre acestea două și poate sprijini, printre altele, proiecte comune între statele membre în conformitate cu articolul 9 din Directiva (UE) 2018/2001 și participarea statelor membre la proiectele comune cu țări terțe menționate la articolul 11 din respectiva directivă.

(3) Statele membre își păstrează dreptul de a decide dacă și, în caz afirmativ, în ce condiții permit ca instalațiile situate pe teritoriul lor să primească sprijin din partea mecanismului de finanțare.

(4) Comisia, asistată de Comitetul uniunii energetice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (b), poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili dispozițiile necesare pentru înființarea și funcționarea mecanismului de finanțare, în special:

- (a) metodologia de calculare a nivelului maxim al primei pentru fiecare ofertă;
- (b) modelul procedurii de ofertare care urmează să fie aplicat, inclusiv condițiile de realizare și sancțiunile aferente;
- (c) metodologia de calculare a plăților din partea statelor membre și a beneficiilor statistice care rezultă pentru statele membre care contribuie;
- (d) cerințele minime pentru participarea statelor membre, ținând seama de necesitatea de a asigura atât continuitatea mecanismului prin intermediul unei durate suficiente a plăților din partea statelor membre, cât și un maxim de flexibilitate pentru participarea statelor membre;
- (e) dispoziții care asigură participarea și/sau aprobarea statelor membre gazdă și, dacă este necesar, dispoziții referitoare la costurile de sistem suplimentare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (6).

(5) În fiecare an, energia din surse regenerabile generată de instalațiile finanțate prin mecanismul de finanțare este atribuită în mod statistic statelor membre participante, reflectând plățile lor relative. Proiectele sprijinite prin intermediul acestui mecanism de finanțare care beneficiază de finanțare din alte surse decât plățile din partea statelor membre nu se contabilizează în contul contribuțiilor naționale ale statelor membre, ci în contul obiectivului obligatoriu al Uniunii în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001.

Articolul 34

Recomandări ale Comisiei adresate statelor membre

(1) După caz, Comisia emite recomandări adresate statelor membre pentru a asigura realizarea obiectivelor uniunii energetice. Comisia pune de îndată aceste recomandări la dispoziția publicului.

- (2) În cazul în care, în prezentul regulament, se face trimitere la prezentul articol, se aplică următoarele principii:
- (a) statul membru în cauză ține seama de recomandare în mod corespunzător, într-un spirit de solidaritate între statele membre și Uniune și între statele membre;
 - (b) statul membru stabilește, în raportul său național intermediar integrat privind energia și clima întocmit în anul următor anului în care a fost emisă recomandarea, modul în care a ținut seama de recomandare în mod corespunzător. Dacă statul membru în cauză decide să nu dea curs unei recomandări sau unei părți considerabile dintr-o recomandare, acesta prezintă motivele sale;
 - (c) recomandările ar trebui să fie complementare celor mai recente recomandări specifice fiecărei țări emise în contextul semestrului european.

Articolul 35

Raport privind starea uniunii energetice

- (1) Până la data de 31 octombrie a fiecărui an, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind starea uniunii energetice.
- (2) Raportul privind starea uniunii energetice include următoarele elemente:
- (a) evaluarea efectuată în temeiul articolului 29;
 - (b) dacă este cazul, recomandările formulate în temeiul articolului 34;
 - (c) raportul privind funcționarea pieței carbonului menționat la articolul 10 alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, inclusiv informații cu privire la aplicarea directivei respective în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din directiva respectivă;
 - (d) la fiecare doi ani, începând din 2023, un raport privind durabilitatea bioenergiei la nivelul Uniunii, cuprinzând informațiile specificate în anexa X;
 - (e) la fiecare doi ani, un raport privind schemele voluntare pentru care Comisia a adoptat o decizie în temeiul articolului 30 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001, cuprinzând informațiile specificate în anexa XI la prezentul regulament;
 - (f) un raport intermediar general privind aplicarea Directivei 2009/72/CE;
 - (g) un raport intermediar general privind aplicarea Directivei 2009/73/CE, în temeiul articolului 52 din directiva respectivă;
 - (h) un raport intermediar general privind schemele de obligații în ceea ce privește eficiența energetică și măsurile de politică alternative astfel cum sunt menționate la articolele 7a și 7b din Directiva 2012/27/UE;
 - (i) la fiecare doi ani, un raport intermediar general privind renovarea parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, în conformitate cu foile de parcurs stabilite în strategiile de renovare pe termen lung pe care fiecare stat membru le elaborează în conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE;
 - (j) la fiecare patru ani, un raport intermediar general privind creșterea de către statele membre a numărului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero, în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Directiva 2010/31/UE;
 - (k) un raport intermediar general privind progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește crearea unei piețe a energiei complete și operaționale;
 - (l) calitatea reală a combustibililor în diferitele state membre și acoperirea geografică a combustibililor cu un conținut maxim de sulf de 10 mg/kg pentru a oferi o imagine de ansamblu a datelor referitoare la calitatea combustibililor în diferitele state membre, raportate în temeiul Directivei 98/70/CE;
 - (m) un raport intermediar privind competitivitatea;
 - (n) progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește eliminarea treptată a subvențiilor pentru energie, în special pentru combustibilii fosili;
 - (o) alte aspecte relevante pentru punerea în aplicare a uniunii energetice, inclusiv sprijinul public și privat;
 - (p) până la 31 octombrie 2019 și, ulterior, la fiecare patru ani, o evaluare a punerii în aplicare a Directivei 2009/31/CE.

Articolul 36

Monitorizarea mecanismului de guvernare

În contextul stării uniunii energetice, astfel cum se menționează la articolul 35, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la punerea în aplicare a planurilor naționale integrate privind energia și clima. Parlamentul European și Consiliul abordează, în fiecare an, progresele realizate de uniunea energetică în privința tuturor dimensiunilor legate de politicile privind energia și clima.

CAPITOLUL 6

Sistemele Uniunii și sistemele naționale pentru emisiile de gaze cu efect de seră și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră

Articolul 37

Sistemele de inventariere ale Uniunii și sistemele de inventariere naționale

(1) Până la 1 ianuarie 2021, statele membre instituie, operează și urmăresc să îmbunătățească în permanență sistemele naționale de inventariere pentru a estima emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră enumerate în partea 2 din anexa V și pentru a asigura actualitatea, transparența, exactitatea, coerența, comparabilitatea și caracterul complet al inventarelor lor de gaze cu efect de seră.

(2) Statele membre se asigură că propriile autorități competente responsabile cu inventarierea au acces la informațiile specificate în anexa XII la prezentul regulament, utilizează sistemele de raportare instituite în temeiul articolului 20 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 pentru îmbunătățirea estimării privind gazele fluorurate din inventarele naționale de gaze cu efect de seră și sunt capabile să efectueze controalele anuale privind coerența menționate în partea 1 literele (i) și (j) din anexa V la prezentul regulament.

(3) Se instituie un sistem de inventariere al Uniunii care să asigure actualitatea, transparența, exactitatea, coerența, comparabilitatea și caracterul complet al inventarelor naționale cu privire la inventarul de gaze cu efect de seră al Uniunii. Comisia gestionează, întreține și urmărește să îmbunătățească în mod continuu acest sistem, care include crearea unui program de asigurare a calității și de control al calității, stabilirea de obiective de calitate și elaborarea unui plan de asigurare a calității și de control al calității inventarelor, a procedurilor de finalizare a estimărilor privind emisiile pentru a compila inventarul Uniunii în temeiul alineatului (5) din prezentul articol și a revizuirilor menționate la articolul 38.

(4) Comisia efectuează o verificare inițială a exactității datelor preliminare ale inventarelor de gaze cu efect de seră care trebuie transmise de statele membre în temeiul articolului 26 alineatul (3). Comisia transmite statelor membre rezultatele verificării respective în termen de șase săptămâni de la termenul-limită pentru transmiterea informațiilor. Statele membre răspund tuturor întrebărilor pertinente care rezultă în urma verificării inițiale până la data de 15 martie, odată cu transmiterea inventarului final pentru anul X-2.

(5) În cazul în care un stat membru nu transmite până la data de 15 martie datele de inventar necesare pentru compilarea inventarului la nivelul Uniunii, Comisia poate elabora estimări pentru a completa datele prezentate de statul membru în cauză, în consultare și în strânsă cooperare cu acesta. În acest scop, Comisia folosește orientările aplicabile pentru întocmirea inventarelor naționale de gaze cu efect de seră.

(6) Comisia, asistată de Comitetul privind schimbările climatice prevăzut la articolul 44 alineatul (1) litera (a), adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili norme privind structura, formatul și procedura de transmitere a informațiilor referitoare la sistemele naționale de inventariere, precum și cerințe privind înființarea, operarea și funcționarea sistemelor de inventariere naționale.

La propunerea acestor acte de punere în aplicare, Comisia ia în considerare toate deciziile relevante adoptate de organismele CCONUSC sau ale Acordului de la Paris.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (6).

(7) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 43 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor norme referitoare la cerințele privind înființarea, operarea și funcționarea sistemului de inventariere al Uniunii. La propunerea acestor acte delegate, Comisia ia în considerare toate deciziile relevante adoptate de organismele CCONUSC sau ale Acordului de la Paris.

Articolul 38

Revizuirea inventarelor

(1) Pentru a monitoriza reducerile sau limitările de către statele membre ale emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul articolelor 4, 9 și 10 din Regulamentul (UE) 2018/842, reducerea emisiilor și sporirea absorbțiilor de către absorbanți în temeiul articolelor 4 și 14 din Regulamentul (EU) 2018/841, precum și orice alte obiective de reducere sau de limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute de dreptul Uniunii, Comisia efectuează, în 2027 și 2032, o revizuire cuprinzătoare a datelor inventarelor naționale prezentate de către statele membre în temeiul articolului 26 alineatul (4) din prezentul regulament. Statele membre participă pe deplin la acest proces.

(2) Revizuirea completă menționată la alineatul (1) include:

(a) controale pentru a verifica transparența, exactitatea, coerența, comparabilitatea și caracterul complet al informațiilor prezentate;

- (b) controale pentru a identifica situațiile în care datele din inventar nu sunt elaborate în conformitate cu documentația care cuprinde orientările CCONUSC sau cu normele Uniunii;
- (c) controale pentru a identifica situațiile în care contabilizarea LULUCF nu este efectuată în conformitate cu documentația care cuprinde orientările CCONUSC sau cu normele Uniunii; și
- (d) dacă este cazul, calcularea corecțiilor tehnice necesare rezultate, în consultare cu statele membre.

(3) Comisia, asistată de Comitetul privind schimbările climatice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (a), adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili calendarul și procedura pentru efectuarea revizuirii cuprinzătoare, inclusiv sarcinile stabilite la alineatul (2) din prezentul articol, asigurând totodată consultarea corespunzătoare a statelor membre în ceea ce privește concluziile revizuirilor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (6).

(4) Prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia determină suma totală a emisiilor pentru anii relevanți, care rezultă din datele de inventar corectate, pentru fiecare stat membru, după finalizarea separării pentru revizuire a datelor privind emisiile relevante pentru articolul 9 din Regulamentul (UE) 2018/842 și a datelor privind emisiile menționate în partea 1 litera (c) din anexa V la prezentul regulament și, de asemenea, determină suma totală a emisiilor și a absorbțiilor relevante pentru articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841.

(5) Datele pentru fiecare stat membru înregistrate în registrele instituite în temeiul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2018/841 la patru luni de la data publicării unui act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (4) din prezentul articol se utilizează pentru verificarea conformității cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841, același lucru fiind valabil inclusiv pentru modificările aduse acestor date, care rezultă în urma faptului că statul membru în cauză se folosește de flexibilități conform articolului 11 din Regulamentul (UE) 2018/841.

(6) Datele pentru fiecare stat membru înregistrate în registrele instituite în temeiul articolului 12 din Regulamentul (UE) 2018/842 la două luni de la data verificării conformității cu Regulamentul (UE) 2018/841 menționate la alineatul (5) din prezentul articol se utilizează pentru verificarea conformității în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2018/842 pentru anii 2021 și 2026. Verificarea conformității în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2018/842 pentru fiecare dintre anii 2022-2025 și 2027-2030 se efectuează la o dată care cade la o lună de la data verificării conformității pentru anul precedent. Această verificare include modificările aduse datelor respective, care rezultă în urma faptului că statul membru în cauză se folosește de flexibilități conform articolelor 5, 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2018/842.

Articolul 39

Sistemele Uniunii și sistemele naționale pentru politici, măsuri și prognoze

(1) Până la 1 ianuarie 2021, statele membre și Comisia operează și urmăresc să îmbunătățească în permanență sistemele naționale și, respectiv, sistemele de la nivelul Uniunii pentru raportarea cu privire la politici și la măsuri, precum și cu privire la raportarea prognozelor referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră. Aceste sisteme includ măsurile instituționale, juridice și procedurale relevante stabilite în cadrul unui stat membru sau al Uniunii pentru evaluarea politicilor și pentru realizarea de prognoze referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră.

(2) Statele membre și Comisia au ca obiectiv asigurarea actualității, transparenței, exactității, coerenței, comparabilității și caracterului complet al informațiilor raportate cu privire la politici și la măsuri, precum și cu privire la prognozele referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră, menționate la articolul 18, inclusiv folosirea și aplicarea datelor, metodelor și modelelor, precum și punerea în aplicare a activităților de asigurare a calității și de control al calității și a analizei de sensibilitate.

(3) Comisia, asistată de Comitetul privind schimbările climatice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (a), adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedura de transmitere a informațiilor legate de sistemele naționale și de sistemele de la nivelul Uniunii pentru politici, măsuri și prognoze în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol și al articolului 18.

Atunci când propune aceste acte de punere în aplicare, Comisia ia în considerare deciziile relevante adoptate de organismele CCONUSC sau ale Acordului de la Paris, inclusiv cerințele de raportare convenite la nivel internațional, precum și calendarele de monitorizare și de raportare a informațiilor respective.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (6).

*Articolul 40***Crearea și operarea registrelor**

- (1) Uniunea și statele membre înființează și mențin registre pentru a contabiliza în mod precis contribuția stabilită la nivel național în temeiul articolului 4 alineatul (13) din Acordul de la Paris și rezultatele măsurilor de reducere transferate la nivel internațional în temeiul articolului 6 din acordul respectiv.
- (2) Uniunea și statele membre își pot menține registrele într-un sistem consolidat, împreună cu unul sau mai multe alte state membre.
- (3) Datele din registrele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt puse la dispoziția administratorului central desemnat în temeiul articolului 20 din Directiva 2003/87/CE.
- (4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 43 pentru a completa prezentul regulament prin înființarea registrelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol și pentru a asigura efectiv, prin intermediul registrelor Uniunii și ale statelor membre, implementarea tehnică necesară a deciziilor relevante ale organismelor CCONUSC sau ale Acordului la Paris, în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol.

*CAPITOLUL 7***Cooperare și sprijin***Articolul 41***Cooperarea dintre statele membre și Uniune**

- (1) Statele membre cooperează și se coordonează pe deplin între ele și cu Uniunea în ceea ce privește obligațiile în temeiul prezentului regulament, în special cu privire la:
- (a) procesul de elaborare, de adoptare, de notificare și de evaluare a planurilor naționale integrate privind energia și clima în temeiul articolelor 9-13;
 - (b) procesul de elaborare, de adoptare, de notificare și de evaluare a rapoartelor naționale integrate privind energia și clima în temeiul articolului 17 și a raportării anuale în temeiul articolului 26;
 - (c) procesul legat de recomandările Comisiei și abordarea respectivelor recomandări în temeiul articolului 9 alineatele (2) și (3), al articolului 17 alineatul (6), al articolului 30 alineatul (1), al articolului 31 alineatul (1) și al articolului 32 alineatele (1) și (2);
 - (d) compilarea inventarului de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și întocmirea raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră, în temeiul articolului 26 alineatul (4);
 - (e) elaborarea comunicării naționale a Uniunii în temeiul articolului 12 din CCONUSC și a raportului biennial al Uniunii în temeiul Deciziei 2/CP.17 sau al deciziilor ulterioare relevante adoptate de organismele CCONUSC;
 - (f) procedurile de revizuire și de conformitate în temeiul CCONUSC și al Acordului de la Paris, în conformitate cu orice decizie aplicabilă în temeiul CCONUSC, precum și procedura Uniunii de revizuire a inventarelor de gaze cu efect de seră ale statelor membre menționată la articolul 38;
 - (g) orice modificări în urma procesului de revizuire menționat la articolul 38 sau orice alte modificări ale inventarelor sau ale rapoartelor privind inventarele prezentate sau care urmează să fie prezentate secretariatului CCONUSC;
 - (h) compilarea inventarului armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii în temeiul articolului 26 alineatul (2).
- (2) Comisia poate oferi sprijin tehnic statelor membre în legătură cu obligațiile în temeiul prezentului regulament, la cererea unui stat membru.

*Articolul 42***Rolul Agenției Europene de Mediu**

Agenția Europeană de Mediu asistă Comisia în activitățile acesteia în ceea ce privește dimensiunile „decarbonizare” și „eficiență energetică”, pentru a se conforma articolelor 15-21, 26, 28, 29, 35, 37, 38, 39 și 41, în conformitate cu programul său de lucru anual. Această activitate include, după necesități, asistență pentru:

- (a) compilarea informațiilor raportate de statele membre cu privire la politici și la măsuri, precum și cu privire la prognoze;
- (b) efectuarea procedurilor de asigurare a calității și de control al calității în legătură cu informațiile raportate de statele membre cu privire la prognoze, precum și cu privire la politici și la măsuri;

- (c) elaborarea de estimări sau completarea celor puse la dispoziția Comisiei pentru datele referitoare la prognozele care nu sunt raportate de statele membre;
- (d) compilarea datelor, ori de câte ori sunt disponibile pentru a fi preluate din statisticile europene și adecvate în ceea ce privește actualitatea, necesare pentru raportul privind starea uniunii energetice elaborat de Comisie și transmis Parlamentului European și Consiliului;
- (e) difuzarea informațiilor colectate în temeiul prezentului regulament, inclusiv menținerea și actualizarea unei baze de date cu privire la politicile și măsurile de atenuare ale statelor membre și a platformei europene pentru adaptarea la schimbările climatice în ceea ce privește impactul schimbărilor climatice, vulnerabilitățile și adaptarea la schimbările climatice;
- (f) efectuarea procedurilor de asigurare a calității și de control al calității în vederea întocmirii inventarului de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii;
- (g) compilarea inventarului de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și elaborarea raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră;
- (h) elaborarea de estimări pentru datele care nu sunt raportate în inventarele naționale de gaze cu efect de seră;
- (i) efectuarea revizuirii menționate la articolul 38;
- (j) compilarea inventarului armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii.

CAPITOLUL 8

Dispoziții finale

Articolul 43

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (5), articolul 15 alineatul (5), articolul 26 alineatul (6), articolul 37 alineatul (7) și articolul 40 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de 5 ani începând de la 24 decembrie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (5), articolul 15 alineatul (5), articolul 26 alineatul (6), articolul 37 alineatul (7) și articolul 40 alineatul (4) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (5), articolului 15 alineatul (5), articolului 26 alineatul (6), articolului 37 alineatul (7) și articolului 40 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau, în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor ridica obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 44

Comitetele

- (1) Comisia este asistată de:
 - (a) un Comitet privind schimbările climatice, în ceea ce privește punerea în aplicare a aspectelor menționate la articolul 19 alineatul (5), articolul 26 alineatul (7), articolul 37 alineatul (6), articolul 38 alineatul (3) și articolul 39 alineatul (3); și
 - (b) un Comitet al uniunii energetice, în ceea ce privește punerea în aplicare a aspectelor menționate la articolul 17 alineatul (4) și la articolul 33 alineatul (4).

- (2) Respectivele comitete reprezintă comitete în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (3) Comitetul privind schimbările climatice menționat la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol înlocuiește comitetul instituit prin articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.
- (4) În cazul în care oricare dintre comitetele menționate la alineatul (1) are în vedere aspecte orizontale și acțiuni comune, acesta informează în consecință celălalt comitet menționat la alineatul (1), pentru a asigura coerența politicilor și a maximiza sinergiile dintre sectoare.
- (5) Fiecare stat membru își desemnează reprezentantul sau reprezentanții în cadrul Comitetului privind schimbările climatice și al Comitetului uniunii energetice. Reprezentanții din cadrul fiecărui comitet sunt invitați să participe la reuniunile celuilalt.
- (6) În cazul în care se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 45

Revizuire

În termen de șase luni de la realizarea fiecărei evaluări la nivel global convenite în temeiul articolului 14 din Acordul de la Paris, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea prezentului regulament, la contribuția sa la guvernarea uniunii energetice, la contribuția sa la îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris, la progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor privind energia și clima pentru 2030, la îndeplinirea obiectivelor suplimentare privind uniunea energetică și la conformitatea dispozițiilor în materie de planificare, de raportare și de monitorizare stabilite în prezentul regulament cu alte acte legislative ale Uniunii sau cu decizii legate de CCONUSC și de Acordul de la Paris. Rapoartele Comisiei pot fi însoțite de propuneri legislative, dacă este cazul.

Articolul 46

Modificări ale Directivei 94/22/CE

Directiva 94/22/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, alineatul (2) se elimină.
2. Articolul 9 se elimină.

Articolul 47

Modificări aduse Directivei 98/70/CE

Directiva 98/70/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7a se modifică după cum urmează:
 - (a) la alineatul (1) al treilea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
„(a) volumul total al fiecărui tip de carburant sau de energie furnizat; și”;
 - (b) la alineatul (2), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:
„(2) Statele membre le impun furnizorilor să reducă, cât mai treptat posibil, emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață, per unitate de energie, de către carburanții și energia furnizată, cu până la 10 % până la 31 decembrie 2020, având ca referință standardul de carburant de referință stabilit în anexa II la Directiva (UE) 2015/652 a Consiliului. Această reducere constă în:”.
2. La articolul 8, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:
„(4) Comisia se asigură că informațiile transmise în temeiul alineatului (3) sunt puse la dispoziție cu promptitudine prin mijloace adecvate.”

Articolul 48

Modificări ale Directivei 2009/31/CE

Directiva 2009/31/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 27, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
„La fiecare patru ani, statele membre înaintează Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv registrul menționat la articolul 25 alineatul (1) litera (b). Primul raport se transmite Comisiei până

la 30 iunie 2011. Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei prezentări generale adoptate de Comisie sub formă de acte de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2). Chestionarul sau prezentarea generală se trimit statelor membre cu cel puțin șase luni înainte de termenul de depunere a raportului.”

2. La articolul 38, alineatul (1) se elimină.

Articolul 49

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 663/2009

Regulamentul (CE) nr. 663/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 27, alineatele (1) și (3) se elimină.
2. Articolul 28 se elimină.

Articolul 50

Modificare adusă Regulamentului (CE) nr. 715/2009

În Regulamentul (CE) nr. 715/2009, articolul 29 se elimină.

Articolul 51

Modificări aduse Directivei 2009/73/CE

Directiva 2009/73/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 5 se elimină.
2. Articolul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 52

Raportare

Comisia monitorizează și examinează aplicarea prezentei directive și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport intermediar general, ca anexă la raportul privind starea uniunii energetice menționat la articolul 35 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).”

Articolul 52

Modificare adusă Directivei 2009/119/CE a Consiliului

La articolul 6 din Directiva 2009/119/CE, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Până la data de 15 martie a fiecărui an, fiecare stat membru transmite Comisiei o copie sintetică a registrului stocurilor menționat la alineatul (1), care arată cel puțin cantitățile și natura stocurilor de urgență incluse în registru în ultima zi a anului calendaristic precedent.”

Articolul 53

Modificări aduse Directivei 2010/31/UE

Directiva 2010/31/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru stabilește o strategie de renovare pe termen lung pentru a sprijini renovarea parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, într-un parc imobiliar cu un nivel ridicat de eficiență energetică și decarbonizat până în 2050, facilitând transformarea eficace din punct de vedere al costurilor a clădirilor existente în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Fiecare strategie de renovare pe termen lung cuprinde:”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(8) Strategia de renovare pe termen lung a fiecărui stat membru se transmite Comisiei în cadrul planului național final integrat privind energia și clima al statului membru respectiv, menționat la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) din respectivul regulament, prima strategie de renovare pe termen lung prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol se transmite Comisiei până la data de 10 martie 2020.

(* Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).”

2. La articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf, teza „Raportul poate fi inclus în Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică menționate la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2006/32/CE” se elimină.

3. La articolul 9, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cadrul raportului privind starea uniunii energetice menționat la articolul 35 din Regulamentul (UE) 2018/1999, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, la fiecare patru ani, un raport cu privire la progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește creșterea numărului de clădiri cu consum de energie aproape egal cu zero. Pe baza acestor informații raportate, dacă este necesar, Comisia elaborează un plan de acțiune și propune recomandări și măsuri în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2018/1999 pentru creșterea numărului acestor clădiri și încurajarea bunelor practici în ceea ce privește transformarea rentabilă a clădirilor existente în clădiri cu consum de energie aproape egal cu zero.”

4. La articolul 10, alineatele (2) și (3) se elimină.

5. La articolul 14 alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivul raport se transmite Comisiei în cadrul planurilor naționale integrate privind energia și clima ale statelor membre, menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999”

6. La articolul 15 alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivul raport se transmite Comisiei în cadrul planurilor naționale integrate privind energia și clima ale statelor membre, menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999.”

Articolul 54

Modificări aduse Directivei 2012/27/UE

Directiva 2012/27/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se elimină.

2. La articolul 18 alineatul (1), litera (e) se elimină.

3. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (1), (3), (4) și (11) se elimină;
- (b) alineatul (2) se elimină.

4. Anexa XIV se elimină.

Articolul 55

Modificare adusă Directivei 2013/30/UE

La articolul 25 din Directiva 2013/30/UE, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre prezintă anual un raport Comisiei, în cadrul raportării anuale menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (*), cu privire la informațiile specificate la punctul 3 din anexa IX.

(*) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).”

Articolul 56

Modificări aduse Directivei (UE) 2015/652

Directiva (UE) 2015/652 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În fiecare an până la data de 31 decembrie, statele membre furnizează Comisiei datele pentru anul calendaristic precedent referitoare la respectarea articolului 7a din Directiva 98/70/CE, astfel cum sunt definite în anexa III la prezenta directivă.”

2. În partea 2 din anexa I, punctul 1 litera (h) și punctele 2, 3, 4 și 7 se elimină.

3. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre prezintă un raport cu privire la datele enumerate la punctul 3. Datele respective trebuie să fie raportate pentru toți carburanții și pentru toate formele de energie introduse pe piață în fiecare stat membru. În cazul în care se amestecă mai mulți biocarburanți cu combustibili fosili, trebuie să fie furnizate datele pentru fiecare biocarburant.”;

(b) la punctul 3, literele (e) și (f) se elimină.

4. Anexa IV se modifică după cum urmează:

(a) următoarele modele pentru raportarea informațiilor privind coerența datelor raportate se elimină:

- Origine – Furnizori unici
- Origine – Furnizori comuni
- Locul de achiziție

(b) în formatul notelor, punctele 8 și 9 se elimină.

Articolul 57

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2021, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii prevăzute la articolul 58 din prezentul regulament, cu excepția articolului 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013, care se abrogă începând cu 24 decembrie 2018. Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XIII.

*Articolul 58***Dispoziții tranzitorii**

Prin derogare de la articolul 57 din prezentul regulament, articolul 7 și articolul 17 alineatul (1) literele (a) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se aplică în continuare rapoartelor care conțin datele necesare în temeiul respectivelor articole pentru anii 2018, 2019 și 2020.

Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se aplică în continuare în ceea ce privește a doua perioadă de angajament în temeiul protocolului de la Kyoto.

Articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se aplică în continuare revizuirii datelor inventarelor de gaze cu efect de seră pentru anii 2018, 2019 și 2020.

Articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se aplică în continuare prezentării raportului necesar în temeiul articolului respectiv.

Pentru a asigura coerența și certitudinea juridică, niciun element al prezentului regulament nu împiedică aplicarea derogărilor prevăzute în legislația sectorială corespunzătoare a Uniunii în domeniul energiei electrice și al pregătirii pentru riscuri legate de energia electrică.

*Articolul 59***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 40, articolul 53 alineatele (2), (3) și (4), articolul 54 alineatul (3) litera (a), articolul 54 alineatul (4) și articolul 55 se aplică începând cu 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 decembrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

J. BOGNER-STRAUSS

ANEXA I

CADRUL GENERAL PENTRU PLANURILE NAȚIONALE INTEGRATE PRIVIND ENERGIA ȘI CLIMA

Partea 1

Cadrul general

SECȚIUNEA A: PLANUL NAȚIONAL

1. PREZENTARE GENERALĂ ȘI PROCESUL DE STABILIRE A PLANULUI

1.1. Rezumat

- i. Contextul politic, economic, social și de mediu al planului
- ii. Strategia referitoare la cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice
- iii. Tabel recapitulativ cu principalele obiective, politici și măsuri ale planului

1.2. Prezentare generală a situației actuale a politicii

- i. Sistemul energetic al Uniunii și cel național și contextul de politică al planului național
- ii. Politicile actuale privind energia și clima și măsuri referitoare la cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice
- iii. Aspecte-cheie cu importanță transfrontalieră
- iv. Structura administrativă de punere în aplicare a politicilor naționale privind energia și clima

1.3. Consultări și implicarea entităților naționale și de la nivelul Uniunii, precum și rezultatul acestora

- i. Implicarea Parlamentului național
- ii. Implicarea autorităților locale și regionale
- iii. Consultări cu părțile interesate, inclusiv cu partenerii sociali, și angajarea societății civile și a publicului larg
- iv. Consultări cu alte state membre
- v. Procesul iterativ cu Comisia

1.4. Cooperarea regională în decursul elaborării planului

- i. Elementele care fac obiectul unor planificări comune sau coordonate cu alte state membre
- ii. Explicarea modului în care planul ia în considerare cooperarea regională

2. OBIECTIVE NAȚIONALE

2.1. Dimensiunea „decarbonizare”

2.1.1. Emisiile și absorbțiile de GES ⁽¹⁾

- i. Elementele prevăzute la articolul 4 litera (a) punctul 1
- ii. Dacă este cazul, alte obiective naționale care sunt consecvente cu Acordul de la Paris și cu strategiile pe termen lung existente. Dacă este cazul, în ceea ce privește contribuția la îndeplinirea angajamentului general al Uniunii de reducere a emisiilor de GES, alte obiective, inclusiv obiective sectoriale și obiective de adaptare, dacă sunt disponibile

2.1.2. Energia din surse regenerabile

- i. Elementele prevăzute la articolul 4 litera (a) punctul 2

⁽¹⁾ Trebuie să se asigure consecvența cu strategiile pe termen lung, în temeiul articolului 15.

-
- ii. Traiectoriile estimate privind ponderea sectorială a energiei din surse regenerabile în consumul de energie finală în perioada 2021-2030 în sectorul energiei electrice, al încălzirii și al răcirii și în sectorul transporturilor
 - iii. Traiectoriile estimate, defalcate per tehnologie de energie din surse regenerabile pe care statul membru intenționează să le folosească pentru a obține traiectoriile sectoriale și traiectoria globală pentru energia din surse regenerabile în perioada 2021-2030, inclusiv consumul final brut total de energie preconizat per tehnologie și per sector, în Mtep, și puterea totală instalată planificată (împărțită în putere nouă și repowering) per tehnologie și per sector, în MW
 - iv. Traiectoriile estimate privind cererea de bioenergie, defalcată pe energie termică, energie electrică și transporturi, și privind oferta de biomasă, defalcată pe materii prime și pe proveniență (făcând distincție între producția internă și importuri). Pentru biomasa forestieră, o evaluare a sursei sale și impactul asupra absorbantului LULUCF
 - v. Dacă este cazul, alte traiectorii și obiective naționale, inclusiv pe termen lung sau sectoriale (de exemplu, ponderea energiei din surse regenerabile în încălzirea centralizată, utilizarea energiei din surse regenerabile în clădiri, energia din surse regenerabile produsă de orașe, de comunități de energie din surse regenerabile și de autoconsumatori de energie din surse regenerabile, energia recuperată din nămolul obținut în urma epurării apelor uzate)
-

2.2. Dimensiunea „eficiență energetică”

- i. Elementele prevăzute la articolul 4 litera (b)
 - ii. Etapele orientative pentru 2030, 2040 și 2050, indicatorii măsurabili ai progresului stabiliți la nivel intern, o estimare bazată pe dovezi a economiilor de energie preconizate și a altor beneficii, precum și contribuțiile acestora la obiectivele Uniunii în materie de eficiență energetică, astfel cum sunt menționate în foile de parcurs stabilite în cadrul strategiilor de renovare pe termen lung pentru parcul național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, în conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE
 - iii. Dacă este cazul, alte obiective naționale, inclusiv obiective sau strategii pe termen lung și obiective sectoriale, precum și obiectivele naționale în domenii precum eficiența energetică în sectorul transporturilor și în ceea ce privește încălzirea și răcirea
-

2.3. Dimensiunea „securitate energetică”

- i. Elementele prevăzute la articolul 4 litera (c)
 - ii. Obiectivele naționale în ceea ce privește sporirea: gradului de diversitate a surselor de energie și în ceea ce privește aprovizionarea cu energie din țări terțe pentru a îmbunătăți capacitatea de rezistență a sistemelor energetice regionale și naționale
 - iii. Dacă este cazul, obiectivele naționale în ceea ce privește reducerea dependenței de importurile de energie din țări terțe, pentru a îmbunătăți capacitatea de rezistență a sistemelor energetice regionale și naționale
 - iv. Obiectivele naționale în ceea ce privește creșterea flexibilității sistemului energetic național, în special prin utilizarea surselor interne de energie, participarea activă a cererii și stocarea energiei
-

2.4. Dimensiunea „piața internă a energiei”

2.4.1. Interconectivitatea rețelelor electrice

- i. Nivelul de interconectivitate a rețelelor electrice în 2030 spre care tinde statul membru, având în vedere obiectivul de interconectare a rețelelor electrice pentru 2030 de cel puțin 15 %, cu o strategie cu nivelul începând din 2021, definită în strânsă cooperare cu statele membre afectate, ținând seama de obiectivul de 10 % de interconectare prevăzut pentru 2020 și de următorii indicatori ai gradului de urgență a măsurilor:
 - (1) Diferențele de preț pe piața angro ce depășesc un prag orientativ de 2 EUR/MWh între statele membre, regiuni sau zone de ofertare;
 - (2) Capacitate nominală de transport a interconexiunilor sub 30 % din vârful de sarcină;
 - (3) Capacitate nominală de transport a interconexiunilor sub 30 % din puterea instalată de producere a energiei din surse regenerabile.

Fiecare interconexiune nouă face obiectul unei analize cost-beneficiu din punct de vedere socioeconomic și de mediu și este implementată numai în cazul în care beneficiile potențiale sunt mai mari decât costurile

2.4.2. Infrastructura de transport al energiei

- i. Proiectele esențiale privind infrastructura de transport al energiei electrice și al gazului și, dacă este cazul, proiectele de modernizare, care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor din cadrul celor cinci dimensiuni ale strategiei pentru uniunea energetică
- ii. Dacă este cazul, principalele proiecte de infrastructură preconizate, în afara proiectelor de interes comun (PIC) ⁽¹⁾

2.4.3. Integrarea piețelor

- i. Obiectivele naționale referitoare la alte aspecte ale pieței interne a energiei, precum creșterea gradului de flexibilitate a sistemului, în special, referitoare la promovarea unor prețuri la energia electrică stabilite în mod competitiv în conformitate cu legislația sectorială relevantă, integrarea și cuplarea piețelor, având drept scop sporirea capacității comercializabile a interconexiunilor existente, rețelele inteligente, agregarea, participarea activă a cererii stocarea, producerea distribuită, mecanismele pentru dispecerizare, redispacherizare și limitare, precum și semnalele de preț în timp real, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele
- ii. Dacă este cazul, obiectivele naționale referitoare la participarea nediscriminatorie a energiei din surse regenerabile, participarea activă a cererii și stocarea, inclusiv prin agregare, pe toate piețele de energie, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele
- iii. Dacă este cazul, obiectivele naționale privind asigurarea participării consumatorilor la sistemul energetic și beneficiile obținute de pe urma autogenerării și a noilor tehnologii, inclusiv a contoarelor inteligente
- iv. Obiectivele naționale în ceea ce privește asigurarea caracterului adecvat al sistemului energetic, precum și referitoare la flexibilitatea sistemului energetic în ceea ce privește producția de energie din surse regenerabile, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele
- v. Dacă este cazul, obiectivele naționale privind protecția consumatorilor de energie și îmbunătățirea competitivității sectorului de energie cu amănuntul

2.4.4. Sărăcia energetică

Dacă este cazul, obiectivele naționale în ceea ce privește sărăcia energetică, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele

2.5. Dimensiunea „cercetare, inovare și competitivitate”

- i. Obiectivele naționale și obiectivele de finanțare privind inovarea și cercetarea publică și, dacă sunt disponibile, privind inovarea și cercetarea privată legată de uniunea energetică, inclusiv, dacă este cazul, un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele
 - ii. Dacă sunt disponibile, obiectivele naționale pentru 2050 privind promovarea tehnologiilor pentru energie nepoluantă și, dacă este cazul, obiectivele naționale, inclusiv obiectivele pe termen lung (2050), pentru implementarea tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon, inclusiv pentru decarbonizarea sectoarelor industriale mari consumatoare de energie și mari generatoare de emisii de dioxid de carbon și, dacă este cazul, pentru infrastructura aferentă de transport și stocare a dioxidului de carbon
 - iii. Dacă este cazul, obiectivele naționale în ceea ce privește competitivitatea
-

3. POLITICI ȘI MĂSURI

3.1. Dimensiunea „decarbonizare”

3.1.1. Emisiile și absorbțiile de GES

- i. Politicile și măsurile pentru atingerea obiectivului stabilit în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842, menționat la punctul 2.1.1, și politicile și măsurile pentru respectarea Regulamentului (UE) 2018/841, acoperind toate sectoarele importante generatoare de emisii și sectoarele pentru sporirea absorbțiilor, cu o perspectivă către viziunea și obiectivul pe termen lung de a deveni o economie cu emisii scăzute și de a obține un echilibru între emisii și absorbții în conformitate cu Acordul de la Paris
- ii. Dacă este cazul, cooperarea regională în acest domeniu
- iii. Fără a aduce atingere aplicabilității normelor privind ajutoarele de stat, măsurile de finanțare, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii în acest domeniu la nivel național, dacă este cazul

⁽¹⁾ În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 (JO L 115, 25.4.2013, p. 39).

3.1.2. Energia din surse regenerabile

- i. Politicile și măsurile pentru a realiza contribuția națională la obiectivul obligatoriu al Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și traiectoriile menționate la articolul 4 litera (a) punctul 2 și, dacă este cazul sau dacă sunt disponibile, elementele menționate la punctul 2.1.2 din prezenta anexă, inclusiv măsuri specifice sectoarelor și tehnologiilor ⁽¹⁾
- ii. Dacă sunt relevante, măsurile specifice pentru cooperarea regională, precum și, opțional, excedentul estimat de producție de energie din surse regenerabile care ar putea fi transferat către alte state membre pentru a realiza contribuția națională și traiectoriile menționate la punctul 2.1.2
- iii. Măsurile specifice privind sprijinul financiar, dacă este cazul, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii, pentru promovarea producției și utilizării de energie din surse regenerabile în sectorul energiei electrice, al încălzirii și răcirii și al transporturilor
- iv. Dacă este cazul, evaluarea sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile pe care statele membre trebuie să îl ofere în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001
- v. Măsurile specifice pentru introducerea unuia sau mai multor puncte de contact, raționalizarea procedurilor administrative, furnizarea de informații și de formare și facilitarea utilizării contractelor de achiziție de energie electrică

Rezumatul politicilor și măsurilor prevăzute de cadrul favorabil pe care statele membre le-au instituit în temeiul articolului 21 alineatul (6) și al articolului 22 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001 pentru a promova și a facilita dezvoltarea autoconsumului de energie și a comunităților de energie din surse regenerabile

- vi. Evaluarea necesității de a construi o nouă infrastructură pentru încălzirea și răcirea centralizată produse din surse regenerabile
- vii. Dacă este cazul, măsuri specifice pentru promovarea utilizării energiei din biomasă, în special pentru mobilizarea de noi surse de biomasă, ținând seama de:
 - disponibilitatea biomasei, inclusiv a biomasei durabile: atât potențialul intern, cât și importurile din țări terțe
 - alte utilizări ale biomasei de către alte sectoare (bazate pe agricultură și pe silvicultură), precum și măsuri pentru asigurarea unei producții și utilizări durabile a biomasei

3.1.3. Alte elemente ale dimensiunii

- i. Dacă este cazul, politicile și măsurile naționale care afectează sectorul EU ETS și evaluarea complementarității și a impactului asupra schemei EU ETS
- ii. Politicile și măsurile pentru atingerea altor obiective naționale, dacă este cazul
- iii. Politicile și măsurile pentru obținerea mobilității cu emisii scăzute (inclusiv electrificarea transporturilor)
- iv. Dacă este cazul, politicile naționale, calendarele și măsurile planificate pentru eliminarea treptată a subvențiilor pentru energie, în special pentru combustibilii fosili

3.2. Dimensiunea „eficiență energetică”

Politicile, măsurile și programele planificate pentru atingerea contribuțiilor orientative în materie de eficiență energetică pe plan național pentru 2030, precum și a altor obiective menționate la punctul 2.2, inclusiv măsurile și instrumentele (inclusiv de natură financiară) planificate pentru a promova performanța energetică a clădirilor, în special în ceea ce privește următoarele:

- i. Schemele naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică și măsurile de politică alternative în temeiul articolelor 7a și 7b și al articolului 20 alineatul (6) din Directiva 2012/27/UE și care trebuie elaborate în conformitate cu anexa III la prezentul regulament
- ii. Strategia de renovare pe termen lung pentru sprijinirea renovării parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private ⁽²⁾, inclusiv politicile, măsurile și acțiunile de stimulare a renovării aprofundate rentabile și politicile și acțiunile care vizează segmentele cele mai puțin performante ale parcului național de clădiri, în conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE

⁽¹⁾ La planificarea acestor măsuri, statele membre iau în considerare sfârșitul duratei de viață a instalațiilor existente și potențialul de repowering.

⁽²⁾ În conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE.

-
- iii. Descrierea politicilor și a măsurilor de promovare a serviciilor energetice în sectorul public și a măsurilor de eliminare a barierelor de reglementare și de altă natură care împiedică adoptarea practicii de a încheia contracte de performanță energetică și a altor modele de servicii de eficiență energetică ⁽¹⁾
 - iv. Alte politici, măsuri și programe planificate pentru atingerea contribuției orientative în materie de eficiență energetică pe plan național pentru 2030, precum și a altor obiective prezentate la punctul 2.2 [de exemplu măsuri de promovare a rolului de exemplu al clădirilor publice și al achizițiilor publice eficiente din punct de vedere energetic, măsuri de promovare a auditurilor energetice și a sistemelor de gestionare a energiei ⁽²⁾, măsuri privind formarea și informarea consumatorilor ⁽³⁾, precum și alte măsuri de promovare a eficienței energetice ⁽⁴⁾]
 - v. Dacă este cazul, o descriere a politicilor și a măsurilor de promovare a rolului comunităților locale de energie în sprijinirea punerii în aplicare a politicilor și a măsurilor prevăzute la punctele i, ii, iii și iv
 - vi. Descrierea măsurilor pentru dezvoltarea unor măsuri de utilizare a potențialului de eficiență energetică al infrastructurii pentru gaz și pentru energie electrică ⁽⁵⁾
 - vii. Cooperarea regională în acest domeniu, dacă este cazul
 - viii. Măsurile de finanțare, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii în domeniu, la nivel național
-

3.3. Dimensiunea „securitate energetică” ⁽⁶⁾

- i. Politicile și măsurile referitoare la elementele stabilite la punctul 2.3 ⁽⁷⁾
 - ii. Cooperarea regională în acest domeniu
 - iii. Dacă este cazul, măsurile de finanțare în acest domeniu la nivel național, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii
-

3.4. Dimensiunea „piața internă a energiei” ⁽⁸⁾

3.4.1. Infrastructura pentru energie electrică

- i. Politicile și măsurile pentru atingerea nivelului-țintă de interconectivitate, astfel cum este menționat la articolul 4 litera (d)
- ii. Cooperarea regională în acest domeniu ⁽⁹⁾
- iii. Dacă este cazul, măsurile de finanțare în acest domeniu la nivel național, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii

3.4.2. Infrastructura de transport al energiei

- i. Politicile și măsurile referitoare la elementele stabilite la punctul 2.4.2, inclusiv, dacă este cazul, măsurile specifice pentru a permite realizarea de proiecte de interes comun (PIC) și de alte proiecte de infrastructură importante
- ii. Cooperarea regională în acest domeniu ⁽¹⁰⁾
- iii. Dacă este cazul, măsurile de finanțare în acest domeniu la nivel național, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii

3.4.3. Integritatea piețelor

- i. Politicile și măsurile referitoare la elementele stabilite la punctul 2.4.3

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 18 din Directiva 2012/27/UE.

⁽²⁾ În conformitate cu articolul 8 din Directiva 2012/27/UE.

⁽³⁾ În conformitate cu articolele 12 și 17 din Directiva 2012/27/UE.

⁽⁴⁾ În conformitate cu articolul 19 din Directiva 2012/27/UE.

⁽⁵⁾ În conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2012/27/UE.

⁽⁶⁾ Politicile și măsurile trebuie să reflecte principiul „eficiența energetică înainte de toate”.

⁽⁷⁾ Trebuie să se asigure consecvența cu planurile de acțiune preventive și cu planurile de urgență în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1), precum și cu planurile de pregătire pentru riscuri în temeiul Regulamentului (UE) 2018/2001 [propus prin COM(2016) 862 privind pregătirea pentru riscuri în sectorul energiei electrice și de abrogare a Directivei 2005/89/CE].

⁽⁸⁾ Politicile și măsurile trebuie să reflecte principiul „eficiența energetică pe primul loc”.

⁽⁹⁾ În afara grupurilor regionale pentru proiecte de interes comun, instituite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 347/2013.

⁽¹⁰⁾ În afara grupurilor regionale pentru proiecte de interes comun, instituite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 347/2013.

- ii. Măsurile de sporire a flexibilității sistemului energetic în ceea ce privește producția de energie din surse regenerabile, cum sunt rețelele inteligente, agregarea, participarea activă a cererii stocarea, producerea distribuită, mecanismele pentru dispecerizare, redispecerizare și limitare, semnalele de preț în timp real, inclusiv introducerea cuplării piețelor intrazilnice și a piețelor de echilibrare transfrontaliere
- iii. Dacă este cazul, măsurile de asigurare a participării nediscriminatorii a energiei din surse regenerabile, a participării active a cererii și a stocării, inclusiv prin agregare, pe toate piețele energiei
- iv. Politicile și măsurile pentru protejarea consumatorilor, în special a consumatorilor vulnerabili și, dacă este cazul, a celor afectați de sărăcia energetică, și pentru îmbunătățirea competitivității și a contestabilității pieței energiei cu amănuntul
- v. Descrierea măsurilor pentru permiterea și dezvoltarea participării active a cererii, inclusiv a celor referitoare la tarife care să sprijine o stabilire dinamică a prețurilor ⁽¹⁾

3.4.4. Sărăcia energetică

- i. Dacă este cazul, politicile și măsurile pentru atingerea obiectivelor stabilite la punctul 2.4.4

3.5. Dimensiunea „cercetare, inovare și competitivitate”

- i. Politicile și măsurile referitoare la elementele stabilite la punctul 2.5
- ii. Dacă este cazul, cooperarea cu alte state membre în acest domeniu, inclusiv, după caz, informații privind modul în care obiectivele și politicile Planului SET sunt transpuse în context național
- iii. Dacă este cazul, măsurile de finanțare în acest domeniu la nivel național, inclusiv sprijinul acordat de Uniune și utilizarea fondurilor Uniunii

SECȚIUNEA B: BAZA ANALITICĂ ⁽²⁾

4. SITUAȚIA ACTUALĂ ȘI PROGNOZE ÎN CONTEXTUL POLITICILOR ȘI MĂSURILOR EXISTENTE ⁽³⁾, ⁽⁴⁾

4.1. Evoluția prognozată a principalilor factori exogeni care influențează sistemul energetic și evoluțiile emisiilor de GES

- i. Previziuni macroeconomice (PIB și creșterea populației)
- ii. Modificări sectoriale care sunt preconizate să aibă un impact asupra sistemului energetic și a emisiilor de GES
- iii. Tendințele energetice globale, prețurile combustibililor fosili la nivel internațional, prețul dioxidului de carbon în cadrul EU ETS
- iv. Evoluții ale costului tehnologiilor

4.2. Dimensiunea „decarbonizare”

4.2.1. Emisii și absorbții de GES

- i. Tendințe în ceea ce privește emisiile și absorbțiile actuale de GES în sectoarele EU ETS, al partajării eforturilor și al LULUCF și în diferite sectoare energetice
- ii. Prognoze referitoare la evoluțiile sectoriale în contextul politicilor și măsurilor naționale și ale Uniunii existente, cel puțin până în 2040 (inclusiv pentru anul 2030)

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 15 alineatul (8) din Directiva 2012/27/UE.

⁽²⁾ A se vedea partea 2 pentru o listă detaliată a parametrilor și a variabilelor care trebuie raportate în secțiunea B a planului.

⁽³⁾ Situația actuală trebuie să reflecte data prezentării planului național (sau cea mai recentă dată disponibilă). Politicile și măsurile existente cuprind politici și măsuri puse în aplicare și adoptate. Politicile și măsurile adoptate sunt cele pentru care a fost luată o decizie guvernamentală oficială până la data prezentării planului național și pentru care există un angajament clar de a proceda la punerea în aplicare. Politicile și măsurile puse în aplicare sunt cele pentru care, la data prezentării planului național integrat privind energia și clima sau a raportului național intermediar integrat privind energia și clima, se aplică una sau mai multe dintre următoarele situații: legislația națională sau europeană direct aplicabilă este în vigoare, au fost stabilite unul sau mai multe acorduri voluntare, au fost alocate resurse financiare, au fost mobilizate resurse umane.

⁽⁴⁾ Selectarea factorilor exogeni se poate baza pe ipotezele formulate în scenariul de referință al UE pentru 2016 sau în alte scenarii de politică ulterioare pentru aceleași variabile. În plus, rezultatele specifice ale statelor membre din scenariul de referință al UE pentru 2016, precum și rezultatele scenariilor de politică ulterioare ar putea constitui, de asemenea, o sursă utilă de informații pentru elaborarea prognozelor naționale în contextul politicilor și măsurilor existente și a evaluărilor de impact.

4.2.2. Energie din surse regenerabile

- i. Ponderea actuală a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie și în diferite sectoare (încălzire și răcire, energie electrică și transporturi), precum și per tehnologie în fiecare dintre aceste sectoare
 - ii. Prognoze orientative referitoare la evoluția în contextul politicilor existente pentru anul 2030 (cu o perspectivă pentru anul 2040)
-

4.3. Dimensiunea „eficiență energetică”

- i. Consumul actual de energie primară și finală în cadrul economiei și per sector (inclusiv industrie, rezidențial, servicii și transporturi)
 - ii. Potențialul actual de aplicare a cogenerării de înaltă eficiență și a încălzirii și răcirii centralizate eficiente ⁽¹⁾
 - iii. Prognoze care țin seama de politicile, măsurile și programele existente în materie de eficiență energetică descrise la punctul 1.2. subpunctul (ii) pentru consumul de energie primară și finală, pentru fiecare sector în parte, cel puțin până în 2040 (inclusiv pentru anul 2030) ⁽²⁾
 - iv. Nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor ale cerințelor minime de performanță energetică rezultate din calculele naționale, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2010/31/UE
-

4.4. Dimensiunea „securitate energetică”

- i. Mixul energetic actual, resursele interne de energie, dependența de importuri, inclusiv riscurile relevante
 - ii. Prognoze referitoare la evoluția în contextul politicilor și măsurilor existente, cel puțin până în 2040 (inclusiv pentru anul 2030)
-

4.5. Dimensiunea „piața internă a energiei”

4.5.1. Interconectivitatea rețelelor electrice

- i. Nivelul actual de interconectare și principalele interconexiuni ⁽³⁾
- ii. Prognoze referitoare la cerințele pentru extinderea interconexiunilor (inclusiv pentru anul 2030) ⁽⁴⁾

4.5.2. Infrastructura de transport al energiei

- i. Caracteristicile esențiale ale infrastructurii de transport existente pentru energia electrică și gaz ⁽⁵⁾
- ii. Prognoze referitoare la cerințele pentru extinderea rețelelor cel puțin până în 2040 (inclusiv pentru anul 2030) ⁽⁶⁾

4.5.3. Piețele energiei electrice și gazului, prețurile la energie

- i. Situația actuală a piețelor energiei electrice și gazului, inclusiv prețurile la energie
 - ii. Prognoze referitoare la evoluția în contextul politicilor și măsurilor existente, cel puțin până în 2040 (inclusiv pentru anul 2030)
-

4.6. Dimensiunea „cercetare, inovare și competitivitate”

- i. Situația actuală a sectorului tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon și, în măsura în care este posibil, poziția acestuia pe piața mondială (această analiză se va realiza la nivelul Uniunii sau la nivel mondial)
 - ii. Nivelul actual al cheltuielilor publice și, dacă sunt disponibile, al celor private pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon, numărul actual de brevete și numărul actual de cercetători
 - iii. Defalcarea elementelor prețului curent care formează principalele trei componente ale prețului (energie, rețea, taxe/impozite)
 - iv. Descrierea subvențiilor pentru energie, inclusiv pentru combustibilii fosili
-

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE.

⁽²⁾ Această prognoză statu-quo de referință constituie baza obiectivului privind consumul de energie primară și finală pentru 2030 care este descris la punctul 2.3 și a factorilor de conversie.

⁽³⁾ Cu referire la prezentări generale ale infrastructurii de transport existente realizate de operatorii de transport și de sistem (OTS).

⁽⁴⁾ Cu referire la planurile naționale de dezvoltare a rețelelor și la planurile regionale de investiții ale OTS.

⁽⁵⁾ Cu referire la prezentări generale ale infrastructurii de transport existente realizate de OTS.

⁽⁶⁾ Cu referire la planurile naționale de dezvoltare a rețelelor și la planurile regionale de investiții ale OTS.

5. EVALUAREA IMPACTULUI POLITICILOR ȘI MĂSURILOR PLANIFICATE ⁽¹⁾

- 5.1. Impactul politicilor și măsurilor planificate descrise în secțiunea 3 referitoare la sistemul energetic și emisiile și absorbțiile de GES, inclusiv o comparație cu prognozele în contextul politicilor și măsurilor existente (conform descrierii din secțiunea 4).
- Prognoze referitoare la evoluția sistemului energetic și a emisiilor și absorbțiilor de GES, precum și, dacă este relevant, a emisiilor de poluanți atmosferici în conformitate cu Directiva (UE) 2016/2284 în temeiul politicilor și măsurilor planificate, cel puțin până la zece ani după perioada vizată de plan (inclusiv pentru ultimul an al perioadei vizate de plan), inclusiv politici și măsuri relevante ale Uniunii.
 - Evaluarea interacțiunilor între politici (între politicile și măsurile existente și planificate în cadrul unei dimensiuni de politică și între politicile și măsurile existente și cele planificate din diferite dimensiuni), cel puțin până în ultimul an al perioadei vizate de plan, în special pentru a permite o înțelegere solidă a impactului politicilor în materie de eficiență energetică/ de economisire a energiei asupra dimensionării sistemului energetic și pentru a reduce riscul de investiții irecuperabile în ceea ce privește aprovizionarea cu energie
 - Evaluarea interacțiunilor dintre politicile și măsurile existente și cele planificate, precum și a interacțiunilor dintre politicile și măsurile respective și măsurile de politică ale Uniunii privind clima și energia
-
- 5.2. Impactul la nivel macroeconomic și, în măsura în care este posibil, asupra sănătății, a mediului, a ocupării forței de muncă și a educației, a competențelor, precum și la nivel social, inclusiv aspectele referitoare la tranziția echitabilă (în ceea ce privește costurile și beneficiile, precum și rentabilitatea) ale politicilor și măsurilor planificate descrise în secțiunea 3, cel puțin până în ultimul an al perioadei vizate de plan, inclusiv o comparație cu prognozele în contextul politicilor și măsurilor existente
-
- 5.3. Prezentarea generală a investițiilor necesare
- fluxurile de investiții existente și ipotezele privind investițiile anticipate legate de politicile și măsurile planificate
 - factorii de risc sau barierele la nivelul sectorului sau al pieței în contextul național sau regional
 - analiza sprijinului sau a resurselor suplimentare din fonduri publice necesare remedierii lacunelor identificate la punctul (ii)
-
- 5.4. Impactul politicilor și măsurilor planificate descrise în secțiunea 3 asupra altor state membre și asupra cooperării regionale, cel puțin până în ultimul an al perioadei vizate de plan, inclusiv o comparație cu prognozele în contextul politicilor și măsurilor existente
- Impactul asupra sistemului energetic din statele membre învecinate și din alte state membre din regiune, în măsura posibilului
 - Impactul asupra prețurilor la energie, a utilităților și a integrării pieței energiei
 - Dacă este cazul, impactul asupra cooperării regionale
-

Partea 2

Lista parametrilor și a variabilelor care trebuie raportate în secțiunea B a planurilor naționale ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

Parametrii, variabilele, bilanțurile energetice și indicatorii care urmează trebuie raportați în secțiunea B „Baza analitică” a planurilor naționale, dacă sunt utilizați:

1. Parametri și variabile de ordin general**1. Populație [milioane]**

⁽¹⁾ Politicile și măsurile planificate sunt opțiuni aflate în discuție care au o șansă reală de a fi adoptate și puse în aplicare după data prezentării planului național. Prin urmare, prognozele rezultate în temeiul punctului 5.1. subpunctul (i) includ nu numai politici și măsuri puse în aplicare și adoptate (prognoze în contextul politicilor și măsurilor existente), ci și politici și măsuri planificate.

⁽²⁾ Pentru planul referitor la perioada 2021-2030: pentru fiecare parametru/variabilă din listă se raportează, atât în secțiunea 4, cât și în secțiunea 5, tendințele în perioada 2005-2040 (2005-2050, dacă este cazul), inclusiv pentru anul 2030, în intervale de cinci ani. Trebuie indicat un parametru bazat pe ipoteze exogene în raport cu rezultatele modelării.

⁽³⁾ În măsura posibilului, datele și prognozele raportate trebuie să se bazeze pe și să fie consecvente cu datele și metodologia EUROSTAT utilizate pentru raportarea statisticilor europene în actele legislative sectoriale relevante, deoarece statisticile europene constituie sursa primară a datelor statistice utilizate pentru raportare și monitorizare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 223/2009 privind statisticile europene.

⁽⁴⁾ Notă: toate prognozele se realizează pe baza prețurilor constante (prețuri din 2016 utilizate ca an de referință).

⁽⁵⁾ Comisia va furniza recomandări privind parametrii esențiali pentru prognoze, referitori cel puțin la prețurile de import pentru petrol, gaz și cărbune, precum și la prețurile dioxidului de carbon în cadrul EU ETS.

2. PIB [milioane EUR]
 3. Valoarea adăugată brută la nivel sectorial (inclusiv sectoarele industriale principale, sectorul construcțiilor, sectorul serviciilor și sectorul agriculturii) [milioane EUR]
 4. Numărul de gospodării [mii]
 5. Dimensiunea gospodăriilor [locuitori/gospodărie]
 6. Venitul disponibil al gospodăriilor [EUR]
 7. Numărul de călători-kilometri: toate modurile, și anume defalcate în transport rutier (separat pentru automobile și autobuze/autocare, dacă este posibil), feroviar, aerian și navigație internă (în cazurile în care este relevant) [milioane călători-km]
 8. Tone-kilometri în transportul de marfă: toate modurile, cu excepția transporturilor maritime internaționale, și anume defalcate în transport rutier, feroviar, aerian și navigație internă (căi navigabile interioare și transport maritim național) [milioane t-km]
 9. Prețurile de import pentru petrol, gaz și cărbune la nivel internațional [EUR/G] sau EUR/tep] pe baza recomandărilor Comisiei
 10. Prețul dioxidului de carbon în cadrul EU ETS [EUR/EUA] pe baza recomandărilor Comisiei
 11. Ipoteze privind cursul de schimb în EUR și în USD (dacă este cazul) [EUR/monedă și USD/monedă]
 12. Numărul de grade-zile pentru încălzire (Heating Degree Days – HDD)
 13. Numărul de grade-zile pentru răcire (Cooling Degree Days – CDD)
 14. Ipotezele de cost al tehnologiei utilizate în cadrul modelării, pentru principalele tehnologii relevante
2. Indicatori și bilanțuri energetice
- 2.1. Aprovizionarea cu energie
 1. Producția internă pe tip de combustibil (toate produsele energetice care sunt produse în cantități semnificative) [ktep]
 2. Importuri nete pe tip de combustibil (inclusiv energie electrică și separat pe importuri nete din interiorul și din afara UE) [ktep]
 3. Dependența de importuri din țări terțe [%]
 4. Principalele surse (țări) de import pentru principalii vectori energetici (inclusiv gaz și energie electrică)
 5. Consumul intern brut pe sursă de tip de combustibil (inclusiv combustibili solizi, toate produsele energetice: cărbune, țiței și produse petroliere, gaz natural, energie nucleară, energie electrică, energie termică derivată, energie din surse regenerabile, deșeuri) [ktep]
 - 2.2. Energie electrică și energie termică
 1. Producția brută de energie electrică [GWh]
 2. Producția brută de energie electrică per combustibil (toate produsele energetice) [GWh]
 3. Ponderele cogenerării de energie termică și de energie electrică în totalul producției de energie electrică și de energie termică [%]
 4. Capacitatea de producție a energiei electrice per sursă, inclusiv dezafectări și noi investiții [MW]
 5. Producerea de energie termică de către centralele termice
 6. Producerea de energie termică de către centralele de cogenerare, inclusiv căldura reziduală industrială
 7. Capacitățile de interconectare transfrontaliere pentru gaz și pentru energie electrică [definiție pentru energia electrică în concordanță cu rezultatele discuțiilor aflate în curs pe baza obiectivului de interconectare de 15 %] și ratele lor de utilizare prognozate
 - 2.3. Sectorul transformării
 1. Intrări de combustibil pentru producerea de energie termică (inclusiv combustibili solizi, petrol, gaz) [ktep]
 2. Intrări de combustibil pentru alte procese de conversie [ktep]

2.4. Consumul de energie

1. Consumul de energie primară și finală [ktep]
2. Consumul de energie finală per sector [inclusiv industrial, rezidențial, terțiar, al agriculturii și al transporturilor (defalcat între transportul de călători și cel de marfă, dacă sunt disponibile date)] [ktep]
3. Consumul de energie finală per combustibil (toate produsele energetice) [ktep]
4. Consumul neenergetic final [ktep]
5. Intensitatea energetică primară la nivelul economiei în ansamblu (consumul de energie primară per PIB [tep/EUR])
6. Intensitatea energetică finală per sector [inclusiv industrial, rezidențial, terțiar și al transporturilor (defalcat între transportul de călători și cel de marfă, dacă sunt disponibile date)]

2.5. Prețuri

1. Prețurile la energie electrică pe tip de sector utilizator (rezidențial, industrial, terțiar)
2. Prețurile cu amănuntul ale combustibililor la nivel național (inclusiv impozitele, pe sursă și pe sector) [EUR/ktep]

2.6. Investiții

Costurile investițiilor în sectoarele transformării, furnizării, transportului și distribuției energiei

2.7. Surse regenerabile

1. Consumul final brut de energie din surse regenerabile și ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie și per sector (energie electrică, încălzire și răcire, transporturi) și per tehnologie
2. Producția de energie electrică și de energie termică din surse regenerabile în clădiri; aceasta trebuie să includă, dacă sunt disponibile, date dezagregate cu privire la energia produsă, consumată și introdusă în rețea de sistemele solare fotovoltaice, sistemele termice solare, biomasă, pompele de căldură, sistemele geotermale, precum și de toate celelalte sisteme descentralizate de energie din surse regenerabile
3. După caz, alte traiectorii naționale, inclusiv pe termen lung sau sectoriale (ponderea biocombustibililor avansați și de origine alimentară, ponderea energiei din surse regenerabile în încălzirea centralizată, precum și energia din surse regenerabile produsă de orașe și de comunități de energie din surse regenerabile.

3. Indicatori privind emisiile și absorbțiile de GES

1. Emisiile de GES pe sector de politică (EU ETS, partajarea eforturilor și LULUCF)
2. Emisiile de GES pe sector IPCC și pe gaz (acolo unde este cazul, defalcate în EU ETS și sectoarele vizate de partajarea eforturilor) [tCO₂eq]
3. Intensitatea emisiilor de dioxid de carbon la nivelul economiei în ansamblu [tCO₂eq/PIB]
4. Indicatori privind emisiile de CO₂
 - (a) Intensitatea GES la nivelul producției interne de energie electrică și energie termică [tCO₂eq/MWh]
 - (b) Intensitatea GES la nivelul consumului de energie finală per sector [tCO₂eq/tep]
5. Parametri privind alte emisii decât cele de CO₂
 - (a) Zootehnie: vaci de lapte [1 000 de capete], alte bovine în afara vacilor de lapte [1 000 de capete], ovine [1 000 de capete], porcine [1 000 de capete], păsări de curte [1 000 de capete]
 - (b) Aportul de azot rezultat din aplicarea de îngrășăminte sintetice [kt azot]
 - (c) Aportul de azot rezultat din aplicarea de dejecții animaliere [kt azot]
 - (d) Azotul fixat prin culturi fixatoare de azot [kt azot]

- (e) Azotul din reziduurile de culturi agricole care rămân în sol [kt azot]
 - (f) Suprafața de soluri organice cultivate [hectare]
 - (g) Generarea de deșeuri municipale solide (DMS)
 - (h) Deșeurile municipale solide (DMS) care ajung în depozitele de deșeuri
 - (i) Procentul de CH₄ recuperat din cantitatea totală de CH₄ generată de depozitele de deșeuri [%]
-

ANEXA II

CONTRIBUȚIILE NAȚIONALE LA PONDEREA ENERGIEI DIN SURSE REGENERABILE ÎN CONSUMUL FINAL BRUT DE ENERGIE DIN 2030

1. Următoarea formulă orientativă reprezintă criteriile obiective menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (e) punctele (i)-(v), fiecare exprimat în puncte procentuale:
 - (a) obiectivul național obligatoriu al statului membru pentru 2020 stabilit în coloana a treia a tabelului din anexa I la Directiva (UE) 2018/2001;
 - (b) o contribuție forfetară (C_{forfetar});
 - (c) o contribuție bazată pe PIB-ul pe cap de locuitor (C_{PIB});
 - (d) o contribuție bazată pe potențial ($C_{\text{potențial}}$);
 - (e) o contribuție care reflectă nivelul de interconectare al statului membru (C_{interco}).
 2. C_{forfetar} este același pentru fiecare stat membru în parte. C_{forfetar} al tuturor statelor membre împreună contribuie în proporție de 30 % la diferența dintre obiectivele Uniunii pentru 2030 și 2020.
 3. C_{PIB} se alocă între statele membre pe baza indicelui Eurostat privind PIB-ul pe cap de locuitor raportat la media Uniunii în perioada 2013-2017, exprimat ca standard al puterii de cumpărare, unde indicele pentru fiecare stat membru în parte este limitat la 150 % din media Uniunii. C_{PIB} al tuturor statelor membre împreună contribuie în proporție de 30 % la diferența dintre obiectivele Uniunii pentru 2030 și 2020.
 4. $C_{\text{potențial}}$ se alocă între statele membre pe baza diferenței dintre ponderea SRE a unui stat membru în 2030 astfel cum este indicată în scenariul PRIMES și obiectivul său obligatoriu pentru 2020. $C_{\text{potențial}}$ al tuturor statelor membre împreună contribuie în proporție de 30 % la diferența dintre obiectivele Uniunii pentru 2030 și 2020.
 5. C_{interco} se alocă între statele membre pe baza unui indice al cotei de interconectare electrică raportat la media Uniunii în 2017, măsurat în ceea ce privește puterea de transfer netă în raport cu puterea totală instalată, unde indicele cotei de interconectare pentru fiecare stat membru în parte este limitat la 150 % din media Uniunii. C_{interco} al tuturor statelor membre împreună contribuie în proporție de 10 % la diferența dintre obiectivele Uniunii pentru 2030 și 2020.
-

ANEXA III

NOTIFICAREA MĂSURILOR ȘI A METODOLOGIILOR STATELOR MEMBRE PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A ARTICOLULUI 7 DIN DIRECTIVA 2012/27/UE

Statele membre notifică Comisiei metodologia lor detaliată propusă în conformitate cu punctul 5 din anexa V la Directiva 2012/27/UE pentru operarea schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și a măsurilor de politică alternativă menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6) din directiva respectivă.

1. Calcularea nivelului cerinței de economisire a energiei care trebuie îndeplinit pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030, arătând modul în care sunt luate în considerare următoarele elemente:
 - (a) consumul anual de energie finală, calculat ca medie pe perioada cea mai recentă de trei ani care precedă data de 1 ianuarie 2019 [în ktep];
 - (b) cantitatea totală cumulată de economii de energie la nivelul utilizării finale care trebuie realizate [în ktep], în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2012/27/UE;
 - (c) datele utilizate la calculul consumului de energie finală și sursele acestor date, inclusiv justificarea utilizării surselor statistice alternative și a oricăror diferențe dintre cantitățile rezultate (dacă se folosesc alte surse decât Eurostat);

2. Statele membre care decid să utilizeze oricare dintre posibilitățile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2012/27/UE notifică și calculul nivelului cerinței de economisire a energiei care trebuie atins pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030, arătând modul în care sunt luate în considerare și următoarele elemente:
 - (a) rata lor anuală de economisire;
 - (b) baza lor de calcul și energia utilizată în transporturi, în total sau parțial, care a fost exclusă din calcul [în ktep];
 - (c) cantitatea calculată cumulată de economii de energie pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030 [înainte de aplicarea opțiunilor menționate la articolul 7 alineatul (4) literele (b)-(g) din Directiva 2012/27/UE] [în ktep];
 - (d) aplicarea opțiunilor menționate la articolul 7 alineatul (4) literele (b)-(g) din Directiva 2012/27/UE:
 - (i) consumul de energie finală utilizată în activitățile industriale [în ktep] enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, care a fost exclus din calcul în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2012/27/UE;
 - (ii) cantitatea economiilor de energie [în ktep] realizate în sectoarele transformării, distribuției și transportului de energie, incluzând infrastructura de încălzire și răcire centralizată eficientă, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2012/27/UE;
 - (iii) cantitatea economiilor de energie [în ktep] rezultate din acțiuni individuale nou puse în aplicare începând de la 31 decembrie 2008, care continuă să aibă impact în 2020 și după aceea, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (d) din Directiva 2012/27/UE;
 - (iv) cantitatea economiilor de energie [în ktep] care decurg din măsurile de politică, cu condiția să se poată demonstra că aceste măsuri de politică au drept rezultat acțiuni individuale efectuate după 1 ianuarie 2018 și până la 31 decembrie 2020, care asigură economii după 31 decembrie 2020, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (e) din Directiva 2012/27/UE;
 - (v) cantitatea energiei produse [în ktep] pe sau în clădirile pentru uz propriu ca urmare a măsurilor de politică ce promovează instalarea de noi tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (f) din Directiva 2012/27/UE;
 - (vi) cantitatea de economii de energie [în ktep] care depășesc cantitatea cumulată de economii de energie obligatorii pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020, pe care statele membre o iau în calcul pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (g) din Directiva 2012/27/UE;
 - (e) cantitatea cumulată totală de economii de energie [după aplicarea opțiunilor menționate la articolul 7 alineatul (4) literele (b)-(g) din Directiva 2012/27/UE].

3. Măsuri de politică în vederea îndeplinirii cerinței de economisire menționate la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE:

3.1. Schemele de obligații în materie de eficiență energetică menționate la articolul 7a din Directiva 2012/27/UE:

- (a) descrierea schemei de obligații în materie de eficiență energetică;
- (b) cantitatea cumulată și anuală preconizată a economiilor și durata perioadei (perioadelor) de obligație;
- (c) părțile obligate și responsabilitățile acestora;
- (d) sectoarele țintă;
- (e) acțiunile eligibile prevăzute în cadrul măsurii;
- (f) informații cu privire la aplicarea următoarelor dispoziții din Directiva 2012/27/UE:
 - (i) dacă este cazul, acțiuni specifice, ponderea economiilor care trebuie realizate în gospodăriile afectate de sărăcia energetică, în conformitate cu articolul 7 alineatul (11);
 - (ii) economiile realizate de furnizorii de servicii energetice sau de alte părți terțe în conformitate cu articolul 7a alineatul (6) litera (a);
 - (iii) „constituirea de rezerve și împrumuturile” în conformitate cu articolul 7a alineatul (6) litera (b);
- (g) după caz, informații privind tranzacționarea economiilor de energie.

3.2 Măsurile alternative menționate la articolul 7b și la articolul 20 alineatul (6) din Directiva 2012/27/UE (cu excepția impozitării):

- (a) tipul de măsură de politică;
- (b) scurtă descriere a măsurii de politică, inclusiv caracteristicile de concepție, pentru fiecare măsură de politică notificată;
- (c) cantitatea totală cumulată și anuală preconizată a economiilor pentru fiecare măsură și/sau cantitatea de economii de energie în raport cu orice perioade intermediare;
- (d) autoritățile publice responsabile cu punerea în aplicare, părțile participante sau părțile mandatate și responsabilitățile acestora în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurii sau a măsurilor de politică;
- (e) sectoarele țintă;
- (f) acțiunile eligibile prevăzute în cadrul măsurii;
- (g) dacă este cazul, măsuri de politică sau acțiuni individuale specifice care vizează sărăcia energetică.

3.3 Informații cu privire la măsurile de impozitare:

- (a) scurtă descriere a măsurii de impozitare;
- (b) durata măsurii de impozitare;
- (c) autoritatea publică de punere în aplicare;
- (d) cantitatea cumulată și anuală preconizată a economiilor pentru fiecare măsură;
- (e) sectoarele-țintă și segmentul de contribuabili;
- (f) metodologia de calcul, inclusiv ce elasticități ale prețurilor sunt utilizate și cum au fost stabilite, în conformitate cu punctul 4 din anexa V la Directiva 2012/27/UE.

4. Metodologia de calcul pentru măsurile notificate în temeiul articolelor 7a și 7b și a articolului 20 alineatul (6) din Directiva 2012/27/UE (cu excepția măsurilor de impozitare):

- (a) metodele de măsurare utilizate, menționate în punctul 1 din anexa V la Directiva 2012/27/UE;
- (b) metoda de exprimare a economiilor de energie (economiele de energie primară sau finală);
- (c) duratele de viață ale măsurilor, rata de scădere a economiilor în timp și abordarea utilizată pentru a ține seama de durata de viață a economiilor;
- (d) scurtă descriere a metodologiei de calcul, inclusiv a modului în care se asigură aditionalitatea și importanța economiilor și ce metodologii și criterii de referință sunt folosite pentru economiile preconizate și gradate;

- (e) informații cu privire la modul în care sunt abordate posibilele suprapuneri între măsuri și acțiunile individuale pentru a se evita dubla contorizare a economiilor de energie;
- (f) după caz, variațiile climatice și abordarea utilizată.

5. Monitorizare și verificare

- (a) scurtă descriere a sistemului de monitorizare și de verificare și a procesului de verificare;
 - (b) autoritatea publică de punere în aplicare și principalele responsabilități ale acesteia în ceea ce privește sistemul de monitorizare și de verificare în legătură cu schema de obligații în materie de eficiență energetică sau măsurile alternative;
 - (c) independența monitorizării și a verificării față de părțile obligate, participante sau mandatate;
 - (d) o parte semnificativă din punct de vedere statistic a măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice, precum și proporțiile și criteriile utilizate pentru a defini și a selecta un eșantion reprezentativ;
 - (e) obligațiile de raportare ale părților obligate (economii de energie realizate de fiecare parte obligată sau de fiecare subcategorie de părți obligate, precum și economiile totale realizate în cadrul schemei);
 - (f) publicarea economiilor de energie realizate (în fiecare an) în cadrul schemei de obligații în materie de eficiență energetică și al măsurilor alternative;
 - (g) informații despre dreptul statelor membre privind sancțiunile care trebuie aplicate în caz de neconformitate;
 - (h) informații privind măsurile de politică prevăzute în cazul în care progresele nu sunt satisfăcătoare.
-

ANEXA IV

CADRUL GENERAL PENTRU STRATEGIILE PE TERMEN LUNG**1. PREZENTARE GENERALĂ ȘI PROCESUL DE ELABORARE A STRATEGIILOR**

- 1.1. Rezumat
- 1.2. Contextul juridic și contextul politicii
- 1.3. Consultarea publică

2. CONȚINUT**2.1. REDUCERILE TOTALE ALE EMISIILOR DE GES ȘI SPORIREA ABSORBȚIILOR DE CĂTRE ABSORBANȚI**

- 2.1.1. Reducerile preconizate ale emisiilor și sporirea absorbțiilor până în 2050
- 2.1.2. Obiectivul național pentru 2030 și, dacă există, după 2030 și etapele orientative pentru 2040 și 2050
- 2.1.3. Politici și măsuri de adaptare

2.2. ENERGIA DIN SURSE REGENERABILE

- 2.2.1 În măsura în care este fezabil, ponderea estimată probabilă a energiei din surse regenerabile în consumul de energie finală până în 2050

2.3. EFICIENȚA ENERGETICĂ

- 2.3.1. În măsura în care este fezabil, consumul estimat probabil de energie până în 2050

2.4. CONȚINUT LEGAT ÎN MOD SPECIFIC DE SECTOR**2.4.1. Sistemul energetic**

- 2.4.1.1. Traectoria sau intervalul vizat sau probabil al emisiilor în viitor
- 2.4.1.2. Descrierea generală a principalilor factori care contribuie la îmbunătățirea eficienței energetice, a flexibilității cererii și a consumului de energie, precum și evoluția acestora din 2021 și ulterior

2.4.2. Industria

- 2.4.2.1. Reducerile preconizate ale emisiilor în funcție de sector și cererea preconizată de energie
- 2.4.2.2. Viziunea de ansamblu asupra politicilor, măsurilor și planurilor existente pentru decarbonizare, descrise la partea 1 secțiunea A punctul 2.1 din anexa I

2.4.3. Transport

- 2.4.3.1. Emisiile și sursele de energie preconizate, defalcate în funcție de tipul de transport (de exemplu transportul cu autoturisme și camionete, transportul rutier cu vehicule grele, transportul maritim, transportul aerian, transportul feroviar)
- 2.4.3.2. Opțiunile în materie de decarbonizare

2.4.4. Agricultură și exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura (LULUCF)

- 2.4.4.1. În măsura în care este fezabil, emisiile preconizate defalcate pe surse și pe fiecare tip de GES
- 2.4.4.2. Opțiunile de reducere a emisiilor avute în vedere
- 2.4.4.3. Legăturile cu politicile agricole și de dezvoltare rurală

3. FINANȚARE

- 3.1. Estimări privind investițiile necesare
- 3.2. Politicile și măsurile privind activitățile de cercetare, dezvoltare și inovare conexe

4. EVALUAREA DE IMPACT A ASPECTELOR SOCIOECONOMICE
 5. ANEXE (dacă este necesar)
 - 5.1. Detalii privind modelarea (inclusiv ipotezele) și/sau analize, indicatori etc.
-

ANEXA V

INFORMAȚII PRIVIND INVENTARELE DE GES

Partea 1

Informații care trebuie incluse în rapoartele menționate la articolul 26 alineatul (3):

- (a) emisiile antropice de GES enumerate în partea 2 din prezenta anexă și emisiile antropice de GES menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/842 pentru anul X-2;
- (b) datele cu privire la emisiile antropice de monoxid de carbon (CO), de dioxid de sulf (SO₂), de oxizi de azot (NO_x) și de compuși organici volatili, consecvente cu datele raportate deja în temeiul articolului 8 din Directiva (UE) 2016/2284 pentru anul X-2;
- (c) emisiile antropice de GES în funcție de surse și absorbțiile de CO₂ în funcție de absorbanții care rezultă din LULUCF, pentru anul X-2, în conformitate cu metodologiile specificate în partea 3 din prezenta anexă. Aceste date trebuie să fie de asemenea relevante pentru raportul de conformitate în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/841;
- (d) orice modificări ale informațiilor menționate la literele (a), (b) și (c) referitoare la anii cuprinși între anul sau perioada de referință relevantă și anul X-3, indicând motivele respectivelor modificări;
- (e) informații privind indicatorii, conform celor stabilite în partea 4 din prezenta anexă, pentru anul X-2;
- (f) informații sintetizate privind transferurile încheiate în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2018/842 și al articolelor 12 și 13 din Regulamentul (UE) 2018/841, pentru anul X-1;
- (g) informații cu privire la măsurile luate în vederea îmbunătățirii estimărilor referitoare la inventare, în special în domeniul de inventar care au făcut obiectul unor modificări sau recomandări în urma evaluărilor de către experți;
- (h) alocarea reală sau estimată a emisiilor verificate raportate de operatorii de instalații în temeiul Directivei 2003/87/CE către categoriile de surse din inventarul național al GES și raportul dintre aceste emisii verificate și totalul emisiilor de GES raportate în cadrul respectivelor categorii de surse, pentru anul X-2;
- (i) în cazurile în care este relevant, rezultatele verificărilor efectuate în ceea ce privește consecvența emisiilor raportate în inventarele de GES, pentru anul X-2, cu emisiile verificate raportate în temeiul Directivei 2003/87/CE;
- (j) în cazurile în care este relevant, rezultatele verificărilor efectuate în ceea ce privește consecvența datelor folosite pentru estimarea emisiilor în pregătirea inventarelor de GES, pentru anul X-2, cu:
 - (i) datele folosite la întocmirea inventarelor de poluanți atmosferici în temeiul Directivei (UE) 2016/2284;
 - (ii) datele raportate în temeiul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 și al anexei VII la respectivul regulament;
 - (iii) datele privind energia raportate în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 și al anexei B la respectivul regulament;
- (k) o descriere a modificărilor aduse sistemului național de inventariere, dacă există;
- (l) o descriere a modificărilor aduse registrului național, dacă există;
- (m) informații cu privire la planurile de asigurare a calității și de control al calității, o evaluare generală a gradului de incertitudine, o evaluare generală a gradului de exhaustivitate și orice alte elemente ale raportului privind inventarul național al GES necesare pentru pregătirea raportului privind inventarul GES la nivelul Uniunii;
- (n) informații cu privire la intențiile statelor membre de a utiliza flexibilitățile prevăzute la articolul 5 alineatele (4) și (5) și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/842 și cu privire la utilizarea veniturilor în temeiul articolului 5 alineatul (6) din respectivul regulament.

Un stat membru poate solicita să îi fie acordată de către Comisie o derogare de la primul paragraf litera (c) pentru a aplica o metodologie diferită de cea specificată în partea 3 din prezenta anexă, în cazul în care îmbunătățirea necesară a metodologiei nu poate fi realizată în timp util pentru a fi luată în considerare la inventarele GES pentru perioada 2021-2030 sau în cazul în care costul îmbunătățirii metodologiei ar fi disproporționat de mare în raport cu beneficiile aduse de aplicarea unei astfel de metodologii în vederea îmbunătățirii contabilizării emisiilor și absorbțiilor din cauza importanței reduse a emisiilor și a absorbțiilor din rezervoarele de carbon în cauză. Statele membre care doresc să beneficieze de această derogare transmit Comisiei o cerere motivată până la 31 decembrie 2020, indicând termenul până la care ar putea fi pusă în aplicare îmbunătățirea metodologiei, sau metodologia alternativă propusă, sau ambele, precum și o evaluare a impactului potențial asupra exactității contabilizării. Comisia poate solicita transmiterea de informații suplimentare într-un termen rezonabil specificat. În cazul în care Comisia consideră că cererea este întemeiată, aceasta acordă derogarea. În cazul în care Comisia respinge cererea, aceasta își motivează decizia.

Partea 2

GES vizate sunt:

Dioxidul de carbon (CO₂)

Metanul (CH₄)

Oxidul de azot (N₂O)

Hexafluorura de sulf (SF₆)

Trifluorura de azot (NF₃)

Hidrofluorocarburii (HFC-uri):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCH₂CF₂CF₃ sau (C₅H₂F₁₀)

Perfluorocarburii (PFC-uri):

— PFC-14, Perfluorometan, CF₄

— PFC-116, Perfluoroetan, C₂F₆

— PFC-218, Perfluoropropan, C₃F₈

— PFC-318, Perfluorociclobutan, c-C₄F₈

— Perfluorociclopropan c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, Perfluorobutan, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, Perfluoropentan, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, Perfluorohexan, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

Partea 3**Metodologii pentru monitorizarea și raportarea în sectorul LULUCF**

Date explicite la nivel geografic privind transformarea destinației terenurilor în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

Metodologia de nivelul 1 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

În cazul emisiilor și al absorbțiilor pentru un rezervor de carbon care reprezintă cel puțin 25-30 % din emisiile sau absorbțiile dintr-o categorie de surse sau de absorbanți ce constituie o prioritate în sistemul național de inventariere al unui stat membru, deoarece estimarea sa are o influență semnificativă asupra inventarului total de GES al unei țări în ceea ce privește nivelul absolut al emisiilor și absorbțiilor, tendința înregistrată la nivelul emisiilor și al absorbțiilor sau incertitudinea emisiilor și a absorbțiilor din categoriile de destinație a terenurilor, cel puțin metodologia de nivelul 2 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

Statele membre sunt încurajate să aplice metodologia de nivelul 3, în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

Partea 4

Indicatori de inventar

Denumirea indicatorului	Indicator
TRANSFORMARE B0	Emisii specifice de CO ₂ ale centralelor electrice publice și ale autoproducătorilor, t/TJ Emisiile de CO ₂ generate de centralele termice publice și ale autoproducătorilor, kt împărțite la toate produsele — producția centralelor termice publice și ale autoproducătorilor, PJ
TRANSFORMARE E0	Emisii specifice de CO ₂ ale centralelor autoproducătorilor, t/TJ Emisiile de CO ₂ generate de autoproducători, kt împărțite la toate produsele, producția centralelor termice ale autoproducătorilor, PJ
INDUSTRIE A1.1	Intensitatea totală a emisiilor de CO ₂ – industria siderurgică, t/milioane EUR Emisiile totale de CO ₂ din industria siderurgică, kt împărțite la valoarea adăugată brută – industria siderurgică
INDUSTRIE A1.2	Intensitatea emisiilor de CO ₂ legate de energie — industria chimică, t/milioane EUR Emisiile de CO ₂ legate de energie din industria chimică, kt împărțite la valoarea adăugată brută – industria chimică
INDUSTRIE A1.3	Intensitatea emisiilor de CO ₂ legate de energie — industria sticlei, a ceramicii și a materialelor de construcții, t/milioane EUR Emisiile de CO ₂ legate de energie din industria sticlei, a ceramicii și a materialelor de construcții, kt împărțite la valoarea adăugată brută – industria sticlei, a ceramicii și a materialelor de construcții
INDUSTRIE A1.4	Intensitatea emisiilor de CO ₂ legate de energie — industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, t/milioane EUR Emisiile de CO ₂ legate de energie din industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, kt împărțite la valoarea adăugată brută – industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, milioane EUR (EC95)
INDUSTRIE A1.5	Intensitatea emisiilor de CO ₂ legate de energie — industria hârtiei și industria poligrafică, t/milioane EUR, Emisiile de CO ₂ legate de energie din industria hârtiei și din industria poligrafică, kt - valoare adăugată brută — industria hârtiei și industria poligrafică, milioane EUR (EC95)
GOSPODĂRII A0	Emisiile specifice de CO ₂ ale gospodăriilor provenite din încălzirea spațiilor, t/m ² Emisiile de CO ₂ ale gospodăriilor provenite din încălzirea spațiilor, împărțite la suprafața locuințelor ocupate permanent, milioane m ²
SERVICII B0	Emisiile specifice de CO ₂ ale sectorului comercial și instituțional provenite din încălzirea spațiilor, kg/m ² Emisiile de CO ₂ provenite din încălzirea spațiilor în sectorul comercial și instituțional, kt împărțite la suprafața clădirilor de servicii, milioane m ²
TRANSPORTURI B0	Emisiile specifice de CO ₂ legate de consumul de motorină al autoturismelor, g/100 km
TRANSPORTURI B0	Emisii specifice de CO ₂ legate de consumul de benzină al autoturismelor, g/100 km

ANEXA VI

INFORMAȚII PRIVIND POLITICILE ȘI MĂSURILE ÎN DOMENIUL EMISIILOR DE GES

Informații care trebuie incluse în rapoartele menționate la articolul 18:

- (a) o descriere a sistemului național de raportare privind politicile și măsurile, sau grupurile de măsuri, precum și de raportare a prognozelor referitoare la emisiile antropice de către surse și la absorbțiile de către absorbanți ale GES în temeiul articolului 39 alineatul (1) sau informații cu privire la orice modificare adusă sistemului respectiv dacă a fost deja prezentată o astfel de descriere;
- (b) actualizări relevante pentru strategiile pe termen lung menționate la articolul 15 și progresele înregistrate în punerea în aplicare a strategiilor respective;
- (c) informații cu privire la politicile și la măsurile sau grupurile de măsuri naționale, precum și cu privire la punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor sau grupurilor de măsuri ale Uniunii care limitează sau reduc emisiile de către surse ori sporesc gradul de absorbție de către absorbanți ale GES, prezentate sectorial și organizate pe gazele sau grupurile de gaze (HFC-uri și PFC-uri) enumerate în partea 2 din anexa V. Informațiile respective fac trimitere la politicile naționale sau ale Uniunii aplicabile și relevante și includ:
 - (i) obiectivul politicii sau al măsurii și o scurtă descriere a politicii sau a măsurii;
 - (ii) tipul de instrument de politică;
 - (iii) stadiul punerii în aplicare a politicii sau a măsurii ori a grupului de măsuri;
 - (iv) indicatori utilizați pentru monitorizarea și evaluarea progreselor în timp;
 - (v) dacă sunt disponibile, estimări cantitative privind efectele asupra emisiilor de către surse și a absorbțiilor de către absorbanți ale GES, defalcate în:
 - rezultatele evaluărilor *ex ante* ale efectelor fiecărei politici și măsuri sau ale grupurilor de politici și măsuri în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice. Se furnizează estimări pentru o succesiune de patru ani viitori care se termină cu 0 sau cu 5, imediat următorii anului de raportare, făcând distincție între emisiile de GES reglementate de Directiva 2003/87/CE, cele reglementate de Regulamentul (UE) 2018/842 și cele reglementate de Regulamentul (UE) 2018/841;
 - rezultatele evaluărilor *ex post* ale efectelor fiecărei politici și măsuri sau ale grupurilor de politici și măsuri în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice, dacă sunt disponibile, făcând distincție între emisiile de GES reglementate de Directiva 2003/87/CE, cele reglementate de Regulamentul (UE) 2018/842 și cele reglementate de Regulamentul (UE) 2018/841;
 - (vi) estimări disponibile privind costurile și beneficiile preconizate ale politicilor și măsurilor, precum și estimări privind costurile și beneficiile realizate ale politicilor și măsurilor;
 - (vii) toate trimerile existente la evaluările costurilor și efectelor politicilor și măsurilor naționale, la informațiile privind punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor Uniunii care limitează sau reduc emisiile de către surse sau sporesc absorbțiile de către absorbanți ale GES, precum și la rapoartele tehnice care stau la baza acestora;
 - (viii) o evaluare a contribuției politicii sau măsurii la realizarea strategiei pe termen lung menționată la articolul 15;
- (d) informații cu privire la politicile și măsurile sau grupurile de măsuri naționale suplimentare planificate care sunt avute în vedere pentru limitarea emisiilor de GES dincolo de angajamentele statelor membre asumate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842 și al Regulamentului (UE) 2018/841;
- (e) informații privind legăturile dintre diferitele politici și măsuri sau grupuri de măsuri raportate în temeiul literei (c) și modul în care aceste politici și măsuri sau grupuri de măsuri contribuie la diferite scenarii de prognoze.

ANEXA VII

INFORMAȚII REFERITOARE LA PROGNOZELE ÎN DOMENIUL EMISIILOR DE GES

Informații care trebuie incluse în rapoartele menționate la articolul 18:

- (a) prognozele fără măsuri, atunci când sunt disponibile, prognozele cu măsuri și, dacă sunt disponibile, prognozele cu măsuri suplimentare;
 - (b) prognozele totale referitoare la GES și estimări separate privind emisiile de GES prognozate pentru sursele de emisii reglementate de Directiva 2003/87/CE și de Regulamentul (UE) 2018/842 și prognozele referitoare la emisii de către surse și la absorbții de către absorbanți în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841;
 - (c) impactul politicilor și al măsurilor identificate în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (a). În cazul în care astfel de politici și măsuri nu sunt incluse, acest fapt trebuie menționat și explicat în mod clar;
 - (d) rezultatele analizei de sensibilitate realizate pentru prognoze și informații cu privire la modelele și la parametrii utilizați;
 - (e) toate trimiterile relevante la evaluarea și la rapoartele tehnice care stau la baza prognozelor menționate la articolul 18 alineatul (4).
-

ANEXA VIII

INFORMAȚII PRIVIND ACȚIUNILE NAȚIONALE DE ADAPTARE, SPRIJINUL FINANCIAR ȘI TEHNOLOGIC ACORDAT ȚĂRILOR ÎN CURS DE DEZVOLTARE ȘI VENITURILE DIN LICITAȚII**Partea 1****Raportarea cu privire la acțiunile de adaptare**

Informații care trebuie incluse în rapoartele menționate la articolul 19 alineatul (1):

- (a) principalele obiective și cadrul instituțional pentru adaptare;
- (b) prognozele referitoare la schimbările climatice, inclusiv condițiile meteorologice extreme, efectele schimbărilor climatice, evaluarea vulnerabilității și a riscurilor legate de schimbările climatice și principalele pericole climatice;
- (c) capacitatea de adaptare;
- (d) planurile și strategiile de adaptare;
- (e) cadrul de monitorizare și de evaluare;
- (f) progresele realizate în ceea ce privește punerea în aplicare, inclusiv bunele practici și schimbările aduse guvernancei.

Partea 2**Raportarea cu privire la sprijinul acordat țărilor în curs de dezvoltare**

Informații care trebuie incluse în rapoartele menționate la articolul 19 alineatul (3):

- (a) informații privind sprijinul financiar angajat și acordat țărilor în curs de dezvoltare pentru anul X-1, inclusiv:
 - (i) informații cantitative privind resursele financiare publice și mobilizate de statul membru. Informațiile privind fluxurile financiare trebuie să fie bazate pe așa-numiții „markeri Rio” privind sprijinul pentru atenuarea schimbărilor climatice și sprijinul pentru adaptarea la schimbările climatice, precum și alte sisteme de urmărire introduse de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al OCDE;
 - (ii) informații metodologice calitative care explică metoda folosită pentru a calcula informațiile cantitative, inclusiv o explicație a metodologiei de cuantificare a datelor și, acolo unde este cazul, alte informații privind definițiile și metodologiile folosite pentru determinarea cifrelor, în special pentru informațiile raportate cu privire la fluxurile financiare;
 - (iii) informațiile disponibile cu privire la activitățile statelor membre legate de proiectele de transfer tehnologic și de proiectele de consolidare a capacităților, finanțate din fonduri publice, pentru țările în curs de dezvoltare, în temeiul CCONUSC, inclusiv dacă tehnologia transferată sau proiectul de consolidare a capacităților a fost folosit (ă) pentru atenuarea efectelor schimbărilor climatice sau pentru adaptarea la acestea, țara beneficiară, cuantumul sprijinului acordat, dacă este posibil, și tipul de tehnologie transferată sau de proiect de consolidare a capacităților;
- (b) informații disponibile pentru anul X și pentru anii următori cu privire la activitățile de furnizare a sprijinului planificate, inclusiv informații cu privire la activitățile planificate legate de proiecte de transfer tehnologic și de proiecte de consolidare a capacităților, finanțate din fonduri publice, pentru țările în curs de dezvoltare, în temeiul CCONUSC, și cu privire la tehnologiile care urmează să fie transferate și la proiectele de consolidare a capacităților, inclusiv dacă tehnologia transferată sau proiectul de consolidare a capacităților este destinat(ă) pentru atenuarea efectelor schimbărilor climatice sau pentru adaptarea la acestea, țara beneficiară, cuantumul sprijinului acordat, dacă este posibil, și tipul de tehnologie transferată sau de proiect de consolidare a capacităților.

Partea 3**Raportarea cu privire la veniturile obținute din licitații**

Informații care trebuie incluse în rapoartele menționate la articolul 19 alineatul (2):

- (a) informații cu privire la folosirea, în decursul anului X-1, a veniturilor generate de statul membru prin licitarea certificatelor în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, inclusiv informații privind veniturile de acest gen care au fost folosite pentru unul sau mai multe dintre scopurile specificate la articolul 10 alineatul (3) din directiva respectivă sau echivalentul în valoare financiară al acestor venituri, precum și măsurile luate în temeiul articolului respectiv;

- (b) informații cu privire la folosirea, conform deciziei statului membru, a tuturor veniturilor generate de statul membru prin licitarea certificatelor pentru aviație în temeiul articolului 3d alineatul (1) sau (2) din Directiva 2003/87/CE; aceste informații se furnizează în conformitate cu articolul 3d alineatul (4) din directiva respectivă;

Veniturile generate din licitații și neplătite la momentul în care un stat membru prezintă Comisiei un raport în temeiul articolului 19 alineatul (2) sunt cuantificate și raportate în rapoartele pentru anii următori.

ANEXA IX

OBLIGAȚII DE RAPORTARE SUPLIMENTARE

Partea 1

Obligații de raportare suplimentare în domeniul energiei din surse regenerabile

Trebuie incluse următoarele informații suplimentare, cu excepția cazului în care se prevede altfel, în conformitate cu articolul 20 litera (c):

- (a) funcționarea sistemului de garanții de origine pentru energie electrică, gaz și încălzire și răcire din surse regenerabile de energie, nivelurile de eliberare și de anulare a garanțiilor de origine și consumul anual național de energie din surse regenerabile rezultat, precum și măsurile luate pentru a se asigura fiabilitatea sistemului și protecția sa împotriva fraudelor;
- (b) cantitățile de biocombustibili, biogaze, combustibili de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi, combustibili pe bază de carbon reciclat și de energie electrică din surse regenerabile consumate în sectorul transporturilor și, dacă este relevant, performanța lor din punctul de vedere al economisirii gazelor cu efect de seră, făcând distincția între combustibilii produși din diferite tipuri de culturi alimentare sau furajere și fiecare tip de materie primă enumerată în anexa IX la Directiva (UE) 2018/2001;
- (c) evoluțiile în ceea ce privește disponibilitatea, originea și utilizarea resurselor de biomasă în scopuri energetice;
- (d) modificările survenite în ceea ce privește prețurile produselor și destinația terenurilor în cadrul statului membru asociate cu intensificarea utilizării biomasei și a altor forme de energie din surse regenerabile pe teritoriul său;
- (e) excedentul de producție de energie din surse regenerabile estimat care ar putea fi transferat către alte state membre astfel încât acestea să respecte articolul 3 alineatul (3) din Directiva (UE) 2018/2001 și să realizeze contribuțiile și traiectoriile naționale menționate la articolul 4 litera (a) punctul 2 din prezentul regulament;
- (f) dacă este cazul, cererea estimată de energie din surse regenerabile care trebuie satisfăcută altfel decât prin producție internă până în 2030, inclusiv materia primă de biomasă importată;
- (g) evoluția tehnologică și utilizarea biocombustibililor produși din materiile prime enumerate în anexa IX la Directiva (UE) 2018/2001;
- (h) dacă sunt disponibile date, impactul estimat al producției sau utilizării de biocombustibili, de biolichide și de combustibili din biomasă asupra biodiversității, a resurselor de apă, a disponibilității și calității apei, a calității solurilor și a aerului în cadrul statului membru;
- (i) cazurile observate de fraudă în lanțul de custodie al biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă;
- (j) informații privind modul în care s-a estimat ponderea deșeurilor biodegradabile în deșeurile utilizate la producerea de energie și ce măsuri au fost luate pentru a îmbunătăți și a verifica aceste estimări;
- (k) producția de energie electrică și de energie termică din surse regenerabile în clădiri, inclusiv date dezaggregate cu privire la energia produsă, consumată și introdusă în rețea de sistemele solare fotovoltaice, sistemele termice solare, biomasă, pompele de căldură, sistemele geotermale, precum și orice alte sisteme descentralizate de energie din surse regenerabile;
- (l) dacă este cazul, ponderea energiei din surse regenerabile în încălzirea centralizată, precum și energia din surse regenerabile produsă de orașe și de comunități de energie din surse regenerabile;
- (m) oferta primară de biomasă solidă [în 1 000 m³, cu excepția punctului 1 litera (b) subpunctul (iii), care se exprimă în tone]
 - (1) biomasa forestieră utilizată pentru producerea de energie (producție internă și import)
 - (a) biomasa primară de origine forestieră utilizată direct pentru producerea de energie
 - (i) dacă sunt disponibile date, crengi și vârfuri de copaci (raportarea este voluntară)
 - (ii) dacă este cazul, buturugi (raportarea este voluntară)
 - (iii) lemn rotund (defalcat în lemn rotund industrial și lemn de foc)
 - (b) dacă este cazul, coproduse ale industriei forestiere utilizate direct pentru energie
 - (i) dacă este cazul, scoarță
 - (ii) așchii, rumeguș și alte particule de lemn
 - (iii) dacă este cazul, leșie neagră și ulei de tal brut

- (c) dacă este cazul, lemn post-consum utilizat direct pentru producerea de energie
- (d) combustibil pe bază de lemn prelucrat, produs din materii prime care nu se regăsesc la punctul 1 litera (a), (b) sau (c):
 - (i) dacă este cazul, cărbune de lemn
 - (ii) pelete din lemn și brichete din lemn
- (2) dacă sunt disponibile date, biomasa agricolă utilizată pentru producerea de energie (producție internă, import și export)
 - (a) culturi energetice pentru energie electrică sau energie termică (inclusiv speciile forestiere cu ciclu scurt de producție)
 - (b) reziduuri de culturi agricole pentru energie electrică sau energie termică
- (3) dacă sunt disponibile date, biomasa din deșeurile organice pentru producerea de energie (producție internă, import și export)
 - (a) fracția organică din deșeurile industriale
 - (b) fracția organică din deșeurile municipale
 - (c) nămoluri reziduale
- (n) consumul de energie finală din biomasă solidă (cantitatea de biomasă solidă utilizată pentru producerea de energie în următoarele sectoare):
 - (1) sectorul energetic
 - (a) energie electrică
 - (b) producerea combinată de energie electrică și de energie termică
 - (c) energie termică
 - (2) sectorul industrial, la nivel intern (energie electrică, CHP și energie termică consumate și autoproduse)
 - (3) consumul final direct în sectorul rezidențial
 - (4) altele

Partea 2

Obligații de raportare suplimentare în domeniul eficienței energetice

În domeniul eficienței energetice, trebuie incluse următoarele informații suplimentare în temeiul articolului 21 litera (c):

- (a) principalele politici, măsuri, măsuri de finanțare și programe legislative și nelegislative puse în aplicare în anul X-2 și X-1 (X fiind anul în care trebuie prezentat raportul) pentru îndeplinirea obiectivelor menționate articolului 4 litera (b), care promovează piețele de servicii energetice și îmbunătățesc performanța energetică a clădirilor, măsuri pentru utilizarea potențialului de eficiență energetică al infrastructurii de energie electrică și de gaz și al încălzirii și răcirii, pentru îmbunătățirea informării și a categorisirii, alte măsuri de promovare a eficienței energetice;
- (b) cantitatea cumulată a economiilor de energie obținute prin articolul 7 din Directiva 2012/27/UE în anii X-3 și X-2;
- (c) cantitatea economiilor realizate prin măsuri de politică ce vizează reducerea sărăciei energetice, în conformitate cu articolul 7 alineatul (11) din Directiva 2012/27/UE;
- (d) dacă este cazul, cantitatea de economii realizate în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2012/27/UE;
- (e) progresul din fiecare sector și motivele pentru care consumul de energie a rămas stabil sau a crescut în anul X-3 și X-2 în sectoarele cu consum de energie finală;
- (f) suprafața totală a clădirilor cu o suprafață totală utilă de peste 250 m² deținute și ocupate de administrația centrală a statului membru care, la data de 1 ianuarie a anului X-2 și X-1, nu îndeplineau cerințele privind performanța energetică menționate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE;
- (g) suprafața totală a clădirilor încălzite și/sau răcite deținute și ocupate de administrația centrală a statului membru care a fost renovată în anul X-3 și X-2, menționată la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE, sau cantitatea de economii de energie în clădirile eligibile deținute și ocupate de administrația centrală a statului membru, menționată la articolul 5 alineatul (6) din Directiva 2012/27/UE;
- (h) numărul auditurilor energetice efectuate în anul X-3 și X-2. În plus, numărul total estimat de întreprinderi mari de pe teritoriul statului membru cărora li se aplică articolul 8 alineatul (4) din Directiva 2012/27/UE și numărul auditurilor energetice efectuate în întreprinderile respective în anul X-3 și X-2;

- (i) factorul de energie primară național aplicat pentru energia electrică și o justificare dacă acesta este diferit de coeficientul implicit menționat în nota de subsol (3) din anexa IV la Directiva 2012/27/UE;
 - (j) numărul și suprafața clădirilor noi și renovate al căror consum de energie este aproape egal cu zero în anul X-2 și X-1, prevăzute la articolul 9 din Directiva 2010/31/UE, pe baza unor eșantioane statistice, dacă este necesar;
 - (k) linkul de internet către site-ul web unde poate fi accesată lista sau interfața furnizorilor de servicii energetice menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2012/27/UE.
-

ANEXA X

RAPORT PRIVIND DURABILITATEA BIOENERGIEI LA NIVELUL UNIUNII

Raportul privind durabilitatea bioenergiei în UE referitor la energia produsă din biomasă, care urmează să fie adoptat la fiecare doi ani de către Comisie împreună cu raportul privind starea uniunii energetice în temeiul articolului 35 alineatul (2) litera (d), conține cel puțin următoarele informații:

- (a) beneficiile și costurile relative pentru mediu ale diferiților biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă, efectele politicilor Uniunii privind importurile asupra acestora, implicațiile în ceea ce privește siguranța alimentării cu energie și metodele de realizare a unei abordări echilibrate între producția internă și importuri;
- (b) impactul producției și al utilizării biomasei asupra durabilității în Uniune și în țările terțe, inclusiv impactul asupra biodiversității;
- (c) date și analiză privind disponibilitatea și cererea de biomasă actuale și prognozate, inclusiv impactul creșterii cererii de biomasă asupra sectoarelor care utilizează biomasă;
- (d) evoluția tehnologică și utilizarea biocombustibililor produși din materiile prime enumerate în anexa IX la Directiva (UE) 2018/2001 și o evaluare a disponibilității furajelor și a concurenței pentru resurse, ținând seama de principiile economiei circulare și de ierarhia deșeurilor stabilite în Directiva 2008/98/CE;
- (e) informații privind rezultatele disponibile ale cercetărilor științifice referitoare la schimbarea indirectă a destinației terenurilor în legătură cu toate căile de producție, precum și o analiză a acestor rezultate, însoțite de o evaluare privind posibilitatea îngustării intervalului de incertitudine identificat în analiza care stă la baza estimărilor privind emisiile legate de schimbarea indirectă a destinației terenurilor, precum și posibilitatea luării în calcul a impactului politicilor Uniunii, cum ar fi politicile privind mediul, clima și politica agricolă;
- (f) în ceea ce privește atât țările terțe, cât și statele membre care reprezintă o sursă semnificativă de biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă consumați în Uniune, informații privind măsurile naționale luate pentru a respecta criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a GES prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(7) și (10) din Directiva (UE) 2018/2001 pentru protecția solului, a apelor și a aerului; și
- (g) informații agregate din baza de date menționată la articolul 28 alineatul (2) din Directiva (UE) 2018/2001.

În rapoartele sale cu privire la reducerea emisiilor de GES datorate utilizării biomasei, Comisia utilizează cantitățile raportate de statele membre în conformitate cu anexa IX partea 1 litera (b) din prezentul regulament, inclusiv valorile medii provizorii ale emisiilor estimate legate de schimbarea indirectă a destinației terenurilor, precum și intervalul aferent derivat din analiza de sensibilitate stabilită în anexa VIII la Directiva (UE) 2018/2001. Comisia pune la dispoziția publicului datele referitoare la valorile medii provizorii ale emisiilor estimate legate de schimbarea indirectă a destinației terenurilor și intervalul aferent derivat din analiza de sensibilitate. În plus, Comisia evaluează dacă și în ce mod s-ar modifica estimarea privind reducerile directe ale emisiilor în cazul în care coprodusele ar fi luate în calcul folosind metoda substituției.

ANEXA XI

SCHEME VOLUNTARE CU PRIVIRE LA CARE COMISIA A ADOPTAT O DECIZIE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 30 ALINEATUL (4) DIN DIRECTIVA (UE) 2018/2001

Raportul privind schemele voluntare cu privire la care Comisia a adoptat o decizie în temeiul articolului 30 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001, care urmează să fie adoptat la fiecare doi ani de către Comisie împreună cu raportul privind starea uniunii energetice în conformitate cu articolul 35 alineatul (2) litera (e) din prezentul regulament, conține evaluarea de către Comisie a cel puțin următoarelor elemente:

- (a) independența, modalitatea de efectuare și frecvența auditurilor, atât în legătură cu cele exprimate în privința acestor aspecte în documentația referitoare la schemă, în momentul în care schema în cauză a fost aprobată de Comisie, cât și în legătură cu bunele practici din cadrul industriei;
- (b) disponibilitatea și transparența aplicării metodelor de identificare și de tratare a neconformității, precum și experiența în legătură cu acestea, acordând o atenție deosebită tratării situațiilor sau acuzațiilor de nereguli grave din partea membrilor schemei;
- (c) transparența, în special în legătură cu accesibilitatea schemei, disponibilitatea traducerilor în limbile aplicabile ale țărilor și regiunilor din care provin materiile prime, accesibilitatea unei liste a operatorilor certificați și a certificatelor relevante, precum și accesibilitatea rapoartelor auditorilor;
- (d) implicarea părților interesate, în special în ceea ce privește consultarea comunităților indigene și locale înainte de a lua decizia în decursul elaborării și reexaminării schemei, precum și în decursul auditurilor, și răspunsul la contribuțiile acestora;
- (e) robustețea generală a schemei, în special sub aspectul normelor privind acreditarea, calificarea și independența auditorilor și a organismelor aferente schemei;
- (f) dacă sunt disponibile, actualizările schemei în funcție de piață, cantitatea de materii prime și de biocombustibili certificată, clasificată pe țara de origine și pe tip, numărul de participanți;
- (g) ușurința și eficacitatea punerii în aplicare a unui sistem de urmărire a probelor de conformitate cu criteriile de durabilitate pe care le oferă schema membrilor săi, acest sistem fiind destinat să servească drept mijloc de prevenire a activităților frauduloase, în special în vederea depistării, a tratării și a urmăririi ulterioare a suspiciunilor de fraudă și a altor nereguli și, după caz, numărul cazurilor de fraudă sau de nereguli depistate;
- (h) posibilitatea autorizării unor entități pentru recunoașterea și monitorizarea organismelor de certificare;
- (i) criteriile de recunoaștere sau de acreditare a organismelor de certificare;
- (j) normele privind modul în care trebuie să se desfășoare monitorizarea organismelor de certificare;
- (k) modalități de a facilita sau de a îmbunătăți promovarea bunelor practici.

ANEXA XII

SISTEME NAȚIONALE DE INVENTARIERE

Informațiile menționate la articolul 37 includ următoarele:

- (a) datele și metodele raportate pentru activități și instalații în temeiul Directivei 2003/87/CE în scopul întocmirii inventarelor naționale ale GES, pentru a asigura coerența între emisiile de GES raportate în temeiul EU ETS și cele din inventarele naționale ale GES;
 - (b) datele colectate prin intermediul sistemelor de raportare cu privire la gazele fluorurate din sectoarele relevante, stabilite în temeiul articolului 20 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 în scopul întocmirii inventarelor naționale ale GES;
 - (c) emisiile, datele și metodologiile care stau la baza acestora, raportate de instalații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 în scopul întocmirii inventarelor naționale ale GES;
 - (d) datele raportate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1099/2008;
 - (e) datele colectate prin monitorizarea geografică a terenurilor în contextul programelor și studiilor existente ale Uniunii și ale statelor membre, inclusiv LUCAS (Studiul-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor) și programul Copernicus.
-

ANEXA XIII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (UE) nr. 525/2013	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 2	—
Articolul 3	—
Articolul 4	Articolul 15
Articolul 5	Articolul 37 alineatele (1), (2) și (6); anexa XII
Articolul 6	Articolul 37 alineatele (3) și (7)
Articolul 7	Articolul 26 alineatele (3), (4) (6) și (7); anexa V
Articolul 8	Articolul 26 alineatele (2) și (7)
Articolul 9	Articolul 37 alineatele (4) și (5)
Articolul 10	Articolul 40
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolul 39
Articolul 13	Articolul 18 alineatul (1) litera (a) și articolul 18 alineatele (3) și (4); anexa VI
Articolul 14	Articolul 18 alineatul (1) litera (b) și articolul 18 alineatele (2), (3) și (4); anexa VII
Articolul 15	Articolul 19 alineatul (1); anexa VIII partea 1
Articolul 16	Articolul 19 alineatul (3) și anexa VIII partea 2
Articolul 17	Articolul 19 alineatele (2), (4) și (5); anexa VIII partea 3
Articolul 18	Articolul 17 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	Articolul 29 alineatul (1) litera (c) și articolul 29 alineatele (5) și (7)
Articolul 22	—
Articolul 23	Articolul 41 alineatul (1) literele (d), (e), (f), (g) și (h)
Articolul 24	Articolul 42
Articolul 25	—
Articolul 26	Articolul 44 alineatul (1) litera (a) și articolul 44 alineatele (2), (3) și (6)
Articolul 27	—
Articolul 28	Articolul 57
Articolul 29	—